

BELGISCHE SENAAT

 ZITTING 2001-2002

 11 JANUARI 2002

Wetsontwerp houdende instemming met het Gezamenlijk Verdrag inzake de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en inzake de veiligheid van het beheer van radioactief afval, gedaan te Wenen op 5 september 1997

INHOUD

	Blz.
Memorie van toelichting	2
Wetsontwerp	27
Gezamenlijk Verdrag inzake de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en inzake de veiligheid van het beheer van radioactief afval	29
Voorontwerp van wet	50
Advies van de Raad van State	50

SÉNAT DE BELGIQUE

 SESSION DE 2001-2002

 11 JANVIER 2002

Projet de loi portant assentiment à la Convention commune sur la sûreté de la gestion du combustible usé et sur la sûreté de la gestion des déchets radioactifs, faite à Vienne le 5 septembre 1997

SOMMAIRE

	Pages
Exposé des motifs	2
Projet de loi	27
Convention commune sur la sûreté de la gestion du combustible usé et sur la sûreté de la gestion des déchets radioactifs	29
Avant-projet de loi	50
Avis du Conseil d'État	50

MEMORIE VAN TOELICHTING

I. Inleiding

Tijdens de onderhandelingen over het Verdrag inzake nucleaire veiligheid (in werking getreden op 24 oktober 1996, door België bekrachtigd op 13 januari 1997 en voor België in werking getreden op 13 april 1997) was het de wens van tal van delegaties dat ook radioactief afval in de werkingssfeer van dit Verdrag zou worden opgenomen. Hiertegen werd flink wat weerwerk geleverd door de Verenigde Staten en het Verenigd Koninkrijk die van oordeel waren dat de technisch deskundigen nog niet ver genoeg waren gevorderd in hun werkzaamheden op het gebied van het veilig beheer van afval om tot een verdrag inzake de veiligheid van het beheer van kernafval te komen.

Er kwam ten slotte een compromis uit de bus in de vorm van een punt (ix) dat in de preambule zou worden ingelast en dat luidt als volgt: «Bevestigend de noodzaak van een spoedige aanvang van de totstandbrenging van een internationaal verdrag inzake de veiligheid van het beheer van radioactief afval zodra het nog lopende proces van ontwikkeling van grondbeginselen voor de veiligheid van het afvalbeheer heeft geresulteerd in brede internationale overeenstemming».

Vanaf september 1994, dus nauwelijks drie maanden na de diplomatieke Conferentie waarop de tekst van het Verdrag inzake nucleaire veiligheid werd goedgekeurd, nam de Algemene Conferentie van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (I.A.E.A.) een resolutie aan waarbij de Conferentie de Raad van Gouverneurs en de Directeur-Generaal verzocht de voorbereiding van een verdrag inzake de veiligheid van het beheer van radioactief afval aan te vatten. In de loop van 1995 werd, zonder beperking van aantal, een groep juristen en technici samengesteld die bedoeld Verdrag zou gaan voorbereiden.

Van 1 tot 5 september 1997 had in Wenen een diplomatieke conferentie plaats met het oog op de goedkeuring van de ontwerp-verdragtekst van de groep deskundigen.

Het Verdrag werd op 29 september 1997 voor ondertekening door de Staten opengesteld. België tekende op 8 december 1997.

II. Verloop van de onderhandelingen — knelpunten

1. *Indeling van het Verdragen het vraagstuk van bestraalde splijtstof*

Dit was een eerste knelpunt voor de groep deskundigen.

EXPOSÉ DES MOTIFS

I. Introduction

Lors de la négociation de la Convention sur la sûreté nucléaire (entrée en vigueur le 24 octobre 1996, ratifiée par la Belgique le 13 janvier 1997 et entrée en vigueur en Belgique le 13 avril 1997), de nombreuses délégations avaient souhaité inclure dans le champ d'application de cette convention les déchets radioactifs. Cette tendance s'était heurtée à une très vive opposition notamment des États-Unis et du Royaume-Uni qui estimaient que les travaux des experts techniques en matière de gestion sûre des déchets n'avaient pas encore atteint un stade de maturité suffisant pour permettre l'élaboration d'une convention sur la sûreté de la gestion des déchets nucléaires.

La solution de compromis qui était alors intervenue portait sur l'introduction d'un alinéa au préambule (al.ix) qui affirmait: «la nécessité d'entreprendre rapidement l'élaboration d'une convention internationale sur la sûreté de la gestion des déchets radioactifs dès que le processus d'élaboration des fondements de la sûreté de la gestion des déchets qui est en cours aura abouti à un large accord international».

Dès septembre 1994, c'est-à-dire à peine trois mois après la Conférence diplomatique qui adopta le texte de la Convention sur la sûreté nucléaire, la Conférence générale de l'Agence Internationale pour l'Énergie Atomique (A.I.E.A.) adopta une résolution par laquelle la Conférence invitait le Conseil des Gouverneurs et le Directeur général « à entreprendre la préparation d'une convention sur la sûreté de la gestion des déchets radioactifs ». Dans le courant de 1995, un groupe, à composition non limitée, de juristes et de techniciens fut institué en vue de l'élaboration de ladite Convention.

Une conférence diplomatique s'est tenue, à Vienne, du 1er au 5 septembre 1997, pour adopter le texte du projet de convention rédigé par le groupe d'experts.

La Convention fut ouverte à la signature des États dès le 29 septembre 1997 et fut signée par la Belgique le 8 décembre 1997.

II Évolution de la négociation — problèmes rencontrés

1. *La structure de la Convention et la question du combustible usé*

Ce fut la première difficulté à laquelle le groupe d'experts fut confronté.

Aanvankelijk was een aantal Staten, met name die bij welke grote belangstelling bestaat voor opwerking, er niet voor te vinden dat een verdrag inzake radioactief afval ook over bestraalde splijtstof zou handelen.

De redenen voor deze tegenkanting waren tweemaal:

— in de opdracht die de groep deskundigen van de Algemene Conferentie had gekregen, kwam bestraalde splijtstof niet ter sprake. De groep diende dus alleen het vraagstuk van het radioactief afval te behandelen;

— bestraalde splijtstof kan worden beschouwd als een hulpmiddel voor de productie van kernenergie en kan dus niet vanuit economisch of juridisch oogpunt worden gelijkgesteld met radioactief afval of worden omschreven als «afval waaraan geen verdere bestemming wordt gegeven», zoals doorgaans gesteld wordt in de verschillende begripsomschrijvingen van radioactief afval.

Het was de wens van andere Staten, waaronder België, dat de werkingssfeer van het Verdrag zo ruim mogelijk zou worden opgevat.

Dat deze vastgelopen situatie niet zonder gevolgen bleef, moge blijken uit de indeling van de tekst die een afspiegeling werd van drie denkrichtingen:

— sommige Staten wilden één enkele tekst die zowel radioactief afval als bestraalde splijtstof zou behandelen;

— een tweede groep Staten verzette zich ertegen dat bestraalde splijtstof zelfs maar zou worden vermeld;

— een derde groep was van mening dat beide onderwerpen gescheiden moesten blijven, hetzij door middel van twee overeenkomsten die tegelijkertijd zouden worden aangenomen, hetzij in de vorm van een hoofdverdrag en een aanvullend protocol over bestraalde splijtstof.

Waar de Staten die in de groep deskundigen waren vertegenwoordigd elkaar vonden, was in het streven om de veiligheid van beheer van bepaalde nucleaire vraagstukken waarvoor nog geen regeling was getroffen, te waarborgen.

In november 1996, tijdens de vijfde vergadering van de groep deskundigen, zorgden drie gebeurtenissen voor een eerste doorbraak:

1. Frankrijk stelde voor twee parallelle reeksen voorschriften in één en dezelfde tekst op te nemen, een over de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof, een andere over de veiligheid van het beheer van radioactief afval;

2. de groep was in principe niet te vinden voor een aanvullend protocol inzake bestraalde splijtstof

Au départ, plusieurs États, notamment ceux qui s'intéressent au retraitement, s'opposaient à l'inclusion du combustible usé dans une convention sur les déchets radioactifs.

Cette opposition reposait sur deux arguments :

— le mandat donné au groupe d'experts par la Conférence Générale ne mentionnait pas spécifiquement le combustible usé et devait donc se limiter à la question des déchets radioactifs;

— le combustible usé peut être considéré comme une ressource dans le cycle de production de l'énergie nucléaire et, dès lors, ni sur un plan économique ni sur un plan juridique, il ne peut être assimilé aux déchets radioactifs ou se voir appliquer l'expression «pour le(s)quel(s) aucune utilisation ultérieure n'est prévue» généralement retenue dans les diverses définitions des déchets radioactifs.

D'autres États, comme la Belgique, souhaitaient que le champ d'application de la future convention soit le plus large possible.

L'impasse ainsi créée eut évidemment des répercussions sur la structure même du texte et trois écoles de pensée se confrontaient à cet égard :

— certains États se prononçaient en faveur d'un texte unique incluant les déchets radioactifs et aussi le combustible usé;

— d'autres, comme déjà indiqué, étaient opposés à toute tentative visant à mentionner le combustible usé;

— un troisième groupe était favorable à la séparation des deux sujets par le biais soit de deux instruments séparés qui seraient adoptés en même temps soit d'une convention principale et d'un protocole additionnel sur le combustible usé.

Le seul dénominateur commun aux États participant au groupe d'experts était donc la volonté de parvenir à assurer la gestion sûre de certaines questions nucléaires non encore réglementées.

Un premier déblocage intervint en novembre 1996. Lors de la cinquième réunion du groupe d'experts, trois événements contribuèrent à détendre la situation :

1. la France soumit une proposition de texte unique avec deux séries parallèles de prescriptions, l'une sur la sûreté de la gestion du combustible usé et l'autre sur la sûreté de la gestion des déchets radioactifs;

2. le groupe s'opposa au principe d'un protocole additionnel sur le combustible usé qui pouvait induire

omdat dit aanleiding zou geven tot het ontstaan van twee groepen verdragsluitende partijen of, in het ergste geval, een protocol zou opleveren dat als een vrijblijvend instrument zou worden gehanteerd;

3. verder werd het duidelijk dat een aanvullend protocol alleen maar een leemte zou doen ontstaan in het systeem voor het veilig beheer van radioactief afval en bestraalde splijtstof, aangezien de Staten de keuze werd gelaten het niet te tekenen of te bekrachtigen.

Op de zesde vergadering kwam de groep tot de eensgezinde stelling dat de veiligheid van het beheer zowel voor bestraalde splijtstof als voor radioactief afval van belang is en dat er daarom een gezamenlijk juridisch bindend verdrag moest tot stand komen. Over de werkingssfeer van het Verdrag bleef een akkoord evenwel uit. Dit bleek toen het Verenigd Koninkrijk op de valreep een voorstel tot wijziging indiende om de werkingssfeer van het verdrag uit te breiden tot alle werkzaamheden die verband houden met het beheer van bestraalde splijtstof, opwerking inbegrepen. Dit voorstel overrompelde Staten als China, Pakistan, India en Rusland.

Het was nog wachten op de Diplomatieke Conferentie vooraleer de kwestie haar beslag kreeg.

Op voorstel van India werd de tekst van artikel 3.1 opgesplitst in twee zinnen. De eerste zin luidt: «Dit Verdrag is van toepassing op de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof wanneer de bestraalde splijtstof afkomstig is van de bedrijfsvoering van civiele kernreactoren.» De tweede zin luidt: «Bestraalde splijtstof die in opwerkingsfaciliteiten voorhanden is als onderdeel van een opwerkingsactiviteit, valt niet onder de werkingssfeer van dit Verdrag, tenzij de Verdragsluitende Partij verklaart dat opwerking deel uitmaakt van het beheer van bestraalde splijtstof», met het gevolg dat alleen de opwerkingsactiviteit van de werkingssfeer van het Verdrag is uitgesloten.

2. Het verband tussen het Gezamenlijk Verdrag en het Verdrag inzake nucleaire veiligheid

Op dit gebied werpen zich drie vragen op:

1. de mogelijke overlapping van beide voornoemde verdragen, voor zover er kan van worden uitgegaan dat ze allebei van toepassing zijn op radioactief afval «op het terrein»;

2. de toestand van de kerninstallaties die niet langer onder de toepassing van het Verdrag inzake nucleaire veiligheid vallen, waardoor naar een oplossing moet worden gezocht om de continuïteit tussen beide verdragen te verzekeren;

3. de inhoud van de voorschriften met betrekking tot de in te dienen rapporten, met name voor de Staten die partij zijn bij het Verdrag inzake nucleaire veiligheid.

le risque d'avoir deux groupes de parties contractantes, ou pire, conduire à un protocole qui serait considéré comme un instrument facultatif;

3. de plus, il devint patent qu'un protocole additionnel ne pourrait que créer une lacune dans le régime de sûreté des déchets radioactifs et du combustible usé puisque les États pourraient choisir de ne pas le signer ou le ratifier.

À la sixième réunion du groupe, un accord intervint pour considérer que la sûreté de la gestion en tant que dénominateur commun des deux types de matières en présence justifiait un instrument juridique commun mais aucun accord n'existait quant au champ d'application de la convention. En effet, à la dernière minute, le Royaume-Uni proposa un amendement prévoyant que la convention s'appliquerait à tout l'éventail des activités de gestion du combustible usé et donc au retraitement. Cette proposition heurta de plein fouet des états comme la Chine, le Pakistan, l'Inde et la Russie.

Cette question ne trouva son épilogue que lors de la Conférence diplomatique.

Suite à une proposition de l'Inde, le texte de l'article 3.1. fut subdivisé en deux phrases. La première se lit: «La présente Convention s'applique à la sûreté de la gestion du combustible usé lorsque celui-ci résulte de l'exploitation de réacteurs nucléaires civils». La deuxième se lit: «Le combustible usé détenu dans les installations de retraitement qui fait l'objet d'une activité de retraitement n'entre pas dans le champ d'application de la présente Convention à moins que la Partie contractante ne déclare que le retraitement fait partie de la gestion du combustible usé» et, par conséquent, exclut seulement l'activité de retraitement du champ d'application de la Convention.

2. La relation de la Convention commune avec la Convention sur la sûreté nucléaire

Trois questions sont apparues dans ce contexte:

1. le chevauchement possible des deux conventions dans la mesure où elles s'appliquent l'une et l'autre aux déchets radioactifs «sur le site»;

2. la situation des installations nucléaires qui cessent d'être couvertes par la Convention sur la sûreté nucléaire et de ce fait, la possibilité d'une solution de continuité entre les deux conventions;

3. le contenu des prescriptions en matière de rapports, notamment pour les États parties à la Convention sur la sûreté nucléaire.

Er weze aan herinnerd dat de werkingssfeer van het Verdrag inzake nucleaire veiligheid als volgt wordt omschreven: «...de veiligheid van kerninstallaties». Deze worden op hun beurt omschreven als «een onder haar rechtsmacht Verdragsluitende Partij vallende op land gevestigde civiele kerncentrale, met inbegrip van de voorzieningen voor opslag, handling en bewerking van radioactieve stoffen die zich op hetzelfde terrein bevinden en rechtstreeks verband houden met de bedrijfsvoering van de kerncentrale.»

Deskundigen zijn tot de slotsom gekomen dat een eventuele overlapping van beide verdragen de punten (1) en (3) niet nadelig beïnvloedt en dat, indien nodig, hierover toelichting kan worden verschaft op de respectieve vergaderingen van de Verdragsluitende Partijen. Aangezien beide verdragen bovendien een andere doelstelling hebben is de mogelijkheid dat de desbetreffende rapporten tot op zekere hoogte gelijklopend zijn, te verkiezen boven het risico dat de Verdragsluitende Partijen zich zouden kunnen onttrekken aan de rapportageplicht met betrekking tot terreinen, installaties of afval.

Wat punt (2) betreft waren de deskundigen van mening dat, aangezien de installaties niet langer onder de werkingssfeer van het Verdrag inzake nucleaire veiligheid vallen zodra een decommissio-nings-programma wordt goedgekeurd, het noodzakelijk was bedoelde installaties in de werkingssfeer van het Gezamenlijk Verdrag onder te brengen en het begrip «beheer van radioactief afval» dienovereenkomstig te verruimen zodat het ook de decommissio-nig behelst. Onder «decommissioning» dient te worden verstaan: «alle maatregelen die ertoe leiden dat een kerninstallatie anders dan een faciliteit voor eindberging, niet meer aan regulering onderworpen is.» (met name de processen van ontsmetting en ontmanteling).

3. Militaire nucleaire programma's

Aan de orde was de vraag of radioactief afval en bestraalde splijtstof die afkomstig zijn van militaire nucleaire programma's of defensieprogramma's al dan niet deel uitmaken van het Gezamenlijk Verdrag.

De vijf kerngrootmachten (de Verenigde Staten, het Verenigd Koninkrijk, Frankrijk, Rusland en China) namen als van oudsher een zeer terughoudende houding aan ten aanzien van dit punt.

Toch blijkt uit het Verdrag dat op dit gebied een lichte vooruitgang werd geboekt.

- Artikel 3, 3de lid bepaalt immers dat het Verdrag niet van toepassing is op bestraalde splijtstof en radioactief afval binnen militaire nucleaire programma's of defensieprogramma's, tenzij deze door de Verdragsluitende Partij als bestraalde splijtstof of

Il convient tout d'abord de rappeler que le champ d'application de la Convention sur la sûreté nucléaire, se définit comme suit: «la sûreté des installations nucléaires ... [c'est-à-dire] toute centrale électronucléaire civile fixe relevant de [la] juridiction [d'une partie contractante], y compris les installations de stockage, de manutention et de traitement des matières radioactives qui se trouvent sur le même site et qui sont directement liées à l'exploitation de la centrale électronucléaire.»

En ce qui concerne les questions (1) et (3), les experts ont estimé que d'éventuels chevauchements entre les deux conventions n'impliquaient aucune conséquence négative et qu'en cas de besoin, des éclaircissements, à cet égard, pourraient être donnés aux réunions respectives des Parties contractantes. De plus, les deux conventions ayant des objectifs différents, il est préférable d'accepter que les rapports fassent dans une certaine mesure double emploi plutôt que d'accepter que des sites, des installations ou des déchets puissent échapper à l'obligation de faire rapport, à laquelle sont soumises les Parties contractantes.

Quant à la question (2), les experts ont estimé que, puisque les installations cessent d'être couvertes par le champ d'application de la Convention sur la sûreté nucléaire lorsqu'un programme de déclassement a été approuvé, il était nécessaire de faire entrer ces installations dans le champ d'application de la Convention commune et d'élargir pour cela la définition de l'expression «gestion des déchets radioactifs» de manière à inclure le «déclassement» défini comme «toutes les étapes conduisant à la levée du contrôle réglementaire sur une installation nucléaire autre qu'une installation de stockage définitif» (à savoir, les opérations de décontamination et de démantèlement).

3. Les programmes nucléaires militaires

La question était ici de savoir si les déchets radioactifs et le combustible usé provenant de programmes nucléaires militaires ou de défense entraînent ou non dans le champ d'application de la Convention commune.

Comme de coutume, les cinq puissances nucléaires (États-Unis d'Amérique, Royaume-Uni, France, Russie et Chine) se sont révélées très réservées sur ce point.

Toutefois, la présente Convention témoigne de légers progrès en ce domaine.

- En effet, l'article 3 paragraphe 3 prévoit que le combustible usé et les déchets radioactifs provenant de programmes nucléaires militaires ou de défense sont exclus du champ d'application de la Convention mais qu'ils peuvent être déclarés comme combustible

radioactief afval in de zin van dit Verdrag zijn aangemerkt. Het Verdrag is echter van toepassing op deze stoffen afkomstig uit militaire programma's, wanneer ze permanent worden overgedragen aan civiele programma's.

Het staat de kerngrootmachten dus vrij radioactief afval en bestraalde splijtstof die afkomstig zijn uit militaire programma's al dan niet te onderwerpen aan de voorschriften van het Verdrag.

Dat deze stoffen niet hetzelfde niveau van veiligheid hebben als soortgelijke stoffen afkomstig uit civiele toepassingen op het gebied van kernenergie is weliswaar een spijtige zaak, maar dit neemt niet weg dat het vrijblijvend naleven van de voorschriften van het Verdrag erop wijst dat de «privileges» van de militaire kernenergie-programma's niet langer als onaantastbaar worden ervaren en dat sommige kernwapenstaten schoorvoetend blijk beginnen te geven van een zekere openheid van geest.

- Lid (viii) van de preambule bepaalt dat bestraalde splijtstof en radioactief afval van militaire oorsprong moeten worden beheerd in overeenstemming met de in het Gezamenlijk Verdrag neergelegde doelstellingen;

- Artikel 36.3 bevat een belangrijke clausule met betrekking tot het vertrouwelijke karakter van de informatie inzake bestraalde splijtstof en radioactief afval van militaire oorsprong. Gesteld wordt dat de Verdragsluitende Partijen de uitsluitende bevoegdheid hebben om te beslissen i) of deze informatie wordt geclassificeerd of aan een andere vorm van controle wordt onderworpen om verspreiding te voorkomen; ii) of de onder i) bedoelde informatie in het kader van het Verdrag moet worden verstrekt, iii) welke voorwaarden inzake vertrouwelijkheid aan deze informatie verbonden worden, indien zij in het kader van dit Verdrag wordt verstrekt.

4. De grensoverschrijdende overbrenging van bestraalde splijtstof of radioactief afval

In het Gezamenlijk Verdrag wordt dit vraagstuk behandeld in lid (xii) van de preambule en artikel 27. Hierbij wordt voornamelijk uitgegaan van de Gedragscode inzake internationale grensoverschrijdende overbrenging van radioactief afval die in september 1990 door de Algemene Conferentie van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie werd aangenomen.

Lid (xii) van de preambule van het Gezamenlijk Verdrag erkent dat elke Staat het recht heeft de invoer van radioactief afval naar zijn grondgebied te verbieden. Artikel 27 van het Gezamenlijk Verdrag bepaalt eveneens dat de grensoverschrijdende overbrenging van radioactief afval overeenkomstig de internationaal aanvaarde veiligheidsvoorschriften en de nationale wetten en reglementen dient te gebeuren. Dit

usé ou déchets radioactifs aux fins de la présente Convention par la Partie contractante. La Convention s'applique à ces matières issues des programmes militaires lorsqu'elles sont définitivement transférées à des programmes civils.

Les puissances nucléaires militaires restent donc libres de soumettre ou pas leurs déchets radioactifs et combustible usé d'origine militaire aux prescriptions de la Convention.

S'il est possible de regretter que ces matières ne bénéficient pas du même niveau de sûreté que des matières identiques issues des applications nucléaires civiles, il n'en est pas moins vrai que cette soumission volontaire, en dérogeant au principe de l'intangibilité des «privilèges» des programmes nucléaires militaires, illustre le timide esprit d'ouverture dont commencent à faire preuve certains États dotés d'armes nucléaires.

- Le paragraphe (viii) du préambule prévoit que le combustible usé et les déchets radioactifs d'origine militaire devraient être gérés conformément aux objectifs énoncés dans la Convention commune.

- Une clause importante de confidentialité est reprise, pour les informations portant sur le combustible usé et les déchets radioactifs d'origine militaire, à l'article 36 paragraphe 3 qui prévoit, qu'en vertu de leur pouvoir souverain, les Parties contractantes peuvent décider (i) de classer ou non ces informations ou de les soumettre à une autre forme de contrôle pour en empêcher la diffusion; (ii) s'il y a lieu de fournir les informations visées à l'aliéna (i) ci-dessus dans le cadre de la Convention; (iii) des conditions de confidentialité dont ces informations sont assorties si elles sont communiquées dans le cadre de la Convention.

4. Les mouvements transfrontaliers de combustible usé ou de déchets radioactifs

Les passages de la Convention commune traitant de cette question sont le paragraphe (vii) du préambule et l'article 27 qui sont essentiellement basés sur le Code de bonne pratique sur le mouvement transfrontalier international de déchets radioactifs adopté par la Conférence générale de l'Agence Internationale pour l'Energie Atomique en septembre 1990.

Le paragraphe (xii) du préambule de la Convention commune reconnaît le droit souverain de chaque Etat d'interdire l'importation de déchets radioactifs sur son territoire. De plus, en vertu de l'article 27 de la Convention commune, les mouvements transfrontaliers de déchets radioactifs s'effectuent conformément aux normes internationales de sûreté acceptées et aux lois et règlements nationaux. Enfin, il suspend,

komt er eigenlijk op neer dat de toepassing op dit soort afval van het Verdrag van Bazel inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan, wordt opgeschort. Luidens artikel 1 (3) van het Verdrag van Bazel «is het Verdrag niet van toepassing op afvalstoffen die, vanwege het feit dat zij radioactief zijn, onderworpen zijn aan andere internationale beheerssystemen, daaronder begrepen internationale akten, die in het bijzonder van toepassing zijn op radioactieve stoffen».

De deskundigen die zich verdiepten in de vraagstukken inzake de grensoverschrijdende overbrenging, zagen zich voor verschillende problemen geplaatst:

a) De regionale opslagplaatsen voor radioactief afval

Sommige Staten hebben wetten aangenomen die de opberging van buitenlandse afvalstoffen op hun grondgebied verbieden. Toch is het zo dat nationale bedrijven zich bezighouden met de opwerking van buitenlands radioactief afval dat ze dan terug naar het land van herkomst zenden. In het kader van het Verdrag kon de oprichting van regionale opslagplaatsen moeilijk worden aangemoedigd dan wel verboden. De oplossing die uit de bus kwam, hield in dat dit punt zou worden ondergebracht in de preambule en de formulering ervan werd afgestemd op lid (viii) van het Verdrag van Bazel.

Zo erkent lid (xi) van het Gezamenlijk Verdrag, enerzijds, dat, voor zover dit verenigbaar is met de veiligheid van het beheer van dergelijk materiaal, radioactief afval definitief moet worden opgeborgen in de landen waar het is ontstaan, en, anderzijds, dat een veilig en efficiënt beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval aangemoedigd zou kunnen worden door overeenkomsten tussen de Verdragsluitende Partijen om installaties op het grondgebied van een van hen te gebruiken ten bate van andere Partijen, in het bijzonder wanneer afval uit gezamenlijke projecten ontstaat.

b) Verwijzing naar andere internationale juridische instrumenten

In tegenstelling tot de gedragscode, is de overbrenging van bestraalde splijtstof en radioactief afval naar Antarctica op grond van artikel 27 van het Gezamenlijk Verdrag niet toegestaan. Het lijkt erop dat het Verdrag minder bescherming biedt dan de Gedragscode ten aanzien van de Staten van doorvoer, zijnde de Staten over het grondgebied waarvan een grensoverschrijdende overbrenging van bestraalde splijtstof en radioactief afval plaatsvindt.

Naar aanleiding hiervan is de groep deskundigen tot het besluit gekomen dat het Gezamenlijk Verdrag

en fait, l'application à ces déchets de la Convention de Bâle sur le contrôle des mouvements transfrontaliers de déchets dangereux et de leur élimination. L'article 1 (3) de la Convention de Bâle stipule, en effet, que «Les déchets qui, en raison de leur radioactivité, sont soumis à d'autres systèmes de contrôle internationaux, y compris des instruments internationaux, s'appliquant spécifiquement aux matières radioactives sont exclus du champ d'application de la présente Convention».

En examinant les questions relatives aux mouvements transfrontaliers, le groupe d'experts fut confronté à plusieurs problèmes.

a) Les dépôts régionaux de déchets radioactifs

Certains Etats ont adopté des lois interdisant le stockage définitif de déchets étrangers sur leur territoire mais néanmoins, des industries nationales retraitent des déchets radioactifs étrangers et les réexpédient ensuite dans leur pays d'origine. Il était donc difficile dans le cadre de la Convention d'encourager directement la création de dépôts régionaux ou de l'interdire. La solution qui fut trouvée fut de renvoyer ce point dans le préambule et d'adopter un langage inspiré de celui déjà utilisé dans le paragraphe (viii) de la Convention de Bâle.

En conséquence, le paragraphe (xi) de la Convention commune reconnaît d'une part, que, dans des conditions de gestion sûre, les déchets devraient être stockés définitivement dans les pays qui les produisent et d'autre part, qu'une gestion sûre et efficace du combustible usé et des déchets radioactifs pourrait être favorisée par des accords entre Parties contractantes pour l'utilisation d'installations situées dans l'une d'entre elles au profit des autres parties et en particulier, lorsque les déchets résultent de projets communs.

b) Références aux autres instruments juridiques internationaux

L'article 27 de la Convention commune interdit, à la différence du code de bonne pratique, l'expédition de combustible usé et de déchets radioactifs dans l'Antarctique. La Convention semble accorder moins de protection que le Code de bonne pratique aux Etats de transit, c'est-à-dire aux Etats à travers le territoire desquels est effectué un mouvement transfrontalier de combustible usé ou de déchets radioactifs.

Le groupe d'experts a décidé, à cet égard, que la Convention commune ne pouvait pas créer un nou-

terzake geen nieuwe internationale rechtsregels in het leven kan roepen maar dat het moet putten uit het bestaande recht, met name uit de regels die door het Verdrag inzake het recht van de zee werden gecodificeerd. Deze stelling werd niet gevolgd door de Staten die geen partij zijn bij deze gecodificeerde regels. Deze haalden hun slag thuis en elke verwijzing naar het Verdrag inzake het recht van de zee werd geschrapt.

Het uiteindelijke akkoord hield in dat op tweeërlei manieren kon worden gerefereerd aan internationale overeenkomsten:

— artikel 27.1.ii bepaalt dat «de grensoverschrijdende overbrenging via de Staten van doorvoer onderworpen is aan die internationale verplichtingen die relevant zijn voor de gebruikte specifieke vervoersmodaliteiten», met dien verstande dat internationale verplichtingen moeten worden beperkt tot juridisch bindende overeenkomsten;

— artikel 27.3.i bepaalt «Niets in dit Verdrag maakt inbreuk op of doet afbreuk aan de uitoefening door schepen of luchtvaartuigen van alle Staten, van de navigatierechten op het gebied van de zeevaart, binnenvaart en luchtvaart, zoals neergelegd in het internationale recht». Het recht van onschuldige doorvaart door een zeestraat of een exclusieve economische zone blijft dus ongewijzigd.

c) Voorafgaande instemming van de Staten van doorvoer

Op de Diplomatieke Conferentie werd door bepaalde Staten uitdrukkelijk gevraagd dat de grensoverschrijdende overbrenging zou worden onderworpen aan een procedure van voorafgaande kennisgeving en instemming van de Staten van doorvoer.

Deze Staten riepen in dat met het beginsel van voorafgaande kennisgeving en instemming was ingestemd in verband met grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen, zoals blijkt uit verschillende internationale verdragen zoals het Verdrag van Bazel, het Verdrag van Bamako (Verdrag inzake het verbod op invoer in Afrika van gevaarlijke afvalstoffen en inzake de beheersing van grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen die in Afrika werden geproduceerd), de Gedragscode van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie, het Reglement inzake het transport van radioactieve stoffen van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie en Richtlijn 92/3 van EURATOM.

De Staten van herkomst of bestemming van grensoverschrijdende overbrenging gaven dan weer de voorkeur aan het recht van onschuldige doortocht, waarin in het Verdrag inzake het recht van de zee voorziet.

Het beginsel van de voorafgaande kennisgeving en instemming werd weggestemd en komt dus niet in de

veau droit international en la matière mais qu'elle devait faire référence au droit existant, y compris entre autres à l'ensemble de règles codifiées par la Convention sur le droit de la mer. Toutefois, cette approche se heurta à l'opposition des Etats non parties à ce corps de règles et ceux-ci obtinrent finalement l'exclusion de toute référence spécifique à la Convention sur le droit de la mer.

Un accord intervint enfin, pour faire référence aux instruments internationaux existants de deux manières:

— l'article 27.1.ii. prévoit que «le mouvement transfrontalier à travers les Etats de transit est soumis aux règles internationales pertinentes pour les modes particuliers de transport utilisés» étant entendu que les obligations internationales devraient se limiter aux instruments juridiques ayant force obligatoire;

— l'article 27.3.i. prévoit que: «aucune disposition de la Présente Convention ne porte préjudice ou atteinte à l'exercice, par les navires et aéronefs de tous les Etats, des droits de navigation maritime, fluviale ou aérienne, tels qu'ils sont prévus par le droit international». Le droit de passage inoffensif à travers soit des détroits soit de la zone économique exclusive, est donc resté inchangé.

c) Consentement préalable des états de transit

Pendant la Conférence diplomatique, certains Etats ont insisté pour que les mouvements transfrontaliers soient assujettis à une procédure de notification et de consentement préalable des Etats de transit.

Ces Etats ont fait valoir que le principe de la notification et du consentement préalable avait été admis pour les mouvements transfrontaliers de déchets dangereux comme en témoignent plusieurs instruments internationaux comme la Convention de Bâle, la Convention de Bamako (Convention sur l'interdiction d'importer en Afrique des déchets dangereux et sur le contrôle des mouvements transfrontaliers des déchets dangereux produits en Afrique), le Code de bonne pratique de l'Agence Internationale pour l'Energie Atomique, le Règlement de transport des matières radioactives de l'Agence Internationale pour l'Energie Atomique et la Directive 92/3 d'EURATOM.

Tandis que les Etats d'origine ou de destination de ces mouvements transfrontaliers donnaient la préférence à leur droit de passage inoffensif tel que prévu dans la Convention sur le droit de la mer.

Suite à un vote, le principe de la notification et du consentement préalable n'a pas été retenu dans le

tekst van het Verdrag voor. Wel werd het opgenomen in een resolutie die bij consensus werd aangenomen en alsnog ingelast in de slotakte.

In het dispositief van de resolutie staat dat de Conferentie alle Staten die partij zijn bij het Verdrag met aandrang verzoekt het Reglement inzake het transport van radioactieve stoffen van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie (1966) ten volle in acht te nemen, meer bepaald voor de grensoverschrijdende overbrenging van bestraalde splijtstof en radioactief afval en met name voor de opstelling en tenuitvoerlegging van hun nationale wetten en reglementen. Verder verzoekt zij de Organisatie om, in overleg en, als daar reden toe is, in samenwerking met de bevoegde instanties van de Organisatie der Verenigde Naties en de betrokken gespecialiseerde instellingen, zijnde de Internationale Maritieme Organisatie en het Milieuprogramma van de Verenigde Naties, de geldende voorschriften en reglementen op het gebied van de veiligheid van de grensoverschrijdende overbrenging van bestraalde splijtstof en radioactief afval, verder te bestuderen.

5. Uit bedrijf genomen ingekapselde bronnen

De uit bedrijf genomen ingekapselde bronnen worden beschouwd als radioactief afval, tenzij de fabrikant ze terugneemt. Gelet op het gevaar dat deze bronnen kunnen opleveren wanneer zij niet op passende en veilige wijze worden verwijderd, meer bepaald in de ontwikkelingslanden die ze invoeren voor toepassingen in de geneeskunde of de landbouw, achtte de groep deskundigen het nodig dat over dit vraagstuk een artikel in het Gezamenlijk Verdrag werd opgenomen. Het eerste punt van artikel 28 gaat hierover: «Elke Verdragsluitende Partij neemt in het kader van haar nationale wetgeving passende maatregelen om zeker te stellen dat het bezit, het voor hergebruik geschikt maken of opbergen van uit bedrijf genomen, ingekapselde bronnen, op een veilige wijze plaatsvindt».

Er diende ook rekening te worden gehouden met de landen met een groot aantal fabrikanten, verkopers en handelsbedrijven die dit soort ingekapselde bronnen in omloop brengen maar waar niet het vereiste juridische kader voorhanden is dat de fabrikanten kwalificeert om uit bedrijf genomen ingekapselde bronnen in hun bezit te hebben. Het kwam er met andere woorden dus op aan te vermijden dat de automatische terugzending van uit bedrijf genomen ingekapselde bronnen naar de fabrikant een vereiste was. In het tweede punt van artikel 28 komt dit vraagstuk aan bod: «Een Verdragsluitende Partij staat toe dat uit bedrijf genomen, ingekapselde bronnen naar haar grondgebied terugkeren indien zij, binnen het kader van haar nationale wetgeving, heeft aanvaard dat deze worden teruggezonden naar een fabrikant die gekwalificeerd is uit bedrijf genomen, ingekapselde bronnen te ontvangen en in bezit te hebben.

texte de la Convention. Toutefois, il apparaît dans une résolution adoptée par consensus et incluse dans l'acte final.

Dans le dispositif de cette résolution, la Conférence «invite instamment tous les Etats parties à la Convention à prendre pleinement en considération le Règlement de transport des matières radioactives de l'Agence Internationale pour l'Energie Atomique (1966) en particulier dans le cas du mouvement transfrontalier de combustible usé et de déchets radioactifs, notamment pour l'élaboration et la mise en œuvre de leurs lois et règlements nationaux» et elle «invite l'Agence, en consultation et s'il y a lieu en collaboration avec les organes compétents de l'Organisation des Nations Unies et les institutions spécialisées concernées, notamment l'Organisation Maritime Internationale et le Programme des Nations Unies pour l'Environnement, à maintenir à l'étude les règles et règlements en vigueur concernant la sûreté du mouvement transfrontalier de combustible usé et de déchets radioactifs».

5. Les sources scellées retirées du service

Les sources scellées retirées du service sont considérées comme des déchets radioactifs sauf lorsqu'elles peuvent être retournées au fabricant. Etant donné les risques que présentent ces sources si elles ne sont pas évacuées de façon appropriée et sûre, surtout dans les pays en développement qui les importent en vue d'utilisations médicales ou agricoles, le groupe d'experts a estimé que cette question devait faire l'objet d'un article de la Convention commune. La première partie de l'article 28 rencontre ce point et se lit «Chaque Partie contractante prend, en droit interne, les mesures appropriées pour que la détention, le reconditionnement ou le stockage définitif des sources scellées hors de service s'effectuent de manière sûre».

Mais, il fallait également tenir compte des pays possédant un grand nombre de producteurs, de vendeurs, de sociétés commerciales qui diffusent ce type de sources scellées mais qui n'ont pas le cadre juridique requis pour habiliter les fabricants à détenir des sources retirées du service. En d'autres termes, il convenait d'éviter d'imposer un retour automatique des sources scellées hors service au fabricant. La deuxième partie de l'article 28 prévoit ce cas et se lit «Une Partie contractante autorise le retour sur son territoire de sources scellées retirées du service si, en droit interne, elle a accepté que de telles sources soient réexpédiées à un fabricant habilité à recevoir et à détenir les sources scellées retirées du service».

6. Voorschriften met betrekking tot het rapport

Overeenkomstig artikel 32 van het Gezamenlijk Verdrag dienen de nationale rapporten niet alleen melding te maken van de maatregelen die door elke Verdragsluitende Partij werden genomen ter nakoming van elk van de verplichtingen van het Gezamenlijk Verdrag maar dienen ze ook een nationale lijst te bevatten met de faciliteiten voor het beheer van radioactief afval en bestraalde splijtstof waarop dit Verdrag van toepassing is, met opgave van de locatie, het hoofddoel en de belangrijkste kenmerken ervan, alsmede een inventaris van de bestraalde splijtstof en het radioactief afval die er zijn opgeslagen dan wel opgeborgen of, van radioactief afval dat uit eerdere praktijken is ontstaan. De inventaris die op de vergaderingen van de Verdragsluitende Partijen moet worden voorgelegd, dient verder een lijst te bevatten met de kerninstallaties ten aanzien waarvan een procedure van buitenbedrijfstelling loopt, waarbij de voortgang van de werkzaamheden inzake buitenbedrijfstelling van die faciliteiten is aangegeven.

De Verdragsluitende Partijen dienen dus opgaaf te doen van alle inrichtingen en installaties waar zich afval bevindt en de stoffen nader te omschrijven.

7. Vergaderingen van de Verdragsluitende Partijen

Het zou kunnen gebeuren dat, om reden van de in artikel 40 bepaalde termijnen voor inwerkingtreding, de Staten die het Verdrag hebben bekrachtigd maar voor wie het nog niet in werking is getreden op de datum van de voorbereidende vergadering, deze vergadering niet mogen bijwonen. Deze situatie wordt rechtgetrokken in artikel 29 (3) van het Gezamenlijk Verdrag dat bepaalt dat zowel de Verdragsluitende Partijen als de Verdragsluitende Staten de voorbereidende vergadering voor het Gezamenlijk Verdrag kunnen bijwonen. Hiervoor stond het Verdrag van Wenen inzake verdragsrecht model, dat een onderscheid maakt tussen Verdragsluitende Partijen en Verdragsluitende Staten (zijnde de Staten die het Verdrag hebben ondertekend en bekrachtigd maar ten aanzien waarvan het nog niet in werking is getreden).

8. Het milieu

Het Gezamenlijk Verdrag bevat verscheidene punten over het milieu.

a) Lid (xi) van de preambule bepaalt dat «het radioactief afval, voor zover dit verenigbaar is met de veiligheid van het beheer van dergelijke stof, definitief moet worden opgeborgen in de Staat waar het is ontstaan». Zo houdt de tekst rekening met het door de Algemene Vergadering van de Verenigde Naties herhaaldelijk onder de aandacht gebrachte beginsel inzake duurzame ontwikkeling (juni 1997).

6. Les prescriptions relatives au rapport

En vertu de l'article 32 de la Convention commune, les rapports nationaux ne doivent pas seulement porter sur les mesures prises par chaque Partie contractante pour remplir chacune des obligations de la Convention commune mais doivent aussi comporter une liste nationale des installations de gestion des déchets radioactifs et du combustible usé auxquelles s'applique la Convention, avec indication de leur emplacement, de leur objet principal et de leurs caractéristiques essentielles ainsi qu'un inventaire tant du combustible usé que des déchets radioactifs qui y sont entreposés, qui y ont été stockés définitivement, ou, pour les déchets radioactifs, qui résultent de pratiques antérieures. En outre, l'inventaire à soumettre aux réunions des Parties contractantes doit aussi contenir une liste des installations nucléaires en cours de déclassement, avec indication de l'état d'avancement des activités de déclassement dans ces installations.

Les Parties contractantes sont donc tenues de signaler l'ensemble des sites et des installations contenant des déchets avec une description des matières qui s'y trouvent.

7. Réunions des Parties contractantes

En raison des délais d'entrée en vigueur prévus à l'article 40, des Etats ayant ratifié la Convention mais pour lesquels, la Convention n'est pas encore entrée en vigueur à la date de la tenue de la réunion préparatoire, pourraient se voir exclus de ladite réunion. Pour remédier à cette situation, l'article 29 (3) de la Convention commune, s'inspirant de la distinction faite par la Convention de Vienne sur le droit des traités entre Parties contractantes et Etats contractants (c'est-à-dire les Etats qui ont signé et ratifié la Convention mais pour lesquels elle n'est pas encore entrée en vigueur), prévoit la participation tant des Parties contractantes que des Etats contractants à la réunion préparatoire pour la Convention commune.

8. L'environnement

La Convention commune contient plusieurs références relatives à l'environnement.

a) Le paragraphe (xi) du préambule prévoit que «les déchets radioactifs devraient, dans la mesure où cela est compatible avec la sûreté de la gestion des matières, être stockés définitivement dans l'état où ils sont produits» et reprend ainsi le principe réitéré par l'Assemblée générale des Nations Unies sur le développement durable (juin 1997).

b) In alle belangrijke artikelen van het Verdrag zoals daar zijn, «Algemene veiligheidseisen», «Keuze van de vestigingsplaats van de geplande faciliteiten», «Ontwerp en bouw», «Beoordeling van veiligheid van faciliteiten voor het beheer van radioactief afval en bestraalde splijtstof», wordt uitdrukkelijk verwezen naar het milieu.

c) Overeenkomstig de aanbevelingen van het actieprogramma Agenda 21 (Conferentie van de Verenigde Naties inzake Milieu en Ontwikkeling — Rio de Janeiro, 1992), wordt in het artikel betreffende «de keuze van de vestigingsplaats van geplande faciliteiten» rekening gehouden met de mogelijke grensoverschrijdende gevolgen van de faciliteiten voor het beheer van radioactief afval en bestraalde splijtstof en wordt gewezen op de noodzaak dat de Verdragsluitende Partijen in de nabijheid van zulke faciliteiten, worden geraadpleegd.

III. Inhoud van het verdrag

Net zoals het Verdrag inzake nucleaire veiligheid, is het Gezamenlijk Verdrag niet zozeer een normatief maar veeleer een tot een inspanning verplichtend Verdrag. Het voorziet niet in een rechtstreekse controle op de inachtneming van de veiligheidsvoorschriften en legt geen sancties op indien de Staten hun verplichtingen niet nakomen.

Preambule

De preambule bestaat uit een reeks toelichtingen bij een aantal bepalingen van de tekst. Het betreft aspecten die bij gebrek aan consensus niet als bindende voorschriften in de verdragtekst zelf konden worden opgenomen, met name:

— verwijzingen naar een groot aantal bindende (lid viii) of niet-bindende (lid xiv) instrumenten inzake nucleaire veiligheid die werden aangenomen onder auspiciën van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie;

— verwijzingen naar actieprogramma Agenda 21 en naar het Verdrag van Bazel inzake de beheersing van de grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan.

In dit verband dient meer bepaald melding te worden gemaakt van:

— de leden (i), (ii), (iii) en (vii) van de preambule waarin in het kort wordt toegelicht om welke redenen voor een gezamenlijk Verdrag werd gekozen;

— lid (iv) waarin wordt erkend dat het van belang is dat het publiek wordt geïnformeerd inzake onderwerpen met betrekking tot de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval;

— de leden (ix) en (x) inzake technische samenwerking die aanvankelijk in de tekst van het Verdrag als verplichtingen waren ingeschreven;

b) Tous les articles importants de la Convention, comme par exemple, «Prescriptions générales de sûreté», «Choix du site des installations en projet», «Conception et construction», «Evaluation de la sûreté des installations de gestion des déchets radioactifs et du combustible usé» contiennent une référence explicite à l'environnement.

c) Conformément aux recommandations de l'Agenda 21 (Conférence des Nations Unies sur l'Environnement et le Développement — Rio de Janeiro, 1992), les articles relatifs au «choix du site des installations en projet» tiennent compte des effets transfrontaliers possibles des installations de gestion des déchets radioactifs et du combustible usé et prévoient la nécessité de consulter les Parties contractantes voisines.

III. Contenu de la convention

Tout comme la Convention sur la sûreté nucléaire, la Convention commune se présente davantage comme une convention incitative que normative. Elle ne prévoit ni des contrôles directs des normes de sûreté prescrites ni des sanctions pour les Etats qui n'honorent pas leurs obligations.

Préambule

Le préambule se compose d'éléments explicatifs concernant certaines dispositions du texte, éléments qui, faute de consensus ne pouvaient pas figurer dans le corps du texte en tant qu'obligations. Il s'agit de:

— références à un grand nombre d'autres instruments à caractère obligatoire (alinéa viii) ou non obligatoires (alinéa xiv) concernant la sûreté nucléaire et adoptés sous les auspices de l'Agence Internationale pour l'Energie Atomique;

— références à l'Agenda 21 ainsi qu'à la Convention de Bâle sur le contrôle des mouvements transfrontaliers de déchets dangereux et de leur élimination.

Il y a lieu de mentionner particulièrement:

— les paragraphes (i), (ii), (iii) et (vii) du préambule qui expliquent brièvement pourquoi la structure commune de la Convention a été adoptée;

— le paragraphe (iv) qui reconnaît l'importance d'informer le public sur les questions relatives à la sûreté de la gestion du combustible usé et des déchets radioactifs;

— les paragraphes (ix) et (x) sur la coopération technique qui étaient présentés à l'origine comme des obligations dans le texte de la Convention;

— lid (xi) dat een poging is om de idee dat afval definitief zou moeten worden opgeborgen in de Staat waarin het is ontstaan, te koppelen aan de mogelijkheid regionale of internationale opslagplaatsen op te richten indien hiervoor om redenen van veiligheid en doeltreffendheid een rechtvaardigingsgrond bestaat;

— lid (xii) waarin wordt erkend dat elke Staat het recht heeft de invoer op zijn grondgebied van bestraalde splijtstof en radioactief afval te verbieden.

Hoofdstuk één. Doelstellingen, begripsomschrijvingen en werkingsfeer

1. De doelstellingen van het Verdrag zijn: (artikel 1):

— het bereiken en handhaven van een hoog niveau van veiligheid over de gehele wereld op het gebied van het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval door middel van de verbetering van de nationale maatregelen en internationale samenwerking, waaronder, indien van toepassing, technische samenwerking met betrekking tot veiligheid;

— het nemen van doeltreffende maatregelen, in alle stadia van het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval, teneinde personen, de samenleving en het milieu te behoeden voor de schadelijke gevolgen van ioniserende straling, nu en in de toekomst, op zodanige wijze dat wordt voldaan aan de behoeften en aspiraties van de huidige generatie zonder dat de mogelijkheid van de komende generaties om aan hun behoefte en aspiraties te voldoen, in gevaar wordt gebracht;

— het voorkomen van ongevallen waarbij radioactieve stoffen vrijkomen en het beperken van de gevolgen, mochten dergelijke gevallen zich voordoen tijdens enig stadium van het beheer van bestraalde splijtstof of radioactief afval.

2. Ter fine van het Verdrag (artikel 2) worden de begrippen: radioactief afval, bestraalde splijtstof, beheer van radioactief afval en beheer van bestraalde splijtstof als volgt omschreven:

— «Bestraalde splijtstof»: splijtstof die is bestraald in en permanent verwijderd uit een reactor-kern.

— «Radioactief afval»: radioactieve stoffen in gasvormige, vloeibare of vaste vorm waarvoor geen verder gebruik is voorzien door de Verdragsluitende Partij of door een natuurlijke of rechtspersoon wiens beslissing door de Verdragsluitende Partij wordt aanvaard en dat door een regulerend lichaam als radioactief afval wordt gecontroleerd overeenkomstig het wet- en regelgevend kader van de Verdragsluitende Partij.

— «Ingekapselde bron»: radioactieve stoffen die permanent in een capsule zijn opgesloten of in vaste niet verspreidbare vorm zijn gebracht, met uitzondering van splijtstofelementen voor reactoren.

— le paragraphe (xi), tentative pour combiner l'idée que les déchets devraient être stockés définitivement dans l'état où ils ont été produits avec la possibilité d'établir des dépôts régionaux ou internationaux si semblables dépôts venaient à se justifier pour des raisons de sûreté et d'efficacité;

— le paragraphe (xii) qui reconnaît à tout état le droit d'interdire l'importation sur son territoire de combustible usé ou de déchets radioactifs.

Chapitre premier. Objectifs, définitions et champ d'application

1. La Convention a pour objectifs (Article 1):

— d'atteindre et de maintenir, dans le monde entier, un haut niveau de sûreté en matière de gestion du combustible usé et des déchets radioactifs, grâce au renforcement des mesures nationales et de la coopération internationale y compris, s'il y a lieu, de la coopération technique en matière de sûreté;

— la mise en place de mesures efficaces permettant qu'à tous les stades de la gestion du combustible usé et des déchets radioactifs, les individus, la société et l'environnement soient protégés, aujourd'hui et à l'avenir, contre les effets nocifs des rayonnements ionisants de sorte qu'il soit satisfait aux besoins et aux aspirations de la génération actuelle sans compromettre la capacité des générations futures à satisfaire les leurs;

— de prévenir les accidents ayant des conséquences radiologiques et atténuer ces conséquences au cas où de tels accidents se produiraient à un stade quelconque de la gestion du combustible usé ou des déchets radioactifs.

2. Aux fins de la Convention (Article 2), les termes: déchets radioactifs, combustible usé, gestion des déchets radioactifs et gestion du combustible usé, se définissent comme suit:

— Combustible usé s'entend du combustible nucléaire qui a été irradié dans le cœur du réacteur et qui en a été définitivement retiré;

— Déchets radioactifs s'entend des matières nucléaires sous forme gazeuse, li *quide* ou solide pour lesquelles aucune utilisation ultérieure n'est prévue par la Partie contractante ou par une personne physique ou morale dont la décision est acceptée par la Partie contractante et qui sont contrôlés en tant que déchets radioactifs par un organisme de réglementation conformément au cadre législatif et réglementaire de la Partie contractante.

— Source scellée s'entend des matières radioactives qui sont enfermées d'une manière permanente dans une capsule ou fixées sous forme solide, à l'exclusion des éléments combustibles pour réacteurs.

— «Beheer van radioactief afval»: alle activiteiten, met inbegrip van buitenbedrijfstelling, die verband houden met de behandeling, voorbereiding, bewerking, conditionering, opslag of opberging van radioactief afval, met uitzondering van het vervoer buiten de vestigingsplaats. Hiertoe kunnen ook lozingen behoren.

— «Beheer van bestraalde splijtstof»: alle activiteiten die verband houden met de behandeling of opslag van bestraalde splijtstof, met uitzondering van het vervoer buiten de vestigingsplaats. Hiertoe kunnen ook lozingen behoren.

3. Het Verdrag is van toepassing op (artikel 3):

— de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof wanneer de bestraalde splijtstof resulteert uit de bedrijfsvoering van civiele kernreactoren. Bestraalde splijtstof die in opwerkingsfaciliteiten voorhanden is als onderdeel van een opwerkingsactiviteit valt niet onder de werkingssfeer van dit Verdrag, tenzij de Verdragsluitende Partij verklaart dat opwerking deel uitmaakt van het beheer van bestraalde splijtstof. Deze bepaling houdt in dat bestraalde splijtstof die in afwachting van de opwerking op het terrein van de opwerkingsfabriek is opgeslagen, onder de werkingssfeer van het Verdrag valt;

— de veiligheid van het beheer van radioactief afval wanneer dit radioactief afval resulteert uit civiele toepassingen. Dit Verdrag is echter niet van toepassing op afval dat slechts natuurlijke radioactieve stoffen bevat en dat niet afkomstig is uit de splijtstofcyclus, tenzij het bestaat uit een buiten bedrijf genomen ingekapselde bron of door de Verdragsluitende Partij wordt aangemerkt als radioactief afval.

Het Verdrag is evenwel niet van toepassing op de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof of radioactief afval binnen militaire of defensieprogramma's, tenzij door de Verdragsluitende Partij te kennen werd gegeven dat deze onder de toepassing vallen van de verdragsbepalingen of dat ze permanent werden overgedragen aan uitsluitend civiele programma's.

Hoofdstuk 2. Veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof

1. Hoofdstuk II bepaalt dat elke Verdragsluitende Partij passende maatregelen moet nemen om zeker te stellen dat in alle stadia van het beheer van bestraalde splijtstof, personen, de samenleving en het milieu op adequate wijze beschermd zijn tegen de gevaren van radioactiviteit. Volgens de algemene veiligheidseisen moet (artikel 4):

— in voldoende mate rekening worden gehouden met de kritikaliteit en afvoer van restwarmte die tijdens het beheer van bestraalde splijtstof ontstaat;

— Gestion des déchets radioactifs s'entend de toutes les activités, y compris les activités de déclassement, qui ont trait à la manutention, au prétraitement, au traitement, au conditionnement, à l'entreposage ou au stockage définitif des déchets radioactifs, à l'exclusion du transport à l'extérieur d'un site. Cela peut aussi comprendre les rejets d'effluents.

— Gestion du combustible usé s'entend de toutes les activités qui ont trait à la manutention du combustible usé, à l'exclusion du transport à l'extérieur d'un site. Cela peut aussi comprendre des rejets d'effluents.

3. La Convention s'applique (Article 3):

— à la sûreté de la gestion du combustible usé lorsque celui-ci résulte de l'exploitation de réacteurs nucléaires civils, à l'exception du combustible usé détenu dans les installations de retraitement sauf si la partie contractante déclare que le retraitement fait partie de la gestion du combustible usé. Cette disposition implique que le combustible usé stocké sur le site de l'usine de retraitement, en attente de retraitement, est bien couvert par la Convention et ce de manière obligatoire;

— à la sûreté de la gestion des déchets radioactifs lorsque ceux-ci résultent d'applications civiles sauf aux déchets qui ne contiennent que des matières radioactives naturelles et ne proviennent pas du cycle du combustible nucléaire, à moins qu'ils ne constituent une source scellée retirée du service ou qu'ils ne soient déclarés comme déchets radioactifs par la Partie contractante.

La Convention ne s'applique toutefois pas à la sûreté de la gestion du combustible usé ou des déchets radioactifs qui font partie de programmes militaires ou de défense à moins qu'ils n'aient été déclarés par la partie contractante comme étant soumis aux dispositions de la Convention ou qu'ils aient été transférés définitivement à des programmes exclusivement civils.

Chapitre 2. Sûreté de la gestion du combustible usé.

1. Le chapitre II dispose que chaque partie contractante doit prendre les mesures appropriées pour que, à tous les stades de la gestion du combustible usé, les individus, la société et l'environnement soient protégés de manière adéquate contre les risques radiologiques. Les prescriptions générales de sûreté, sont (article 4):

— la prise en compte de la criticité et de l'évacuation de la chaleur résiduelle produite pendant la gestion du combustible usé;

— de productie van radioactief afval waarmee het beheer van bestraalde splijtstof gepaard gaat, zo laag mogelijk worden gehouden;

— rekening worden gehouden met de onderlinge relaties die bestaan tussen de verschillende fasen van het beheer van bestraalde splijtstof;

— op nationaal niveau, beschermingsmethoden worden toegepast die zijn goedgekeurd door het nationale regulerend lichaam, rekening houdend met de relevante internationale voorschriften;

— rekening worden gehouden met biologische, chemische en andere gevaren waarmee het beheer van bestraalde splijtstof gepaard kan gaan;

— dienen handelingen te worden vermeden waarvan de redelijkerwijs voorzienbare gevolgen voor de toekomstige generaties groter zijn dan de gevolgen die voor de huidige generatie zijn toegestaan.

2. De Verdragsluitende Partij dient de veiligheid te toetsen van elke faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof die bestaat op het tijdstip waarop het Verdrag in werking treedt en, indien noodzakelijk, de vereiste verbeteringen aan te brengen (artikel 5).

3. Bij de keuze van de vestigingsplaats van geplande faciliteiten, dient de Verdragsluitende Partij procedures vast te leggen en uit te voeren, om (artikel 6):

— alle relevante met de locatie samenhangende factoren die van invloed zouden kunnen zijn op de veiligheid van deze faciliteit gedurende de operationele levensduur te evalueren;

— alle eventuele effecten vanuit het oogpunt van veiligheid die een dergelijke faciliteit zou kunnen hebben op personen en het milieu, te evalueren;

— informatie over de veiligheid van deze faciliteit toegankelijk te maken voor het publiek;

— Verdragsluitende Partijen in de nabijheid van de geplande faciliteit te raadplegen, voor zover zij gevolgen van die faciliteit zouden kunnen ondervinden, en algemene gegevens over de installatie te verstrekken, teneinde hen in staat te stellen om zelf eventuele effecten van de faciliteit op hun eigen grondgebied te evalueren;

— Onverminderd deze bepaling, neemt elke Verdragsluitende Partij passende maatregelen om zeker te stellen dat deze faciliteiten geen onaanvaardbare effecten hebben op andere Verdragsluitende Partijen, en door de vestigingsplaats van de faciliteit te kiezen in overeenstemming met de algemene veiligheidseisen.

4. Bij het ontwerp en de bouw van een faciliteit, dient elke Verdragsluitende Partij ervoor te zorgen dat eventuele effecten van radioactieve stoffen op personen en het milieu worden beperkt, met inbegrip van de effecten ten gevolge van lozingen of ongecon-

— le maintien au niveau le plus bas de la production de déchets radioactifs liée à la gestion du combustible usé;

— la prise en compte des liens d'interdépendance existant entre les différentes étapes de la gestion du combustible usé;

— l'application, au plan interne, des méthodes de protection radiologique approuvées par l'organisme national de réglementation sur base des dispositions internationales pertinentes;

— la prise en compte des risques biologiques, chimiques et autres qui peuvent résulter de la gestion du combustible usé;

— le fait d'éviter des actions dont les effets raisonnablement prévisibles sur les générations futures dépasseraient ceux admis actuellement et de leur imposer des contraintes excessives.

2. La Partie contractante devra examiner la sûreté des installations existantes de combustible usé au moment de l'entrée en vigueur de la Convention et si besoin en est, procéder aux améliorations requises (Article 5).

3. Lors du choix du site des installations en projet, la Partie contractante doit mettre en place et appliquer des procédures permettant de (Article 6):

— évaluer tous les facteurs pertinents liés au site qui sont susceptibles d'influer sur la sûreté de l'installation pendant sa durée de vie utile;

— évaluer l'impact, du point de vue de la sûreté, que cette installation pourrait avoir sur les individus et l'environnement;

— informer le public sur la sûreté des installations;

— consulter les Parties contractantes voisines de la future installation dans la mesure où celle-ci serait susceptible d'avoir des effets sur elles et leur communiquer les données générales relatives à l'installation afin de leur permettre d'évaluer l'impact de ladite installation sur leur territoire.

— sans préjudice de cette dernière disposition, chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que leurs installations n'aient pas d'effets inacceptables pour d'autres Parties contractantes en choisissant leur site conformément aux prescriptions générales de sûreté.

4. Lors de la conception et de la construction d'une installation, chaque Partie contractante doit veiller à restreindre les éventuelles incidences radiologiques sur les individus et l'environnement, y compris celles qui sont dues aux rejets d'effluents ou aux émissions

troleerde emissies (artikel 7). Vóór de bouw van een faciliteit, dient de Verdragsluitende Partij een systematische veiligheidsbeoordeling en een beoordeling van de milieueffecten uit te voeren, afgestemd op het gevaar dat de faciliteit oplevert en die de operationele levensduur daarvan bestrijkt. Vóór de inbedrijfstelling van een faciliteit, moeten bijgewerkte versies van het veiligheidsrapport en het milieu-effectrapport worden opgesteld, wanneer dit noodzakelijk wordt geacht (artikel 8).

5. Aan de bedrijfsvoering van een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof zijn een aantal voorwaarden verbonden en de Verdragsluitende Partij dient passende maatregelen te nemen om aan deze te voldoen, met name:

— de vergunning tot inbedrijfstelling van een faciliteit wordt afgegeven voor zover de bedoelde beoordelingen werden uitgevoerd. De vergunning wordt afgegeven bij de voltooiing van een inbedrijfstellingsprogramma waaruit blijkt dat de installatie, zoals deze is gebouwd, voldoet aan de ontwerp- en veiligheidseisen;

— bedrijfslimieten en -voorwaarden moeten voorafgaandelijk aan de hand van bedoelde beoordelingen worden vastgelegd;

— voorvallen die van belang zijn voor de veiligheid dienen door de houder van de vergunning tijdig bij het regulerend lichaam te worden gemeld;

— plannen voor de buitenbedrijfstelling van een faciliteit dienen te worden opgesteld en, zo nodig, regelmatig te worden bijgewerkt (artikel 9).

6. Indien een Verdragsluitende Partij bestraalde splijtstof heeft aangewezen om te worden opgeborgen, dient dit te gebeuren onder dezelfde voorwaarden als die welke voor de opberging van radioactief afval zijn opgelegd.

Hoofdstuk 3. Veiligheid van het beheer van radioactief afval.

1. Om zeker te stellen dat in alle stadia van het beheer van radioactief afval, personen, de samenleving en het milieu beschermd zijn tegen gevaren van radioactiviteit, neemt de Verdragsluitende Partij passende maatregelen met inachtneming van de volgende algemene veiligheidseisen (artikel 11):

— in voldoende mate rekening houden met de kritikaliteit en lozingen van restwarmte die tijdens het beheer van radioactief afval ontstaat;

— de productie van radioactief afval zo laag als praktisch mogelijk houden;

— rekening houden met de onderlinge relaties die bestaan tussen de verschillende fasen van het beheer van radioactief afval;

— de toepassing, op nationaal niveau, van beschermingsmethoden die zijn goedgekeurd door

incontrôlées (Article 7). Avant la construction d'une installation, la Partie contractante doit procéder à une évaluation systématique de la sûreté et à une évaluation environnementale adaptées au risque présenté par l'installation et qui portent sur sa durée de vie utile. Avant l'exploitation de l'installation, des révisions de ces évaluations doivent être effectuées si nécessaire (Article 8).

5. L'exploitation d'une installation de gestion du combustible usé est soumise à plusieurs conditions et la Partie contractante doit prendre les mesures appropriées pour y satisfaire. Parmi ces conditions, il faut notamment retenir:

— l'autorisation d'exploitation d'une installation ne peut être accordée que si les évaluations précitées ont été faites et est subordonnée à l'exécution d'un programme de mise en service démontrant que l'installation, telle que construite, est conforme aux exigences de conception et de sûreté;

— les limites et conditions d'exploitation doivent être préalablement définies sur base de ces mêmes évaluations;

— les incidents significatifs doivent être déclarés en temps voulu par le titulaire de l'autorisation d'exploitation à l'organisme de réglementation;

— des plans de déclassement de l'installation doivent être élaborés et, si nécessaire, remis à jour régulièrement (Article 9).

6. Au cas où une Partie contractante désigne du combustible usé pour un stockage définitif, celui-ci devra répondre aux mêmes conditions que le stockage définitif des déchets radioactifs (Article 10).

Chapitre 3. Sûreté de la gestion des déchets radioactifs.

1. En vue d'assurer la protection contre les risques radiologiques des individus, de la société et de l'environnement, à tous les stades de la gestion des déchets radioactifs, la Partie contractante prend les mesures appropriées pour respecter les prescriptions générales de sûreté suivantes (Article 11):

— la prise en compte de la criticité et de l'évacuation de la chaleur résiduelle produite pendant la gestion des déchets radioactifs;

— le maintien au niveau le plus bas de la production de déchets radioactifs;

— la prise en compte des liens d'interdépendance existant entre les différentes étapes de la gestion des déchets radioactifs;

— l'application, au plan interne, des méthodes de protection radiologique approuvées par l'organisme

het nationaal regulerend lichaam op grond van de relevante internationale voorschriften;

— rekening houden met de biologische, chemische en andere gevaren waarmee het beheer van radioactief afval gepaard kan gaan;

— handelingen vermijden waarvan de redelijkerwijs voorzienbare gevolgen voor de toekomstige generaties groter zijn dan de gevolgen die voor de huidige generatie zijn toegestaan en vermijden dat de toekomstige generaties worden overbelast.

2. De Verdragsluitende Partij dient de veiligheid van de faciliteiten voor het beheer van radioactief afval, die bestaan op het tijdstip waarop dit Verdrag voor bedoelde Partij in werking treedt, te bestuderen en, zo nodig, zeker te stellen dat de vereiste verbeteringen worden aangebracht. Ook dient ze de resultaten van praktijken uit het verleden te bestuderen om te kunnen bepalen of een interventie noodzakelijk is vanwege bescherming tegen straling, op voorwaarde evenwel dat de vermindering van de dosis voldoende is om de negatieve effecten en de kosten van de interventie, te rechtvaardigen (artikel 12).

3. Bij de keuze van de vestigingsplaats van geplande faciliteiten voor het beheer van radioactief afval, dient de Verdragsluitende Partij procedures vast te leggen en uit te voeren, om:

— alle relevante met de locatie samenhangende factoren te evalueren die van invloed zouden kunnen zijn op de veiligheid van de faciliteit gedurende de operationele levensduur en op de veiligheid van een eindbergingsfaciliteit na de sluiting ervan;

— alle eventuele effecten, vanuit het oogpunt van de veiligheid, te evalueren die een dergelijke faciliteit zou kunnen hebben op personen en het milieu, rekening houdend met de eventuele ontwikkeling van de toestand van de vestigingsplaats van eindbergingsinstallaties na de sluiting daarvan;

— informatie over de veiligheid van de faciliteiten toegankelijk te maken voor het publiek;

— de Verdragsluitende Partijen in de nabijheid van de geplande faciliteit te raadplegen, voor zover zij gevolgen van de installatie zouden kunnen ondervinden, en hun desgewenst algemene gegevens over de faciliteit te verstrekken, teneinde hen in staat te stellen zelf de eventuele effecten van de faciliteit op hun eigen grondgebied te evalueren.

Onverminderd deze bepaling neemt elke Verdragsluitende Partij passende maatregelen om zeker te stellen dat haar faciliteiten geen onaanvaardbare effecten hebben op andere Verdragsluitende Partijen, door de vestigingsplaats van de faciliteiten te kiezen in overeenstemming met de algemene veiligheidseisen (artikel 13).

4. Bij het ontwerp en de bouw van een faciliteit, moet elke Verdragsluitende Partij ervoor zorgen dat

national de réglementation sur base des dispositions internationales pertinentes;

— la prise en compte des risques biologiques, chimiques et autres qui peuvent résulter de la gestion des déchets radioactifs;

— le fait d'éviter des actions dont les effets raisonnablement prévisibles sur les générations futures dépasseraient ceux admis actuellement et de leur imposer des contraintes excessives.

2. La Partie contractante devra examiner la sûreté des installations existantes de gestion des déchets radioactifs au moment de l'entrée en vigueur de la Convention et, si besoin en est, procéder aux améliorations requises. Elle devra également examiner les conséquences des pratiques antérieures afin de déterminer si une intervention est nécessaire pour des raisons de radioprotection à condition toutefois que la réduction du dommage soit suffisante pour justifier les effets négatifs et les coûts de l'intervention (Article 12).

3. Lors du choix du site des installations de gestion des déchets radioactifs en projet, la Partie contractante doit mettre en place et appliquer des procédures permettant de :

— évaluer tous les facteurs pertinents liés au site qui sont susceptibles d'influer sur la sûreté de l'installation pendant sa durée de vie utile et sur celle d'une installation de stockage définitif après sa fermeture;

— évaluer l'impact, du point de vue de la sûreté, que cette installation pourrait avoir sur les individus et l'environnement compte tenu de l'évolution possible de l'état du site des installations de stockage définitif après leur fermeture;

— informer le public sur la sûreté des installations;

— consulter les Parties contractantes voisines de la future installation dans la mesure où celle-ci serait susceptibles d'avoir des effets sur elles et leur communiquer les données générales relatives à l'installation afin de leur permettre d'évaluer l'impact de ladite installation sur leur territoire.

Sans préjudice de cette dernière disposition, chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que leurs installations n'aient pas d'effets inacceptables pour d'autres Parties contractantes en choisissant leur site conformément aux prescriptions générales de sûreté (Article 13).

4. Lors de la conception et de la construction d'une installation, chaque Partie contractante doit veiller à

eventuele effecten van radioactieve stoffen op personen en het milieu worden beperkt, met inbegrip van effecten ten gevolge van lozing of van ongecontroleerde emissies.

In de ontwerpfase moet rekening worden gehouden met de conceptuele plannen en, indien noodzakelijk, met technische maatregelen voor de buitenbedrijfstelling van een faciliteit voor het beheer van radioactief afval, anders dan een eindbergingsfaciliteit, en voor de sluiting van een eindbergingsinstallatie. De technologieën die bij het ontwerp en de bouw van soortgelijke faciliteiten worden toegepast, moeten ten volle ontwikkeld zijn (artikel 14).

5. Vóór de bouw van een faciliteit voor het beheer van radioactief afval, dient door de Verdragsluitende Partij een systematische veiligheidsbeoordeling en een beoordeling van de milieueffecten te worden uitgevoerd, afgestemd op het gevaar dat de faciliteit oplevert en die de operationele levensduur daarvan bestrijkt. Bij de bouw van een eindbergingsfaciliteit, dient ze deze beoordelingen eveneens uit te voeren en, voor de periode na de sluiting, dient een beoordeling van de milieueffecten te worden verricht. Vóór de inbedrijfstelling van de faciliteit, moeten, wanneer dit noodzakelijk wordt geacht, bijgewerkte versies van de veiligheidsbeoordeling en het milieu-effectrapport worden opgesteld (artikel 15).

6. Aan de bedrijfsvoering van een installatie voor het beheer van bestraalde splijtstof zijn een aantal voorwaarden verbonden en de Verdragsluitende Partij dient passende maatregelen te nemen om aan deze voorwaarden te voldoen, met name:

— de vergunning tot inbedrijfstelling van een faciliteit kan alleen worden afgegeven voor zover de bedoelde beoordelingen werden uitgevoerd. De vergunning wordt afgegeven bij de voltooiing van een inbedrijfstellingsprogramma waaruit blijkt dat de installatie, zoals deze is gebouwd, voldoet aan de ontwerp- en veiligheidseisen;

— bedrijfslimieten en -voorwaarden moeten voorafgaandelijk aan de hand van bedoelde beoordelingen worden vastgelegd;

— voorvallen die van belang zijn voor de veiligheid dienen door de houder van de vergunning tijdig bij het regulerend lichaam te worden gemeld;

— plannen voor de buitenbedrijfstelling van een faciliteit voor het beheer van radioactief afval en plannen voor de sluiting van een eindbergingsinstallatie dienen te worden opgesteld en, zo nodig, regelmatig te worden bijgewerkt (artikel 16).

7. Na de sluiting van een eindbergingsfaciliteit, dient de Verdragsluitende Partij de door het regulerend lichaam vereiste dossiers over de locatie, het ontwerp en de inventaris van de installatie te bewaren. Indien noodzakelijk, moeten controles (toezicht op

restreindre les éventuelles incidences radiologiques sur les individus et l'environnement, y compris celles qui sont dues aux rejets d'effluents ou aux émissions incontrôlées.

Au stade de la conception, elle devra tenir compte des plans théoriques et, selon les besoins, élaborer des dispositions techniques pour le déclassé d'une installation de gestion de déchets radioactifs autre qu'une installation de stockage définitif ainsi qu'en vue de la fermeture d'une installation de stockage définitif. Les technologies utilisées dans le contexte de la conception et de la construction d'installations de ce type doivent être pleinement matures (Article 14).

5. Avant la construction d'une installation de gestion des déchets radioactifs, la Partie contractante doit procéder à une évaluation systématique de la sûreté et à une évaluation environnementale adaptées au risque présenté par l'installation et qui portent sur sa durée de vie utile. En cas de construction d'une installation de stockage définitif, elle doit également procéder à ces évaluations, l'évaluation environnementale doit également porter sur la période qui suit la fermeture de l'installation. Avant l'exploitation de l'installation, des révisions de ces évaluations doivent être effectuées si nécessaire (Article 15).

6. L'exploitation d'une installation de gestion du combustible usé est soumise à plusieurs conditions et la Partie contractante doit prendre les mesures appropriées pour y satisfaire. Parmi ces conditions, il faut notamment retenir:

— l'autorisation d'exploitation d'une installation ne peut être accordée que si les évaluations précitées ont été faites et est subordonnée à l'exécution d'un programme de mise en service démontrant que l'installation, telle que construite, est conforme aux exigences de conception et de sûreté;

— les limites et conditions d'exploitation doivent être préalablement définies sur base de ces mêmes évaluations;

— les incidents significatifs doivent être déclarés en temps voulu par le titulaire de l'autorisation d'exploitation à l'organisme de réglementation;

— des plans de déclassé d'une installation de gestion des déchets radioactifs ainsi que des plans pour la fermeture d'une installation de stockage définitif doivent être élaborés et, si nécessaire, remis à jour régulièrement (Article 16).

7. Après la fermeture d'une installation de stockage définitif, la Partie contractante doit conserver les dossiers exigés par l'organisme de réglementation et relatifs à l'emplacement, à la conception et au contenu de l'installation. Des contrôles (surveillance

de vestigingsplaats of beperking van de toegang) worden georganiseerd. Wanneer gedurende de periode van controle niet-geplande emissies van radioactieve stoffen in het milieu worden ontdekt, moeten, indien noodzakelijk, interventie maatregelen worden genomen (artikel 17).

D Hoofdstuk 4. Algemene veiligheidsbepalingen

1. De artikelen waaruit dit hoofdstuk is samengesteld (de artikelen 18 tot 25) bevatten de wetgevende, regelgevende, bestuurlijke en technische maatregelen die elke Verdragsluitende Partij in staat stellen haar verplichtingen overeenkomstig dit Verdrag na te komen, met dien verstande dat de hoofdverantwoordelijkheid voor de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval berust bij de houder van de desbetreffende vergunning.

De voorgeschreven maatregelen zijn:

— een wet- en regelgevend kader (nationale voorschriften met betrekking tot de stralingsveiligheid, vergunningen voor de bouw en de inbedrijfstelling van de installaties, stelsel van institutionele controle enz.) scheppen en handhaven, dat de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval regelt;

— een regulerend lichaam oprichten of aanwijzen dat ermee belast is bedoeld wet- en regelgevend kader ten uitvoer te brengen en het de passende bevoegdheden, bekwaamheid en financiële en personele middelen te verschaffen om de toegewezen taken te vervullen;

— ervoor zorgen dat het regulerend lichaam onafhankelijk kan functioneren ten aanzien van organisaties die belast zijn met het beheer van bestraalde splijtstof of radioactief afval;

— de dosislimieten vaststellen om de blootstelling aan straling van werknemers en het publiek zo gering mogelijk te laten zijn;

— ongecontroleerde en niet-geplande emissies van radioactieve stoffen in het milieu voorkomen;

— de lozing van afvalstoffen zo gering mogelijk laten zijn en passende corrigerende maatregelen nemen ingeval zich een niet-geplande en ongecontroleerde emissie van radioactieve stoffen in het milieu voordoet;

— rampenbestrijdingsplannen opstellen en testen, voor zover de Verdragsluitende Partij zou kunnen worden getroffen door een ongeval met stralingsgevolgen in een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof of radioactief afval die op haar grondgebied of net buiten haar grenzen gevestigd is;

— passende maatregelen nemen om te waken over de veiligheid van de buitenbedrijfstelling van een kerninstallatie.

du site ou limitation d'accès) doivent être organisés, si besoin en est. Si pendant cette période de contrôle, des émissions non programmées de matières radioactives sont détectées, des mesures d'intervention doivent être mises en place, si besoin en est (Article 17).

D Chapitre 4. Dispositions générales de sûreté.

1. Les articles qui composent ce chapitre (Articles 18 à 25) reprennent les mesures législatives, réglementaires, administratives ou techniques qui permettront à chaque partie contractante de remplir les obligations qui sont leurs, aux termes de la Convention, étant entendu que la responsabilité première de la sûreté de la gestion du combustible usé et des déchets radioactifs incombe au titulaire de l'autorisation correspondante.

Les mesures prescrites sont les suivantes :

— établir et maintenir en vigueur un cadre législatif et réglementaire (règlements nationaux en matière de sûreté radiologique, autorisations de construction et d'exploitation des installations, système de contrôle institutionnel etc.) pour régir la sûreté de la gestion du combustible usé et des déchets nucléaires;

— créer ou désigner un organisme de réglementation chargé de mettre en œuvre ledit cadre législatif et réglementaire et le doter des pouvoirs, de la compétence et des ressources financières et humaines adéquats pour assumer les responsabilités qui lui sont assignées;

— assurer l'indépendance de l'organisme de réglementation par rapport aux organismes chargés de la gestion du combustible usé ou des déchets radioactifs;

— appliquer les normes maximales de radioprotection aux travailleurs des installations et au public;

— empêcher les émissions incontrôlées et non programmées de matières radioactives dans l'environnement;

— limiter aux seuils minima les rejets d'effluents et mettre en place les mesures correctives appropriées au cas où une émission incontrôlée et non programmée de matières radioactives dans l'environnement se produirait;

— adopter et tester les plans d'urgence requis en cas d'accident survenant dans une installation de gestion du combustible usé ou de déchets radioactifs sise sur son territoire ou à l'extérieur de ses frontières;

— prendre les mesures appropriées pour veiller à la sûreté du déclassé d'une installation nucléaire.

E Hoofdstuk 5. Diverse bepalingen

1 Artikel 27 heeft betrekking op de grensoverschrijdende overbrenging en bepaalt dat elke Verdragsluitende Partij die bij een grensoverschrijdende overbrenging betrokken is, de passende maatregelen dient te nemen om zeker te stellen dat de overbrenging gebeurt in overeenstemming met de bepalingen van het Verdrag en de relevante bindende internationale instrumenten.

De grensoverschrijdende overbrenging is met name alleen mogelijk:

— wanneer de Verdragsluitende Partij, die een Staat van herkomst is, hiervoor toestemming geeft- de toestemming kan alleen worden gegeven indien de hierna vermelde voorwaarden door de Staat van bestemming worden vervuld — en de Staat van bestemming kennisgeving doet van haar voornemen een dergelijke overbrenging te laten plaatshebben;

— wanneer de Staat van bestemming, die Verdragsluitende Partij is, de overbrenging toestaat; deze toestemming kan alleen worden gegeven als de Staat over de nodige technische, regulerende en administratieve middelen beschikt die noodzakelijk zijn om de bestraalde splijtstof of het radioactief afval op een met dit Verdrag overeenstemmende wijze te kunnen beheeren;

— via de Staten van doorvoer, die onderworpen zijn aan de internationale verplichtingen die relevant zijn voor de gebruikte specifieke vervoersmodaliteiten;

— wanneer de Staat van herkomst passende maatregelen neemt om de terugbrenging naar zijn grondgebied van radioactief afval of bestraalde splijtstof toe te staan, indien een overbrenging niet onder de voornoemde omstandigheden kan plaatsvinden.

Het Verdrag doet evenwel geen afbreuk aan:

— de navigatierechten en -vrijheden op het gebied van de zeevaart, binnenvaart en luchtvaart, zoals neergelegd in het internationale recht;

— de rechten van de Verdragsluitende Partijen om hun bestraalde splijtstof uit te voeren ten behoeve van opwerking;

— de rechten van de Verdragsluitende Partijen waarnaar radioactief afval of bestraalde splijtstof ter behandeling of ter opwerking wordt uitgevoerd om het radioactief afval en de andere producten die voortvloeien uit deze processen, terug naar de Staat van herkomst te zenden.

De overbrenging van bestraalde splijtstof of radioactief afval naar Antarctica, ten behoeve van opslag of eindberging, is op basis van dit Verdrag uitgesloten.

2. Artikel 28 is gewijid aan de uit bedrijf genomen ingekapselde bronnen. Overeenkomstig dit artikel

E Chapitre 5. Dispositions diverses

1 L'article 27 porte sur les mouvements transfrontaliers et prévoit que chaque partie contractante concernée par un mouvement transfrontalier doit prendre les mesures appropriées pour que le mouvement s'effectue d'une manière conforme aux dispositions de la Convention et des instruments internationaux pertinent ayant force obligatoire.

En outre, les mouvements transfrontaliers ne sont possibles que lorsque:

— la Partie contractante, Etat d'origine, l'autorise — l'autorisation ne peut être accordée que si les conditions ci-dessous sont remplies par l'état destinataire — et notifie à l'Etat destinataire son intention de faire procéder à un tel transfert;

— l'Etat destinataire — Partie contractante — donne son consentement; celui-ci ne peut être accordé que si l'Etat dispose des moyens techniques, réglementaires et administratifs requis pour gérer le combustible usé ou les déchets radioactifs conformément aux dispositions de la présente Convention;

— à travers les Etats de transit, les obligations internationales pertinentes pour les modes de transport utilisés leur sont applicables;

— l'Etat d'origine prend les mesures requises pour autoriser le retour sur son territoire des déchets radioactifs ou du combustible usé si le transfert ne peut être effectué dans les conditions précitées.

Toutefois, la Convention ne porte pas atteinte aux:

— droits et libertés de navigation aérienne, maritime et fluviale reconnus par le droit international;

— droits des Parties contractantes de procéder au transfert de combustible usé en vue de son retraitement;

— droits des Parties contractantes vers lesquelles des déchets radioactifs ou du combustible usé sont acheminés de renvoyer, à l'Etat d'origine, après traitement ou retraitement, les déchets radioactifs ou autres produits résultant de ces opérations.

La Convention exclut, enfin, les transferts de combustible usé et de déchets radioactifs, en vue de leur entreposage ou de leur stockage définitif, vers l'Antarctique.

2. L'article 28 porte, quant à lui, sur les sources scellées retirées du service et oblige la Partie contrac-

dient de Verdragsluitende Partij de relevante wetgevende maatregelen te nemen om zeker te stellen dat het bezit, het voor hergebruik geschikt maken of opbergen van uit bedrijf genomen ingekapselde bronnen, op veilige wijze gebeurt. Een Verdragsluitende Partij staat ook de terugkeer naar haar grondgebied toe van deze bronnen, voor zover de fabrikant van deze bronnen gekwalificeerd is om deze te ontvangen en in bezit te hebben.

F Hoofdstuk 6. Vergaderingen van de Verdragsluitende Partijen

Het Verdrag voorziet in twee soorten vergaderingen van de Verdragsluitende Partijen: de toetsingsvergaderingen en de buitengewone vergaderingen.

1. Een voorbereidende vergadering van de Verdragsluitende Partijen en de Verdragsluitende Staten wordt binnen zes maanden na de inwerkingtreding van het Verdrag gehouden. Deze vergadering heeft ten doel een reglement van orde en een financieel reglement op te stellen en de datum van de eerste toetsingsvergadering vast te stellen (artikel 29).

2. De artikelen 30 en 31 bepalen onderscheidenlijk de wijze waarop de toetsingsvergaderingen en de buitengewone vergaderingen worden georganiseerd.

3. Overeenkomstig artikel 30 dienen de Verdragsluitende Partijen op de jaarlijkse toetsingsvergadering een rapport in te dienen over de maatregelen die werden genomen ter nakoming van elk van de verplichtingen van het Verdrag (artikel 32).

Verder dient het rapport ook gegevens te verstrekken betreffende:

— het beleid en de praktijk inzake het beheer van bestraalde splijtstof;

— het beleid en de praktijk inzake het beheer van radioactief afval;

— de criteria die de Verdragsluitende Partij hanteert voor het definiëren en classificeren van radioactief afval;

en omvat het:

— een lijst met de faciliteiten voor het beheer van bestraalde splijtstof alsmede een inventaris van de bestraalde splijtstof die is opgeslagen of opgeborgen.

— een lijst met de faciliteiten voor het beheer van radioactief afval en een inventaris van het radioactief afval dat is opgeslagen, zich in een eindberging bevindt of uit eerdere praktijken is ontstaan;

— een lijst met kerninstallaties ten aanzien waarvan een procedure van buitenbedrijfstelling loopt, waarbij de voortgang van de werkzaamheden inzake buitenbedrijfstelling van die faciliteiten wordt aangegeven;

tante à prendre les mesures normatives pertinentes pour que la détention, le reconditionnement ou le stockage définitif de ces sources soient effectués de manière sûre. Elle autorise aussi le retour sur son territoire de ces sources si leur fabricant a été habilité à les recevoir et à les détenir.

F Chapitre 6. Réunions des parties contractantes.

La Convention prévoit deux types de réunions des parties contractantes: les réunions d'examen et les réunions extraordinaires.

1. Une réunion préparatoire des Parties contractantes et des Etats contractants se tiendra dans les six mois qui suivent l'entrée en vigueur de la Convention. Cette réunion a pour objectifs de fixer les règles de procédure et les règles financières ainsi que la date de la première réunion d'examen (Article 29).

2. Les articles 30 et 31 fixent respectivement les modalités d'organisation des réunions d'examen et des réunions extraordinaires.

3. Conformément à l'article 30, les Parties contractantes ont l'obligation de présenter à la réunion d'examen annuelle un rapport portant sur les mesures prises pour remplir chacune des obligations comprises dans la Convention (Article 32).

Le rapport doit donner des informations sur:

— la politique et les pratiques en matière de gestion du combustible usé;

— la politique et les pratiques en matière de gestion des déchets radioactifs;

— les critères appliqués pour définir et classer les déchets radioactifs;

et comporter:

— une liste des installations de gestion du combustible usé ainsi qu'un inventaire du combustible usé entreposé ou stocké définitivement;

— une liste des installations de déchets radioactifs et un inventaire des déchets entreposés, stockés définitivement ou résultant de pratiques antérieures;

— une liste des installations nucléaires en cours de déclasserement précisant l'état d'avancement des activités de déclasserement.

4. De Verdragsluitende Partijen worden op de toetsingsvergadering vertegenwoordigd door één afgevaardigde en, in zoverre ze zulks noodzakelijk achten, door plaatsvervangers, deskundigen en adviseurs. Ook kunnen ze, bij consensus, iedere intergouvernementele organisatie die deskundig is met betrekking tot de in dit Verdrag geregelde aangelegenheden uitnodigen als waarnemer aan een vergadering en dienen ze de nodige terughoudendheid in acht te nemen (artikel 33).

5. Artikel 34 bepaalt dat de Verdragsluitende Partijen, bij consensus, hun goedkeuring hechten aan een document betreffende tijdens de vergaderingen van de Verdragsluitende Partijen besproken onderwerpen en getrokken conclusies en dit document ter beschikking stellen van het publiek.

6. Artikel 35 stelt dat op de toetsingsvergaderingen de zes werktalen van de Verenigde Naties worden gehanteerd en dat de Voorbereidende Vergadering op basis van het reglement van orde beslist welke taal voor het opstellen van het nationaal rapport dient te worden gehanteerd.

7. Het Verdrag laat de rechten en verplichtingen inzake de openbaarmaking van informatie door de Partijen onverlet. Het betreft met name informatie met betrekking tot de fysieke bescherming van kernmateriaal, informatie die wordt beschermd uit hoofde van de intellectuele eigendom of uit hoofde van het fabrieks- en handelsgeheim en persoonsgegevens. Een Verdragsluitende Partij kan aan de openbaarmaking van informatie inzake bestraalde splijtstof of radioactief afval een aantal voorwaarden inzake vertrouwelijkheid van deze informatie verbinden. De inhoud van de besprekingen die tijdens de toetsingsvergaderingen worden gehouden, ten slotte, is vertrouwelijk (artikel 36).

8. Artikel 37 bepaalt dat de Internationale Organisatie voor Atoomenergie optreedt als secretariaat voor de vergaderingen van de Verdragsluitende Partijen. De kosten van het secretariaat worden gedragen door de Organisatie ten laste van haar gewone begroting.

G Hoofdstuk 7. Slotbepalingen en andere bepalingen

1. Artikel 38 handelt over het oplossen van verschillen van mening tussen de Verdragsluitende Partijen. In geval van een verschil van mening betreffende de uitlegging van het Verdrag, plegen de Verdragsluitende Partijen in het kader van de toetsingsvergaderingen overleg teneinde een oplossing te vinden voor het verschil van mening. Wanneer het overleg niet tot een oplossing leidt, kan een beroep worden gedaan op de mechanismen van bemiddeling, conciliatie en arbitrage die zijn neergelegd in het internationale recht.

4. Les Parties contractantes sont représentées à la réunion d'examen par un délégué et si besoin en est, par des suppléants, des experts et des conseillers. Elles peuvent également décider, par consensus, de la participation d'organisations intergouvernementales compétentes pour les matières régies par la Convention, ces organisations participeront aux réunions à titre d'observateurs et seront tenues par un devoir de réserve (Article 33).

5. L'article 35 prévoit que les Parties contractantes adoptent, par consensus, et mettent à la disposition du public un document consacré aux questions qui ont été examinées et aux conclusions dégagées au cours de la réunion d'examen.

6. L'article 36 prévoit que les langues des réunions d'examen sont les six langues officielles des Nations Unies et que la langue à utiliser pour l'élaboration des rapports nationaux sera décidée, dans le cadre des règles de procédure, par la Réunion préparatoire.

7. La Convention n'affecte pas les droits et obligations des Parties en matière de divulgation d'informations notamment celles portant sur la protection physique des matières nucléaires, celles protégées par des droits de propriété intellectuelle ou par le secret commercial ou industriel ainsi que les données à caractère personnel. Une Partie contractante peut assortir la divulgation des informations relatives au combustible usé et aux déchets radioactifs de certaines clauses de confidentialité. Enfin, la teneur des débats qui ont lieu pendant les réunions d'examen est confidentielle (Article 36).

8. L'article 37 dispose que l'Agence Internationale pour l'Energie Atomique assure le Secrétariat des réunions des Parties contractantes. Les dépenses de secrétariat sont imputées au budget ordinaire de l'Agence.

G Chapitre 7. Clauses finales et autres dispositions

1. L'article 38 traite du règlement des désaccords entre Parties contractantes. En cas de désaccord sur l'interprétation de la Convention, il est prévu que les Parties se consultent dans le cadre des réunions d'examen pour tenter de régler le différend. Si les consultations échouent, il peut être recouru aux mécanismes de médiation, de conciliation et d'arbitrage prévus par le droit international.

2. Artikel 39 heeft betrekking op de ondertekening, de bekrachtiging, de aanvaarding of de goedkeuring van het Verdrag. Lid 4 van bedoeld artikel bepaalt dat het Verdrag openstaat voor ondertekening of toetreding door naar integratie strevende regionale organisaties, mits deze organisaties zijn opgericht door soevereine Staten en bevoegd zijn tot het onderhandelen over, het sluiten en het uitvoeren van internationale overeenkomsten inzake onder dit Verdrag vallende terreinen. Deze bepaling heeft ten doel de ondertekening of toetreding mogelijk te maken van de Europese Gemeenschap voor Atoomenergie (EURATOM), zijnde de enige regionale organisatie die aan de in dit artikel opgesomde voorwaarden beantwoordt.

3. Op grond van artikel 40, treedt het Verdrag in werking op de negentigste dag na de datum van nederlegging bij de depositaris van de vijftiende akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, waaronder de akten van vijftien Staten die elk een in bedrijf zijnde kerncentrale hebben.

Na de inwerkingtreding van het Verdrag is een nieuwe termijn van negentig dagen in het vooruitzicht gesteld met het oog op de toepassing van het Verdrag op elke Staat of intergouvernementele organisatie die de akte van aanvaarding, bekrachtiging, goedkeuring of toetreding bij de depositaris heeft nedergelegd.

4. Artikel 41 bepaalt de procedure volgens welke wijzigingen van het Verdrag kunnen worden voorgesteld. De wijzigingen worden tijdens een toetsingsvergadering of een buitengewone vergadering bij consensus aangenomen. Indien geen consensus wordt bereikt en op voorwaarde dat de helft van de Verdragsluitende Partijen op de vergadering aanwezig is, besluiten de Partijen met een tweederde meerderheid of een diplomatieke conferentie moet worden belegd. De diplomatieke conferentie moet de voorgestelde wijziging(en) bestuderen. Mocht er dan nog geen consensus mogelijk blijken, dan kan alleen een meerderheid van tweederde de wijziging(en) aannemen. De wijzigingen worden aan de Verdragsluitende Partijen ter bekrachtiging, aanvaarding en goedkeuring voorgelegd en treden in werking op de negentigste dag na de nederlegging van de desbetreffende akten van ten minste twee derden van voornoemde Verdragsluitende Partijen.

Na inwerkingtreding van de wijziging, wordt deze pas van kracht ten aanzien van elke Staat of intergouvernementele organisatie op de negentigste dag na nederlegging door bedoelde Partij van de akte van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetreding.

5. Het Verdrag kan door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris worden opgezegd. De opzegging wordt pas van kracht één jaar na

2. L'article 39 concerne la signature, la ratification, l'acceptation ou l'approbation de la Convention. Son paragraphe 4 prévoit que la Convention est ouverte à la signature ou à l'adhésion d'organisations régionales ayant un caractère d'intégration, à condition que ces organisations soient constituées d'états souverains et qu'elles aient compétence pour négocier, conclure et appliquer des accords internationaux portant sur les domaines prévus par la convention. Cette disposition tend à permettre la signature ou l'adhésion de la Communauté européenne de l'énergie atomique (EURATOM) qui est la seule organisation régionale à remplir les conditions énoncées dans cet article.

3. En vertu de l'article 40, la Convention entrera en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suit la date du dépôt auprès du depositaire du vingt-cinquième instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation à condition toutefois qu'un tel instrument ait été déposé par quinze Etats possédant chacun une centrale électronucléaire en service.

Après l'entrée en vigueur de la Convention, un nouveau délai de quatre vingt dix jours est prévu pour que la Convention soit applicable à tout Etat ou organisation intergouvernementale qui a déposé, auprès du depositaire, son instrument d'acceptation, de ratification, d'approbation ou d'adhésion.

4. L'article 41 définit les modalités de la procédure d'amendement de la Convention. Les amendements sont adoptés par consensus lors d'une réunion d'examen ou d'une réunion extraordinaire. En l'absence de consensus et à condition que la moitié des Parties soit présente à la réunion, une majorité des deux tiers des Parties décidera de la convocation d'une Conférence diplomatique qui sera chargée d'examiner le(s) amendement(s) proposé(s). Si, à nouveau, un consensus ne peut être dégagé, seule une majorité des deux tiers pourra adopter le(s) amendement(s). Les amendements sont soumis à ratification, acceptation, approbation des Parties et entrent en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suit le dépôt des instruments correspondants d'au moins les deux tiers desdites Parties.

Après l'entrée en vigueur de l'amendement, celui-ci ne sera applicable à tout Etat ou organisation intergouvernementale qu'à partir du quatre-vingt-dixième jour qui suit le dépôt par cette Partie de l'instrument de ratification, d'acceptation, d'approbation ou d'adhésion.

5. La Convention peut être dénoncée par notification écrite adressée au depositaire, cette dénonciation ne prend effet qu'un an après la réception de la notifi-

de datum van ontvangst van de kennisgeving of op een in de kennisgeving vermelde latere datum.

6. De Directeur-generaal van de Internationale Organisatie voor Atoomenergie wordt als depositaris van het Verdrag aangesteld (artikel 43).

7. De Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst zijn gelijkwaardig authentiek (artikel 44).

IV. Tenuitvoerlegging van het verdrag in België

Sinds 1963 beschikt België over een wet- en regelgevend kader teneinde de bevolking, de werknemers en het milieu te beschermen tegen het gevaar van ioniserende stralingen (koninklijk besluit van 28 februari 1963 houdende algemeen reglement op de bescherming van de bevolking en van de werknemers tegen het gevaar van ioniserende stralingen).

In de praktijk wordt de productie van radioactief afval zo klein mogelijk gehouden. Ofschoon er geen specifieke wetgeving terzake bestaat, is het wel zo dat het besluit uit 1963 reeds het volgende bepaalde:

— de totale activiteit van geloosd vloeibaar radioactief afval wordt op een zo laag peil gehouden als redelijkerwijs mogelijk is;

— de totale activiteit van in de atmosfeer geloosde radionucliden wordt op een zo laag peil gehouden als redelijkerwijs mogelijk is.

Op het gebied van het beheer van radioactief afval voert ons land een beleid op lange termijn teneinde de toekomstige generaties niet al te zeer in het gedrang te brengen; het koninklijk besluit van 30 maart 1981 houdende bepaling van de opdrachten en de werkingsmodaliteiten van de openbare instelling voor het beheer van radioactief afval en verrijkte splijtstoffen, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 oktober 1991, vermeldt onder andere als opdrachten van de Nationale Instelling voor Radioactief Afval en Verrijkte Splijtstoffen (NIRAS): de verwijdering van geconditioneerd radioactief afval en de oprichting van een fonds ter financiering van de lange-termijnopdrachten (kosten voor het opslaan van het afval tot op het tijdstip dat het wordt verwijderd, kosten voor de decommissioning van de installaties en voor de controle na sluiting van de installaties).

De verwijdering van radioactief afval heeft als doel te voorkomen dat een al te zware last wordt afgeschoven op de toekomstige generaties, zowel wat de stralingsbescherming als de kosten betreft. Het fonds

cation ou à toute autre date ultérieure prévue dans la notification (Article 42).

6. Le Directeur Général de l'Agence Internationale pour l'Energie Atomique est désigné comme étant le dépositaire de la Convention (Article 43).

7. Les versions anglaise, arabe, chinoise, espagnole française et russe du texte de la Convention font également foi (Article 44).

IV. Mise en œuvre de la convention en Belgique

Depuis 1963, la Belgique s'est dotée d'un cadre législatif et réglementaire pour protéger la population, les travailleurs et l'environnement des dangers des rayonnements ionisants (arrêté royal du 28 février 1963 portant sur le règlement général de la protection de la population et des travailleurs contre le danger des rayonnements ionisants).

La production des déchets radioactifs est dans la pratique limitée autant que faire ce peut. S'il n'existe pas une législation spécifique en ce domaine, il n'en est pas moins vrai que déjà l'arrêté de 1963 prévoyait que:

— l'activité totale des déchets radioactifs li guides rejetée sera maintenue à un niveau aussi bas qu'il est raisonnablement possible;

— l'activité totale des radionucléides rejetée dans l'atmosphère sera maintenue à un niveau aussi bas qu'il est raisonnablement possible.

Notre politique de gestion des déchets radioactifs s'inscrit dans le long terme afin d'éviter des contraintes excessives aux générations futures; c'est ainsi, que l'arrêté royal du 30 mars 1981 déterminant les missions et fixant les modalités de fonctionnement de l'organisme public de gestion des déchets radioactifs et des matières fissiles enrichies, modifié par l'arrêté royal du 16 octobre 1991, prévoit parmi les missions confiées à l'Organisme National pour la gestion des Déchets Radioactifs et des Matières Fissiles (ONDRAF): l'évacuation des déchets radioactifs conditionnés et la création d'un fonds pour le financement des missions à long terme (coûts relatifs à l'entreposage des déchets jusqu'à leur évacuation, coûts du déclassement des installations et du contrôle après fermeture).

L'évacuation des déchets radioactifs permet d'éviter que les générations futures aient à supporter des charges excessives tant en termes de radioprotection que de coûts; quant au fonds, il est précisément

werd juist in het leven geroepen om voldoende middelen bijeen te brengen om alle voorzienbare kosten te dekken. De oplossing inzake de verwijdering van laag radioactief afval met een korte levensduur had de voorkeur boven het langdurig opslaan van radioactief afval omdat deze oplossing ten aanzien van de bescherming van de komende generaties onvoldoende garanties biedt.

Alle in België gelegen kerninstallaties worden onder het permanente toezicht geplaatst van de veiligheidsinstanties, die terzijde worden gestaan door de erkende controle-organismen. Het niveau van veiligheid van deze installaties wordt derhalve voortdurend gecontroleerd. De wet van 29 maart 1958 voorzorgde reeds in zodanige controle, die nader wordt omschreven in de wet van 15 april 1994 houdende oprichting van het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle. Hierna volgen enkele van de desbetreffende bepalingen, en meer in het bijzonder:

— het Federaal Agentschap voor Nucleaire Controle is belast met de controle en het toezicht;

— algemeen gesteld omvat de opdracht van het Agentschap de onderzoeken die dienstig zijn voor het omschrijven van alle exploitatievoorwaarden en tot het bestuderen van de veiligheid en beveiliging van de inrichtingen waarin ioniserende stralingen worden aangewend. Deze opdracht omvat ook het toezicht, de controles en de inspecties die eruit voortvloeien, de stralingsbescherming, ...;

— het Agentschap houdt toezicht op de naleving van de voorwaarden opgelegd door de oprichtings- en exploitatievergunning;

— de vergunning bepaalt onder andere de regelen betreffende de periodieke beoordeling van de veiligheid van de installaties en het moment van de oplevering.

Naast het hiervoor beschreven algemeen wet- en regelgevend kader, dient in het kader van de tenuitvoerlegging van het Verdrag, melding te worden gemaakt van bepaalde, meer specifieke voorschriften. Het koninklijk besluit van 28 februari 1963 en de wet van 15 april 1994 bevatten een aantal bepalingen met betrekking tot:

— de vergunning tot oprichting en exploitatie van kerninstallaties;

— de erkenning van deskundigen belast met het leiden van de vergunde diensten voor fysische controle en van deskundigen die werkzaam zijn in erkende controle-organismen die de veiligheidsinstanties moeten terzijde staan bij de controle, het toezicht op de inrichtingen (K.B. van 1963);

destiné à accumuler suffisamment de ressources pour couvrir tous les coûts prévisibles. De plus, la solution de l'évacuation des déchets de faible activité et de courte durée de vie a été préférée à l'entreposage prolongé parce que ce dernier ne présente pas suffisamment de garanties de protection des générations futures.

Toutes les installations nucléaires sises en Belgique sont placées sous le contrôle permanent des autorités de sûreté, assistées par les organismes de contrôle agréés. Leur niveau de sûreté est donc examiné en permanence. Un tel contrôle était déjà prévu dans la loi du 29 mars 1958 et a été davantage précisé dans la loi du 15 avril 1994 portant création de l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire. Parmi les dispositions pertinentes, citons plus particulièrement:

— l'Agence fédérale de Contrôle nucléaire est chargée du contrôle et de la surveillance;

— d'une manière générale, la mission de l'Agence comprend des investigations utiles à la définition de toutes les conditions d'exploitation et à l'étude de la sécurité et de la sûreté des établissements où sont mis en oeuvre des rayonnements ionisants. Elle comprend également la surveillance, les contrôles et les inspections qui en découlent, la radioprotection,....;

— l'Agence contrôle le respect des conditions imposées par l'autorisation de création et d'exploitation;

— l'autorisation détermine entre autres les règles relatives aux révisions périodiques de la sécurité des installations et le moment de la réception.

Outre le cadre législatif et réglementaire général décrit ci-dessus, certaines normes plus spécifiques doivent, dans le contexte de la mise en oeuvre de la convention, être mentionnées. L'arrêté royal du 28 février 1963 et la loi du 15 avril 1994 comportent des dispositions relatives à (au):

— l'autorisation d'établissement et d'exploitation des installations nucléaires;

— l'agrément d'experts chargés de diriger les services de contrôle physique des établissements autorisés et d'experts travaillant dans les organismes de contrôle agréés qui doivent assister les autorités de sûreté dans le contrôle, la surveillance des établissements. (A.R. de 1963);

— controle op de naleving door de exploitanten van installaties, van hun verplichtingen inzake opleiding van de werknemers (wet van 1994).

— de procedure inzake de decommissioning van een installatie (K.B. van 1963).

De programmawet van 12 december 1997 bepaalt dat de NIRAS een inventaris dient op te maken van alle kerninstallaties en vestigingen bevattende radioactieve stoffen. De inventaris dient een lijst te bevatten met vermelding van de plaats en de staat van bedoelde installaties en vestigingen, de geraamde kostprijs voor de decommissioning en sanering, de beoordeling of de voorzieningen ter financiering van de komende of aan de gang zijnde werkzaamheden in toereikende mate aanwezig zijn. De inventaris dient om de vijf jaar te worden bijgewerkt.

Wat meer bepaald het radioactief afval betreft, bepaalt het koninklijk besluit van 30 maart 1981, gewijzigd bij het koninklijk besluit van 16 oktober 1991, dat de taak van de NIRAS erin bestaat:

— de goedkeurcriteria vast te leggen met betrekking tot geconditioneerd en niet-geconditioneerd afval en zich ervan te vergewissen dat het geconditioneerd of niet-geconditioneerd afval aan deze criteria beantwoordt;

— de voor de behandeling en de conditionering van radioactief afval bestemde uitrusting te omschrijven;

— samen met de exploitanten de voorwaarden vast te leggen inzake de financiering van de ontmanteling van de buiten gebruik gestelde kerninstallaties en het beheer van het afval dat hieruit ontstaat (in het kader van de opdracht betreffende de inventaris van de nucleaire passiva dient de Instelling sedert 1997 eveneens na te gaan of de door de exploitanten bijeengebrachte bedragen toereikend zijn).

Ten slotte dient elke exploitatie op grond van het koninklijk besluit van 21 september 1991 te voorzien in een extern noodplan, rekening houdend met een mogelijk ongeval. Het interne noodplan, daarentegen, is vervat in de oprichtings- en exploitatievergunning.

Kort samengevat, kan worden gesteld dat de tenuitvoerlegging van het Gezamenlijk Verdrag inzake de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en de veiligheid van het beheer van radioactief afval slechts zijdelings gevolgen zal hebben op institutioneel, regelgevend en budgettair niveau.

De enige werkelijk nieuwe verplichting behelst het opmaken van een nationaal rapport met het oog op de Conferentie van alle Staten die Partij zijn bij het Verdrag.

— contrôle du respect par les exploitants d'installations de leurs obligations en matière de formation des travailleurs (loi de 1994);

— la procédure de déclassement d'une installation (A.R. de 1963).

La loi-programme du 18 décembre 1997 stipule que l'ONDRAF doit établir un inventaire de toutes les installations nucléaires et des sites contenant des substances radioactives. L'inventaire doit comprendre un répertoire de la localisation et de l'état de ces installations et sites, l'estimation de leur coût de déclassement et d'assainissement, l'évaluation de l'existence et de la suffisance de provisions pour le financement de ces opérations futures ou en cours. L'inventaire doit être mis à jour tous les cinq ans.

En ce qui concerne plus spécialement les déchets radioactifs, l'arrêté royal du 30 mars 1981 modifié par l'arrêté royal du 16 octobre 1991 prévoit que l'ONDRAF doit:

— établir des critères d'acceptation des déchets conditionnés et non conditionnés et s'assurer de la conformité des déchets radioactifs conditionnés ou non, aux critères d'acceptation;

— qualifier les équipements destinés au traitement et conditionnement des déchets radioactifs;

— établir avec les exploitants les conditions de financement du déclassement des installations nucléaires désaffectées et de la gestion des déchets en résultant (depuis 1997, dans le cadre de sa mission sur l'inventaire des passifs nucléaires, l'Organisme doit aussi vérifier si les montants accumulés par les exploitants sont suffisants).

Enfin, par arrêté royal du 21 septembre 1991, chaque exploitation a l'obligation de disposer d'un plan d'urgence externe en cas d'accident. Le plan d'urgence interne est quant à lui, imposé par l'autorisation d'établissement et d'exploitation.

En résumé, il est possible de prétendre que la mise en œuvre de la Convention commune sur la gestion sûre des déchets radioactifs et sur la gestion sûre du combustible usé n'aura que des conséquences marginales sur les plans institutionnel, réglementaire et budgétaire.

La seule obligation réellement nouvelle résidera en l'élaboration d'un rapport national en vue de la Conférence des parties.

De minister van Buitenlandse Zaken,

Louis MICHEL.

De minister van Werkgelegenheid,

Laurette ONKELINX.

De minister van Mobiliteit en Vervoer,

Isabelle DURANT.

De minister van Binnenlandse Zaken,

Antoine DUQUESNE.

*De Staatssecretaris voor Energie
en Duurzame Ontwikkeling,*

Olivier DELEUZE.

Le ministre des Affaires étrangères,

Louis MICHEL.

La ministre de l'Emploi,

Laurette ONKELINX.

La ministre de la Mobilité et des Transports,

Isabelle DURANT.

Le ministre de l'Intérieur,

Antoine DUQUESNE.

*Le Secrétaire d'Etat à l'Énergie
et au Développement durable,*

Olivier DELEUZE.

WETSONTWERP

ALBERT II,

Koning der Belgen,

Aan allen die nu zijn en hierna wezen zullen,
ONZE GROET.

Op de voordracht van Onze minister van Buitenlandse Zaken, van Onze minister van Werkgelegenheid, van Onze minister van Mobiliteit en Vervoer, van Onze minister van Binnenlandse Zaken en van Onze staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling,

HEBBEN WIJ BESLOTEN EN BESLUITEN WIJ:

Onze minister van Buitenlandse Zaken, Onze minister van Werkgelegenheid, Onze minister van Mobiliteit en Vervoer, Onze minister van Binnenlandse Zaken en Onze staatssecretaris voor Energie en Duurzame Ontwikkeling zijn gelast het ontwerp van wet, waarvan de tekst hierna volgt, in Onze naam aan de Wetgevende Kamers voor te leggen en bij de Senaat in te dienen:

Artikel 1

Deze wet regelt een aangelegenheid als bedoeld in artikel 77 van de Grondwet.

Art. 2

Het Gezamenlijk Verdrag inzake de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en inzake de veiligheid van het beheer van radioactief afval, gedaan te Wenen op 5 september 1997, zal volkomen gevolg hebben.

Gegeven te Brussel, 12 december 2001.

PROJET DE LOI

ALBERT II,

Roi des Belges,

À tous, présents et à venir,
SALUT.

Sur la proposition de Notre ministre des Affaires étrangères, de Notre ministre de l'Emploi, de Notre ministre de la Mobilité et des Transports, de Notre ministre de l'Intérieur et de Notre secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable,

NOUS AVONS ARRÊTÉ ET ARRÊTONS:

Notre ministre des Affaires étrangères, Notre ministre de l'Emploi, Notre ministre de la Mobilité et des Transports, Notre ministre de l'Intérieur et Notre secrétaire d'État à l'Énergie et au Développement durable sont chargés de présenter, en Notre nom, aux Chambres législatives et de déposer au Sénat le projet de loi dont la teneur suit:

Article 1er

La présente loi règle une matière visée à l'article 77 de la Constitution.

Art. 2

La Convention commune sur la sûreté de la gestion du combustible usé et sur la sûreté de la gestion des déchets radioactifs, faite à Vienne le 5 septembre 1997, sortira son plein et entier effet.

Donné à Bruxelles, le 12 décembre 2001.

ALBERT

Van Koningswege:

De minister van Buitenlandse Zaken,

Louis MICHEL.

De minister van Werkgelegenheid,

Laurette ONKELINX.

De minister van Mobiliteit en Vervoer,

Isabelle DURANT.

De minister van Binnenlandse Zaken,

Antoine DUQUESNE.

*De staatssecretaris voor Energie
en Duurzame Ontwikkeling*

Olivier DELEUZE.

ALBERT

Par le Roi:

Le ministre des Affaires étrangères,

Louis MICHEL.

La ministre de l'Emploi,

Laurette ONKELINX.

Le ministre de la Mobilité et des Transports,

Isabelle DURANT.

Le ministre de l'Intérieur,

Antoine DUQUESNE.

*Le secrétaire d'État à l'Énergie
et au Développement durable,*

Olivier DELEUZE.

GEZAMENLIJK VERDRAG

**inzake de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en
inzake de veiligheid van het beheer van radioactief afval**

PREAMBULE

De Verdragsluitende Partijen,

i) ERKENNEND dat de bedrijfsvoering van kernreactoren bestraalde splijtstof en radioactief afval produceert en dat andere toepassingen van nucleaire technologieën eveneens radioactief afval produceren;

ii) ERKENNEND dat dezelfde veiligheidsdoelstellingen zowel op het beheer van bestraalde splijtstof als op het beheer van radioactief afval van toepassing zijn;

iii) OPNIEUW BEVESTIGEND dat het voor de internationale gemeenschap van belang is ervoor te zorgen dat verantwoorde praktijken worden gepland en uitgevoerd voor de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval;

iv) ERKENNEND dat het van belang is het publiek te informeren inzake onderwerpen met betrekking tot de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval;

v) GELEID door de wens een effectieve nucleaire veiligheids-cultuur over de gehele wereld te bevorderen;

vi) OPNIEUW BEVESTIGEND dat de uiteindelijke verantwoordelijkheid voor de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval berust bij de Staat;

vii) ERKENNEND dat de bepaling van een beleid inzake de splijtstofcyclus berust bij de Staat, aangezien sommige Staten bestraalde splijtstof beschouwen als een waardevol materiaal dat kan worden opgewerkt en andere Staten ervoor kiezen het op te bergen;

viii) ERKENNEND dat bestraalde splijtstof en radioactief afval die niet onder dit Verdrag vallen omdat zij tot militaire of defensieprogramma's behoren, moeten worden beheerd in overeenstemming met de in dit Verdrag neergelegde doelstellingen;

ix) HET BELANG BEVESTIGEND van internationale samenwerking bij het verhogen van de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en van radioactief afval door middel van bilaterale en multilaterale mechanismen en door middel van dit tot een inspanning verplichtend Verdrag;

x) INDACHTIG de behoeften van de ontwikkelingslanden, en in het bijzonder van de minst ontwikkelde landen, en van de Staten met economieën die in een overgangsfase verkeren en indachtig de noodzaak tot het vergemakkelijken van bestaande mechanismen tot het verlenen van bijstand bij het uitoefenen van hun rechten en het nakomen van hun plichten die in dit tot een inspanning verplichtend Verdrag zijn genoemd;

xi) ERVAN OVERTUIGD dat radioactief afval, voor zover dit verenigbaar is met de veiligheid van het beheer van dergelijk materiaal, definitief opgeborgen moet worden in de Staat waar het is ontstaan, en erkennend dat onder bepaalde omstandigheden een veilig en efficiënt beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval aangemoedigd zou kunnen worden door overeenkomsten tussen de Verdragsluitende Partijen om installaties op het

CONVENTION COMMUNE

**sur la sûreté de la gestion du combustible usé et sur la sûreté de la
gestion des déchets radioactifs**

PREAMBULE

Les Parties contractantes,

i) RECONNAISSANT que l'exploitation des réacteurs nucléaires produit du combustible usé et des déchets radioactifs et que d'autres applications des technologies nucléaires génèrent aussi des déchets radioactifs;

ii) RECONNAISSANT que les mêmes objectifs de sûreté valent aussi bien pour la gestion du combustible usé que pour celle des déchets radioactifs;

iii) REAFFIRMANT l'importance pour la communauté internationale de faire en sorte que des pratiques rationnelles soient prévues en œuvre aux fins de la sûreté de la gestion du combustible usé et des déchets radioactifs;

iv) RECONNAISSANT qu'il est important d'informer le public sur les questions se rapportant à la sûreté de la gestion du combustible usé et des déchets radioactifs;

v) DESIREUSES de promouvoir une véritable culture de sûreté nucléaire dans le monde entier;

vi) REFFIRMANT que c'est à l'Etat qu'il incombe en dernier ressort d'assurer la sûreté de la gestion du combustible usé et des déchets radioactifs;

vii) RECONNAISSANT que c'est à l'Etat qu'il incombe de définir une politique en matière de cycle du combustible, certains Etats considérant que le combustible usé est une ressource de valeur, qui peut être retraité, d'autres choisissant de le stocker définitivement;

viii) RECONNAISSANT que le combustible usé et les déchets radioactifs non visés par la présente Convention du fait qu'ils font partie de programmes militaires ou de défense devraient être gérés conformément aux objectifs énoncés dans la présente Convention;

ix) AFFIRMANT l'importance de la coopération internationale dans le renforcement de la sûreté de la gestion du combustible usé et des déchets radioactifs par le biais de mécanismes bilatéraux et multilatéraux et de la présente Convention incitative;

x) AYANT à l'esprit les besoins des pays en développement, en particulier des pays les moins avancés, et des Etats à économie en transition ainsi que la nécessité de faciliter le fonctionnement des mécanismes existants afin de contribuer à l'exercice de leurs droits et au respect de leurs obligations tels qu'énoncés dans la présente Convention incitative;

xi) CONVAINCUES que les déchets radioactifs devraient, dans la mesure où cela est compatible avec la sûreté de la gestion de ces matières, être stockés définitivement dans l'Etat où ils ont été produits, tout en reconnaissant que, dans certaines circonstances, une gestion sûre et efficace du combustible usé et des déchets radioactifs pourrait être favorisée par des accords entre Parties contractantes pour l'utilisation d'installations situées dans l'une

grondgebied van een van hen te gebruiken ten bate van de andere Partijen, in het bijzonder wanneer afval uit gezamenlijke projecten ontstaat;

xii) ERKENNEND dat elke Staat het recht heeft de invoer van bestraalde splijtstof en radioactief afval van buitenlandse herkomst naar zijn grondgebied te verbieden;

xiii) INDACHTIG het Verdrag inzake nucleaire veiligheid (1994), het Verdrag inzake vroegtijdige kennisgeving van een nucleair ongeval (1986), het Verdrag inzake de verlening van bijstand in het geval van een nucleair ongeval of een calamiteit met radioactieve stoffen (1986), het Verdrag inzake de fysieke beveiliging van kernmateriaal (1980), het Verdrag inzake de voorkoming van verontreiniging van de zee ten gevolge van het storten van afval en andere stoffen, zoals gewijzigd (1994), en andere relevante internationale instrumenten;

xiv) INDACHTIG de beginselen die zijn opgenomen in de gezamenlijke, internationale basis veiligheidsnormen inzake de bescherming tegen ioniserende straling en inzake de veiligheid van stralingsbronnen» van verschillende organisaties (1996), in de veiligheidsbeginselen van de IAEA genaamd «De beginselen van het beheer van radioactief afval» (1995) en in de bestaande internationale normen met betrekking tot de veiligheid van het vervoer van radioactieve stoffen;

xv) IN HERINNERING brengend Hoofdstuk 22 van Agenda 21 van de conferentie van de Verenigde Naties inzake milieu en ontwikkeling in Rio de Janeiro, aangenomen in 1992, dat opnieuw het enorme belang bevestigt van het op veilige en milieuvriendelijke wijze beheren van radioactief afval;

xvi) ERKENNEND de wenselijkheid van de versterking van het internationale beheerssysteem dat met name van toepassing is op radioactieve stoffen als bedoeld in artikel 1, derde lid, van het Verdrag van Bazel inzake de beheersing van grensoverschrijdende overbrenging van gevaarlijke afvalstoffen en de verwijdering ervan (1989);

ZIJN HET VOLGENDE OVEREENGEKOMEN:

HOOFDSTUK EEN

Doelstellingen, begripsomschrijvingen en werkingsfeer

ARTIKEL 1

Doelstellingen

De doelstellingen van dit Verdrag zijn:

i) Het bereiken en handhaven van een hoog niveau van veiligheid over de gehele wereld op het gebied van het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval door middel van de verbetering van de nationale maatregelen en de internationale samenwerking, waaronder, indien van toepassing, technische samenwerking met betrekking tot veiligheid;

ii) Het verzekeren dat tijdens alle stadia van het beheer van gebruikte splijtstof en radioactief afval doeltreffende bescherming bestaat tegen mogelijke risico's teneinde personen, de samenleving en het milieu te behoeden voor de schadelijke gevolgen van ioniserende straling, nu en in de toekomst, op zodanige wijze dat wordt voldaan aan de behoeften en aspiraties van de huidige generatie zonder dat de mogelijkheid van de komende generaties om aan hun behoeften en aspiraties te voldoen in gevaar wordt gebracht;

d'entre elles au profit des autres Parties, en particulier lorsque les déchets résultent de projets communs;

xii) RECONNAISSANT que tout Etat a le droit d'interdire l'importation sur son territoire de combustible usé et de déchets radioactifs d'origine étrangère;

xiii) AYANT à l'esprit la Convention sur la sûreté nucléaire (1994), la Convention sur la notification rapide d'un accident nucléaire (1986), la Convention sur l'assistance en cas d'accident nucléaire ou de situation d'urgence radiologique (1986), la Convention sur la protection physique des matières nucléaires (1980), la Convention sur la prévention de la pollution des mers résultant de l'immersion de déchets et autres matières, telle qu'amendée (1994), et d'autres instruments internationaux pertinents;

xiv) AYANT à l'esprit les principes énoncés dans les Normes fondamentales internationales de protection contre les rayonnements ionisants et de sûreté des sources de rayonnements (1996), établies sous les auspices de plusieurs organisations, dans le document de l'AIEA (Fondements de la sûreté) intitulé «Principes de la gestion des déchets radioactifs» (1996), ainsi que dans les normes internationales existantes qui régissent la sûreté du transport des matières radioactives;

xv) RAPPELANT le chapitre 22 du programme Action 21 adopté par la Conférence des Nations Unies sur l'environnement et le développement à Rio de Janeiro en 1992, qui réaffirme l'importance primordiale d'une gestion sûre et écologiquement rationnelle des déchets radioactifs;

xvi) RECONNAISSANT qu'il est souhaitable de renforcer le système de contrôle international s'appliquant spécifiquement aux matières radioactives visées à l'article 1.3) de la Convention de Bâle sur le contrôle des mouvements transfrontières de déchets dangereux et de leur élimination (1989);

SONT CONVENUES DE CE QUI SUIT:

CHAPITRE PREMIER

Objectifs, définitions et champ d'application

ARTICLE PREMIER

Objectifs

Les objectifs de la présente Convention sont les suivants:

i) Atteindre et maintenir un haut niveau de sûreté dans le monde entier en matière de gestion du combustible usé et des déchets radioactifs, grâce au renforcement des mesures nationales et de la coopération internationale, y compris, s'il y a lieu, de la coopération technique en matière de sûreté;

ii) Faire en sorte qu'à tous les stades de la gestion du combustible usé et des déchets radioactifs il existe des défenses efficaces contre les risques potentiels afin que les individus, la société et l'environnement soient protégés, aujourd'hui et à l'avenir, contre les effets nocifs des rayonnements ionisants, de sorte qu'il soit satisfait aux besoins et aux aspirations de la génération actuelle sans compromettre la capacité des générations futures de satisfaire les leurs;

iii) Het voorkomen van ongevallen waarbij radioactieve stoffen vrijkomen en het beperken van de gevolgen, mochten dergelijke ongevallen zich voordoen tijdens enig stadium van het beheer van bestraalde splijtstof of radioactief afval.

ARTIKEL 2.

Begripsomschrijvingen

Voor de toepassing van dit Verdrag

a) Wordt onder «*vergunning*» verstaan elke door een regulerend lichaam verleende machtiging, toestemming of certificatie ter verrichting van activiteiten met betrekking tot het beheer van bestraalde splijtstof of van radioactief afval;

b) Wordt onder «*bestraalde splijtstof*» verstaan splijtstof die is bestraald in en permanent verwijderd uit een reactorkern;

c) wordt onder «*radioactief afval*» verstaan radioactieve stoffen in gasvormige, vloeibare of vaste vorm waarvoor geen verder gebruik is voorzien door de Verdragsluitende Partij of door een natuurlijke of rechtspersoon wiens beslissing door de Verdragsluitende Partij wordt aanvaard en dat door een regulerend lichaam als radioactief afval wordt gecontroleerd overeenkomstig het wet- en regelgevend kader van de Verdragsluitende Partij;

d) Wordt onder «*decommissioning*» verstaan alle maatregelen die ertoe leiden dat een kerninstallatie, anders dan een faciliteit voor eindberging, niet meer aan regulering onderworpen is. Deze maatregelen omvatten mede de processen van ontsmetting en ontmanteling;

e) Wordt onder «*operationele levensduur*» verstaan de periode gedurende welke een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof of radioactief afval voor het beoogde doel wordt gebruikt. In het geval van een faciliteit voor opberging begint deze periode op het moment waarop de bestraalde splijtstof of het radioactieve afval voor de eerste keer in de faciliteit wordt geplaatst en eindigt zij bij de sluiting van de faciliteit;

f) Wordt onder «*opslag*» verstaan het voorhanden hebben van bestraalde splijtstof of radioactief afval in een faciliteit die in de insluiting daarvan voorziet, met de bedoeling het terug te halen;

g) Wordt onder «*Staat van bestemming*» verstaan de Staat naar welke een grensoverschrijdende overbrenging wordt gepland of plaatsvindt;

h) Wordt onder «*Staat van herkomst*» verstaan een Staat waarvandaan een grensoverschrijdende overbrenging wordt gepland of plaatsvindt;

i) Wordt onder «*Staat van doorvoer*» verstaan elke Staat, anders dan een Staat van herkomst of een Staat van bestemming, over het grondgebied waarvan een grensoverschrijdende overbrenging wordt gepland of plaatsvindt;

j) Wordt onder «*sluiting*» verstaan de voltooiing van alle werkzaamheden op enig moment na het plaatsen van de bestraalde splijtstof of het radioactief afval in een faciliteit voor eindberging. Dit omvat mede het verrichten van de laatste technische of andere werkzaamheden die zijn vereist om de faciliteit in een toestand te brengen die de veiligheid voor de lange termijn garandeert.

k) Wordt onder «*beheer van radioactief afval*» verstaan alle activiteiten, met inbegrip van buitenbedrijfstelling, die verband houden met de behandeling, voorbereiding, bewerking, conditionering, opslag of opberging van radioactief afval, met uitzondering van het vervoer buiten de vestigingsplaats. Hiertoe kunnen ook lozingen behoren;

iii) Prévenir les accidents ayant des conséquences radiologiques et atténuer ces conséquences au cas où de tels accidents se produiraient à un stade quelconque de la gestion du combustible usé ou des déchets radioactifs.

ARTICLE 2.

Définitions

Aux fins de la présente Convention :

a) «*Autorisation*» s'entend de toute autorisation, permission ou attestation délivrée par un organisme de réglementation pour entreprendre toute activité ayant trait à la gestion du combustible usé ou des déchets radioactifs;

b) «*Combustible usé*» s'entend du combustible nucléaire qui a été irradié dans le cœur d'un réacteur et qui en a été définitivement retiré;

c) «*Déchets radioactifs*» s'entend des matières radioactives sous forme gazeuse, liquide ou solide pour lesquelles aucune utilisation ultérieure n'est prévue par la Partie contractante ou par une personne physique ou morale dont la décision est acceptée par la Partie contractante et qui sont contrôlées en tant que déchets radioactifs par un organisme de réglementation conformément au cadre législatif et réglementaire de la Partie contractante;

d) «*Déclassement*» s'entend de toutes les étapes conduisant à la levée du contrôle réglementaire sur une installation nucléaire autre qu'une installation de stockage définitif. Ces étapes comprennent les opérations de décontamination et de démantèlement;

e) «*Durée de vie utile*» s'entend de la période au cours de laquelle une installation de gestion de combustible usé ou de déchets radioactifs est utilisée aux fins prévues. Dans le cas d'une installation de stockage définitif, cette période commence au moment où du combustible usé ou des déchets radioactifs sont mis en place pour la première fois dans l'installation et se termine avec la fermeture de celle-ci;

f) «*Entreposage*» s'entend de la détention de combustible usé ou de déchets radioactifs dans une installation qui en assure le confinement, dans l'intention de les récupérer;

g) «*Etats de destination*» s'entend de l'Etat vers lequel un mouvement transfrontière est prévu ou a lieu;

h) «*Etat d'origine*» s'entend de l'Etat à partir duquel un mouvement transfrontière est prévu ou est engagé;

i) «*Etat de transit*» s'entend de tout Etat, autre que l'Etat d'origine ou l'Etat de destination, à travers le territoire duquel un mouvement transfrontière est prévu ou a lieu;

j) «*Fermeture*» s'entend de l'achèvement de toutes les opérations un certain temps après la mise en place de combustible usé ou de déchets radioactifs dans une installation de stockage définitif. Ces opérations comprennent les derniers ouvrages ou autres travaux requis pour assurer à long terme la sûreté de l'installation;

k) «*Gestion des déchets radioactifs*» s'entend de toutes les activités, y compris les activités de déclasserement, qui ont trait à la manutention, au prétraitement, au traitement, au conditionnement, à l'entreposage ou au stockage définitif des déchets radioactifs, à l'exclusion du transport à l'extérieur d'un site. Cela peut aussi comprendre des rejets d'effluents;

l) Wordt onder « *beheer van bestraalde splijststof* » verstaan alle activiteiten die verband houden met de behandeling of opslag van bestraalde splijststof, met uitzondering van het vervoer buiten de inrichting. Hiertoe kunnen ook lozingen behoren;

m) Wordt onder « *faciliteit voor het beheer van bestraalde splijststof* » verstaan elke faciliteit of inrichting waarvan het voornaamste doel is het beheer van bestraalde splijststof;

n) Wordt onder « *faciliteit voor het beheer van radioactief afval* » verstaan elke faciliteit of inrichting waarvan het voornaamste doel is het beheer van radioactief afval, met inbegrip van een kerninstallatie ten aanzien waarvan een procedure van buitenbedrijfstelling loopt, op voorwaarde dat een dergelijke faciliteit of inrichting door de Verdragsluitende Partij als een faciliteit voor het beheer van radioactief afval wordt aangewezen;

o) Wordt onder « *kerninstallatie* » verstaan een civiele installatie met de bijbehorende grond, gebouwen en uitrusting waar radioactieve stoffen worden geproduceerd, bewerkt, gebruikt, behandeld, opgeslagen of opgeborgen op een zodanige schaal dat de veiligheid in acht moet worden genomen;

p) Wordt onder « *grensoverschrijdende overbrenging* » verstaan elke overbrenging van bestraalde splijststof of radioactief afval uit een Staat van herkomst naar een Staat van bestemming.

q) Wordt onder « *regulerend lichaam* » verstaan een of meer lichamen waaraan door de Verdragsluitende Partij de wettelijke bevoegdheid is verleend elk aspect van de veiligheid van het beheer van bestraalde splijststof of radioactief afval te reguleren, met inbegrip van het afgeven van vergunningen;

r) Wordt onder « *lozingen* » verstaan het planmatig en gecontroleerd in het milieu brengen als legitieme praktijk, binnen de door het regulerend lichaam toegestane grenzen, van vloeibare of gasvormige radioactieve stoffen die afkomstig zijn van gereguleerde kerninstallaties tijdens de normale bedrijfsvoering daarvan;

s) Wordt onder « *opwerking* » verstaan een proces of een werkwijze waarvan het doel is radioactieve isotopen uit bestraalde splijststof te winnen voor verder gebruik;

t) Wordt onder « *ingekapselde bron* » verstaan radioactieve stoffen die permanent in een capsule zijn opgesloten of in een vaste niet verspreidbare vorm zijn gebracht, met uitzondering van splijststofelementen voor reactoren;

u) Wordt onder « *eindberging* » verstaan het plaatsen van bestraalde splijststof of radioactief afval in een geschikte faciliteit zonder de bedoeling het terug te halen.

ARTIKEL 3

Werkingsfeer

1. Dit Verdrag is van toepassing op de veiligheid van het beheer van bestraalde splijststof wanneer de bestraalde splijststof resulteert uit de bedrijfsvoering van civiele kernreactoren. Bestraalde splijststof die in opwerkingsfaciliteiten voorhanden is als onderdeel van een opwerkingsactiviteit valt niet onder de werkingssfeer van dit Verdrag, tenzij de Verdragsluitende Partij verklaart dat opwerking deel uitmaakt van het beheer van bestraalde splijststof.

2. Dit Verdrag is tevens van toepassing op de veiligheid van het beheer van radioactief afval wanneer dit radioactieve afval resulteert uit civiele toepassingen. Dit Verdrag is echter niet van toepassing op afval dat slechts natuurlijke radioactieve stoffen bevat en dat niet afkomstig is uit de splijststofcyclus, tenzij het bestaat uit een buiten bedrijf genomen ingekapselde bron of door de Verdragsluitende Partij wordt aangemerkt als radioactief afval in de zin van dit Verdrag.

l) « *Gestion du combustible usé* » s'entend de toutes les activités qui ont trait à la manutention ou à l'entreposage du combustible usé, à l'exclusion du transport à l'extérieur d'un site. Cela peut aussi comprendre des rejets d'effluents;

m) « *Installation de gestion de combustible usé* » s'entend de toute installation ou de tout établissement ayant principalement pour objet la gestion de combustible usé;

n) « *Installation de gestion de déchets radioactifs* » s'entend de toute installation ou de tout établissement qui a principalement pour objet la gestion de déchets radioactifs, y compris d'une installation nucléaire en cours de déclassement à condition qu'elle soit définie par la Partie contractante comme installation de gestion de déchets radioactifs;

o) « *Installation nucléaire* » s'entend d'une installation civile avec son terrain, ses bâtiments et ses équipements, dans laquelle des matières radioactives sont produites, traitées, utilisées, manipulées, entreposées ou stockées définitivement à un niveau tel qu'il faut considérer des dispositions de sûreté;

p) « *Mouvement transfrontière* » s'entend de toute expédition de combustible usé ou de déchets radioactifs d'un Etat de destination;

q) « *Organisme de réglementation* » s'entend d'un ou de plusieurs organismes investis par la Partie contractante du pouvoir juridique de réglementer tout aspect de la sûreté de la gestion du combustible usé ou des déchets radioactifs, et notamment de délivrer des autorisations;

r) « *Rejets d'effluents* » s'entend d'émissions dans l'environnement de matières radioactives liquides ou gazeuses en tant que pratique légitime au cours de l'exploitation normale d'installations nucléaires réglementées. Ces émissions sont programmées et contrôlées dans les limites autorisées par l'organisme de réglementation;

s) « *Retraitement* » s'entend d'un processus ou d'une opération ayant pour objet d'extraire des isotopes radioactifs du combustible usé aux fins d'utilisation ultérieure;

t) « *Source scellée* » s'entend des matières radioactives qui sont enfermées d'une manière permanente dans une capsule ou fixées sous forme solide, à l'exclusion des éléments combustibles pour réacteurs;

u) « *Stockage définitif* » s'entend de la mise en place de combustible usé ou de déchets radioactifs dans une installation appropriée sans intention de les récupérer.

ARTICLE 3

Champ d'application

La présente Convention s'applique à la sûreté de la gestion du combustible usé lorsque celui-ci résulte de l'exploitation de réacteurs nucléaires civils. Le combustible usé détenu dans les installations de retraitement qui fait l'objet d'une activité de retraitement n'entre pas dans le champ d'application de la présente Convention à moins que la Partie contractante ne déclare que le retraitement fait partie de la gestion de combustible usé.

2. La présente Convention s'applique également à la sûreté de la gestion des déchets radioactifs lorsque ceux-ci résultent d'applications civiles. Cependant, elle ne s'applique pas aux déchets qui ne contiennent que des matières radioactives naturelles et ne proviennent pas du cycle du combustible nucléaire, à moins qu'ils ne constituent une source scellée retirée du service ou qu'ils ne soient déclarés comme déchets radioactifs aux fins de la présente Convention par la Partie contractante.

3. Dit Verdrag is niet van toepassing op de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof of radioactief afval binnen militaire of defensieprogramma's, tenzij deze door de Verdragsluitende Partij als bestraalde splijtstof of radioactief afval in de zin van dit Verdrag zijn aangemerkt. Dit Verdrag is echter van toepassing op de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval afkomstig uit militaire of defensieprogramma's indien en wanneer deze stoffen permanent worden overgedragen aan en beheerd worden binnen uitsluitend civiele programma's.

4. Dit Verdrag is tevens van toepassing op lozingen overeenkomstig de artikelen 4, 7, 11, 14, 24 en 26.

HOOFDSTUK 2

Veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof

ARTIKEL 4

Algemene veiligheidseisen

Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat in alle stadia van het beheer van bestraalde splijtstof personen, de samenleving en het milieu op adequate wijze beschermd zijn tegen de gevaren van radioactiviteit.

Elke Verdragsluitende Partij neemt hierbij passende maatregelen:

i) Om zeker te stellen dat met kritikaliteit en afvoer van restwarmte die tijdens het beheer van bestraalde splijtstof ontstaat in voldoende mate rekening wordt gehouden;

ii) Om zeker te stellen dat de productie van radioactief afval waarmee het beheer van bestraalde splijtstof gepaard gaat zo laag als praktisch mogelijk is wordt gehouden, in overeenstemming met het beleid dat is aangenomen ten aanzien van de splijtstofcyclus;

iii) Om rekening te houden met de onderlinge relaties die bestaan tussen de verschillende fasen van het beheer van bestraalde splijtstof;

iv) Om te zorgen voor effectieve bescherming van personen, de samenleving en het milieu door op nationaal niveau geschikte beschermingsmethoden toe te passen die zijn goedgekeurd door het regulerend lichaam, in het kader van haar nationale wetgeving waarin naar behoren rekening wordt gehouden met internationaal goedgekeurde criteria en normen;

v) Om rekening te houden met biologische, chemische en andere gevaren waarmee het beheer van bestraalde splijtstof gepaard kan gaan;

vi) Om te trachten handelingen te vermijden waarvan de redelijkerwijs voorzienbare gevolgen voor de toekomstige generaties groter zijn dan de gevolgen die voor de huidige generatie zijn toegestaan;

vii) Om te trachten te vermijden dat de toekomstige generaties overmatig worden belast.

ARTIKEL 5

Bestaande faciliteiten

Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om de veiligheid te toetsen van elke faciliteit voor het beheer van

3. La présente Convention ne s'applique pas à la sûreté de la gestion de combustible usé ou des déchets radioactifs qui font partie de programmes militaires ou de défense, à moins qu'ils n'aient été déclarés comme combustible usé ou déchets radioactifs aux fins de la présente Convention par la Partie contractante. Toutefois, la présente Convention s'applique à la sûreté de la gestion du combustible usé et des déchets radioactifs provenant de programmes militaires ou de défense si et lorsque ces matières sont transférées définitivement à des programmes exclusivement civils et gérées dans le cadre de ces programmes.

4. La présente Convention s'applique également aux rejets d'effluents conformément aux dispositions des articles 4, 7, 11, 14, 24 et 26.

CHAPITRE 2

Sûreté de la gestion du combustible usé

ARTICLE 4

Prescriptions générales de sûreté

Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que, à tous les stades de la gestion du combustible usé, les individus, la société et l'environnement soient protégés de manière adéquate contre les risques radiologiques.

Ce faisant, chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour:

i) Faire en sorte que la criticité et l'évacuation de la chaleur résiduelle produite pendant la gestion du combustible usé soient prises en compte de manière adéquate;

ii) Faire en sorte que la production de déchets radioactifs liée à la gestion du combustible usé soit maintenue au niveau le plus bas qu'il soit possible d'atteindre, compte tenu du type de politique adoptée en matière de cycle du combustible;

iii) Tenir compte des liens d'interdépendance existant entre les différentes étapes de la gestion du combustible usé;

iv) Assurer une protection efficace des individus, de la société et de l'environnement en appliquant au niveau national des méthodes de protection appropriées qui ont été approuvées par l'organisme de réglementation, dans le cadre de sa législation nationale, laquelle tient dûment compte des critères et normes internationalement approuvés;

v) Tenir compte des risques biologiques, chimiques et autres qui peuvent être associés à la gestion du combustible usé;

vi) S'efforcer d'éviter les actions dont les effets raisonnablement prévisibles sur les générations futures sont supérieurs à ceux qui sont admis pour la génération actuelle;

vii) Chercher à éviter d'imposer des contraintes excessives aux générations futures.

ARTICLE 5

Installations existantes

Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour examiner la sûreté de toute installation de gestion de combustible

bestraalde splijtstof die bestaat op het tijdstip waarop het Verdrag voor die Verdragsluitende Partij in werking treedt en om te waarborgen dat, indien noodzakelijk, alle redelijkerwijs uitvoerbare verbeteringen worden aangebracht ter vergroting van de veiligheid van een dergelijke faciliteit.

ARTIKEL 6

Keuze van de vestigingsplaats van geplande faciliteiten

1. Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om te waarborgen dat procedures worden vastgelegd en uitgevoerd voor een geplande faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof:

i) Om alle relevante met de locatie samenhangende factoren te evalueren die van invloed zouden kunnen zijn op de veiligheid van deze faciliteit gedurende de operationele levensduur daarvan;

ii) Om alle eventuele effecten vanuit het oogpunt van veiligheid te evalueren die een dergelijke faciliteit zou kunnen hebben op personen, de samenleving en het milieu;

iii) Om informatie over de veiligheid van deze faciliteit toegankelijk te maken voor het publiek;

iv) Om Verdragsluitende Partijen in de nabijheid van deze faciliteit te raadplegen, voor zover zij gevolgen van die faciliteit zouden kunnen ondervinden, en desgewenst algemene gegevens over de installatie te verstrekken aan die Verdragsluitende Partijen teneinde hen in staat te stellen om zelf eventuele effecten van de faciliteit op hun eigen grondgebied te evalueren vanuit het oogpunt van veiligheid.

2. Elke Verdragsluitende Partij neemt hierbij passende maatregelen om zeker te stellen dat deze faciliteiten geen onaanvaardbare effecten hebben op andere Verdragsluitende Partijen door de vestigingsplaats van de faciliteiten te kiezen in overeenstemming met de algemene veiligheidseisen van artikel 4.

ARTIKEL 7

Ontwerp en bouw van faciliteiten

Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat:

i) Bij het ontwerp en de bouw van een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof wordt voorzien in adequate maatregelen ter beperking van eventuele effecten van radioactieve stoffen op personen, de samenleving en het milieu, met inbegrip van effecten ten gevolge van lozingen of van ongecontroleerde emissie;

ii) In de ontwerpfase rekening wordt gehouden met conceptuele plannen en, indien noodzakelijk, met technische maatregelen voor de buitenbedrijfstelling van een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof;

iii) De technologieën die bij het ontwerp en de bouw van een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof worden toegepast worden ondersteund door ervaring, testen of analyses.

ARTIKEL 8

Beoordeling van veiligheid van faciliteiten

Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat:

usé existant au moment où la présente Convention entre en vigueur à son égard et faire en sorte que, si besoin est, toutes les améliorations qui peuvent raisonnablement y être apportées le soient en vue d'en renforcer la sûreté.

ARTICLE 6

Choix du site des installations en projet

1. Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que des procédures soient mises en place et appliquées pour une installation de gestion de combustible usé en projet, en vue :

i) D'évaluer tous les facteurs pertinents liés au site qui sont susceptibles d'influer sur la sûreté de cette installation pendant la durée de sa vie utile;

ii) D'évaluer l'impact que cette installation est susceptible d'avoir, du point de vue de la sûreté, sur les individus, la société et l'environnement;

iii) De mettre à la disposition du public des informations sur la sûreté de cette installation;

iv) De consulter les Parties contractantes voisines d'une telle installation, dans la mesure où celle-ci est susceptible d'avoir des conséquences pour elles, et de leur communiquer, à leur demande, des données générales concernant l'installation afin de leur permettre d'évaluer l'impact probable de celle-ci en matière de sûreté sur leur territoire.

2. Ce faisant, chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que de telles installations n'aient pas d'effets inacceptables sur d'autres Parties contractantes en choisissant leur site conformément aux prescriptions générales de sûreté énoncées à l'article 4.

ARTICLE 7

Conception et construction des installations

Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que:

i) Lors de la conception et de la construction d'une installation de gestion de combustible usé, des mesures appropriées soient prévues pour restreindre les éventuelles incidences radiologiques sur les individus, la société et l'environnement, y compris celles qui sont dues aux rejets d'effluents ou aux émissions incontrôlées;

ii) Au stade de la conception, il soit tenu compte des plus théoriques et, selon les besoins, des dispositions techniques pour le déclassement d'une installation de gestion de combustible usé;

iii) Les technologies utilisées dans la conception et la construction d'une installation de gestion de combustible usé s'appuient sur l'expérience, des essais ou des analyses.

ARTICLE 8

Évaluation de la sûreté des installations

Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que:

i) Vóór de bouw van een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof een systematische veiligheidsbeoordeling en een beoordeling van de milieueffecten plaatsvindt, afgestemd op het gevaar dat de faciliteit oplevert en die de operationele levensduur daarvan bestrijkt;

ii) Vóór de inbedrijfstelling van een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof bijgewerkte en gedetailleerde versies van het veiligheidsrapport en het milieu-effectrapport worden opgesteld, wanneer dit noodzakelijk wordt geacht, ter aanvulling op de in het eerste lid bedoelde beoordelingen.

ARTIKEL 9

Bedrijfsvoering van faciliteiten

Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat:

i) De vergunning tot inbedrijfstelling van een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof gebaseerd is op deugdelijke beoordelingen van de veiligheid als bedoeld in artikel 8 en wordt afgegeven op voorwaarde dat een inbedrijfstellingsprogramma is voltooid waaruit blijkt dat de installatie, zoals deze is gebouwd, voldoet aan de ontwerp- en veiligheidseisen;

ii) Bedrijfslimieten en -voorwaarden, voortvloeiende uit de testen, bij de bedrijfsvoering opgedane ervaring en de beoordelingen bedoeld in artikel 8 worden vastgelegd en zo nodig herzien;

iii) De bedrijfsvoering, het onderhoud, het toezicht, de inspectie en beproeving van een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof geschiedt in overeenstemming met goedgekeurde procedures;

iv) Bouwkundige en technische ondersteuning op alle met de veiligheid verband houdende terreinen beschikbaar is gedurende de levensduur van een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof;

v) Voorvallen die van belang zijn voor de veiligheid door de houder van de vergunning tijdig bij het regulerend lichaam worden gemeld;

vi) Programma's worden opgesteld voor het verzamelen en analyseren van gegevens over de bij de bedrijfsvoering opgedane ervaring en dat waar nodig wordt gehandeld naar de verkregen resultaten;

vii) Buitenbedrijfstellingsplannen voor een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof worden opgesteld en zo nodig bijgewerkt, met behulp van de informatie die is verkregen gedurende de operationele levensduur van die faciliteit, en door het regulerend lichaam worden bestudeerd.

ARTIKEL 10

Eindberging van bestraalde splijtstof

Indien een Verdragsluitende Partij, krachtens haar eigen wet- en regelgevend kader, bestraalde splijtstof heeft aangewezen voor opberging, geschiedt de eindberging van deze bestraalde splijtstof in overeenstemming met de verplichtingen van hoofdstuk 3 met betrekking tot de eindberging van radioactief afval.

i) Avant la construction d'une installation de gestion de combustible usé, il soit procédé à une évaluation systématique de la sûreté et à une évaluation environnementale qui soient appropriées au risque présenté pour l'installation et qui couvrent sa durée de vie utile;

ii) Avant l'exploitation d'une installation de gestion de combustible usé, des versions mises à jour et détaillées de l'évaluation de sûreté et de l'évaluation environnementale soient établies, lorsque cela est jugé nécessaire, pour compléter les évaluations visées à l'alinéa i).

ARTICLE 9

Exploitation des installations

Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que:

i) L'autorisation d'exploiter une installation de gestion de combustible usé se fonde sur les évaluations appropriées spécifiées à l'article 8 et soit subordonnée à l'exécution d'un programme de mise en service démontrant que l'installation, telle que construite, est conforme aux exigences de conception et de sûreté;

ii) Des limites et conditions d'exploitation d'écoulement d'essais, de l'expérience d'exploitation et des évaluations spécifiées à l'article 8 soient définies et révisées si besoin est;

iii) L'exploitation, la maintenance, la surveillance, l'inspection et les essais d'une installation de gestion de combustible usé soient mesurés conformément aux procédures établies;

iv) Un appui en matière d'ingénierie et de technologie dans tous les domaines liés à la sûreté soit disponible pendant toute la durée de vie utile d'une installation de gestion de combustible usé;

v) Les incidents significatifs pour la sûreté soient déclarés en temps voulu par le titulaire de l'autorisation à l'organisation de réglementation;

vi) Des programmes de collecte et d'analyse des données pertinentes de l'expérience d'exploitation soient mis en place et qu'il soit donné suite aux résultats obtenus, lorsqu'il y a lieu;

vii) Des plans de déclassement d'une installation de gestion de combustible usé soient élaborés et mis à jour, selon les besoins, à l'aide des informations obtenus au cours de la durée de vie utile de cette installation, et qu'ils soient examinés par l'organisme de réglementation.

ARTICLE 10

Stockage définitif du combustible usé

Si, conformément à son propre cadre législatif et réglementaire, une Partie contractante a désigné du combustible usé pour stockage définitif, celui-ci est réalisé conformément aux obligations énoncées au chapitre 3 en ce qui concerne le stockage définitif des déchets radioactifs.

HOOFDSTUK 3

Veiligheid van het beheer van radioactief afval

ARTIKEL 11

Algemene veiligheidseisen

Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat in alle stadia van het beheer van radioactief afval personen, de samenleving en het milieu op adequate wijze beschermd zijn tegen gevaren van radioactiviteit en andere gevaren.

Elke Verdragsluitende Partij neemt hierbij passende maatregelen:

- i) om zeker te stellen dat met kritikaliteit en lozingen van restwarmte die tijdens het beheer van radioactief afval ontstaat in voldoende mate rekening wordt gehouden;
- ii) om zeker te stellen dat de productie van radioactief afval zo laag als praktisch mogelijk is wordt gehouden;
- iii) om rekening te houden met de onderlinge relaties die bestaan tussen de verschillende fasen van het beheer van radioactief afval;
- iv) om te zorgen voor effectieve bescherming van personen, de samenleving en het milieu door op nationaal niveau geschikte beschermingsmethoden toe te passen die zijn goedgekeurd door het regulerend lichaam, in het kader van haar nationale wetgeving waarin in hoge mate rekening wordt gehouden met internationaal goedgekeurde criteria en normen;
- v) om rekening te houden met biologische, chemische en andere gevaren waarmee het beheer van radioactief afval gepaard kan gaan;
- vi) om te trachten handelingen te vermijden waarvan de redelijkerwijs voorzienbare gevolgen voor de toekomstige generaties groter zijn dan de gevolgen die voor de huidige generatie zijn toegestaan;
- vii) om te trachten te vermijden dat de toekomstige generaties overmatig worden belast.

ARTIKEL 12

Bestaande faciliteiten en praktijken uit het verleden

Elke Verdragsluitende Partij neemt te zijner tijd passende maatregelen ter bestudering van:

- i) de veiligheid van elke faciliteit voor het beheer van radioactief afval die bestaat op het tijdstip van de inwerkingtreding van het Verdrag voor die Verdragsluitende Partij en om zeker te stellen dat, zo nodig, alle redelijkerwijs uitvoerbare verbeteringen worden aangebracht om de veiligheid van deze faciliteiten te verhogen;
- ii) de resultaten van praktijken uit het verleden om te kunnen bepalen of een interventie noodzakelijk is vanwege bescherming tegen straling, zonder uit het oog te verliezen dat de vermindering van schade als gevolg van de vermindering van de dosis voldoende moet zijn om de negatieve effecten en de kosten van de interventie, met inbegrip van de sociale kosten, te rechtvaardigen.

CHAPITRE 3

Sûreté de la gestion des déchets radioactifs

ARTICLE 11

Prescriptions générales de sûreté

Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que, à tous les stades de la gestion des déchets radioactifs, les individus, la société et l'environnement soient protégés de manière adéquate contre les risques radiologiques et autres.

Ce faisant, chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour:

- i) faire en sorte que la criticité et l'évacuation de la chaleur résiduelle produite pendant la gestion des déchets radioactifs soient prises en compte de manière adéquate;
- ii) faire en sorte que la production de déchets radioactifs soit maintenue au niveau le plus bas qu'il soit possible d'atteindre;
- iii) tenir compte des liens d'indépendance existant entre les différentes étapes de la gestion des déchets radioactifs;
- iv) assurer une protection efficace des individus de la société et de l'environnement en appliquant au niveau national des méthodes de protection appropriées qui ont été approuvées par l'organisme de réglementation, dans le cadre de la législation nationale, laquelle tient dûment compte des critères et normes internationalement approuvés;
- v) tenir compte des risques biologiques, chimiques et autres qui peuvent être associés à la gestion des déchets radioactifs;
- vi) s'efforcer d'éviter les actions dont les effets raisonnablement prévisibles sur les générations futures sont supérieurs à ceux qui sont admis pour la génération actuelle;
- vii) chercher à éviter d'imposer des contraintes excessives aux générations futures.

ARTICLE 12

Installations existantes et pratiques antérieures

Chaque partie contractante prend en temps voulu les mesures appropriées pour examiner:

- i) La sûreté de toute installation de gestion de déchets radioactifs existant au moment où la présente Convention entre en vigueur à son égard et faire en sorte que, si besoin est, toutes les améliorations qui peuvent raisonnablement y être apportées le soient en vue d'en renforcer la sûreté;
- ii) Les conséquences des pratiques antérieures afin de déterminer si une intervention est nécessaire pour des raisons de radioprotection sans perdre de vue que la réduction du dommage résultant de la diminution de la dose devrait être suffisante pour justifier les effets négatifs et les coûts liés à l'intervention, y compris les coûts sociaux.

ARTIKEL 13

Keuze van de vestigingsplaats van geplande faciliteiten

1. Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om te waarborgen dat procedures worden vastgelegd en uitgevoerd voor een geplande faciliteit voor het beheer van radioactief afval:

i) om alle relevante met de locatie samenhangende factoren te evalueren die van invloed zouden kunnen zijn op de veiligheid van een dergelijke faciliteit gedurende de operationele levensduur daarvan en op de veiligheid van een eindbergingsfaciliteit na de sluiting ervan;

ii) om alle eventuele effecten vanuit het oogpunt van veiligheid te evalueren die een dergelijke faciliteit zou kunnen hebben op personen, de samenleving en het milieu, rekening houdend met de eventuele ontwikkeling van de toestand van de vestigingsplaats van eindbergingsinstallaties na de sluiting daarvan;

iii) om informatie over de veiligheid van deze faciliteit toegankelijk te maken voor het publiek;

iv) om Verdragsluitende Partijen in de nabijheid van deze faciliteit te raadplegen, voor zover zij gevolgen van de installatie zouden kunnen ondervinden, en desgewenst algemene gegevens over de faciliteit te verstrekken aan die Verdragsluitende Partijen teneinde hen in staat te stellen zelf eventuele effecten van de faciliteit op hun eigen grondgebied te evalueren vanuit het oogpunt van veiligheid.

2. Elke Verdragsluitende Partij neemt hierbij passende maatregelen om zeker te stellen dat deze faciliteiten geen onaanvaardbare effecten hebben op andere Verdragsluitende Partijen door de vestigingsplaats van de faciliteiten te kiezen in overeenstemming met de algemene veiligheidsseisen van artikel 11.

ARTIKEL 14

Ontwerp en bouw van faciliteiten

Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat:

i) bij het ontwerp en de bouw van een faciliteit voor het beheer van radioactief afval wordt voorzien in adequate maatregelen om eventuele effecten van radioactieve stoffen op personen, de samenleving en het milieu, met inbegrip van effecten ten gevolge van afvoer of van ongecontroleerde emissie zo klein mogelijk te houden;

ii) in de ontwerpfasen rekening wordt gehouden met conceptuele plannen en, indien noodzakelijk, met technische maatregelen voor de buitenbedrijfstelling van een faciliteit voor het beheer van radioactief afval, anders dan een eindbergingsfaciliteit;

iii) in de ontwerpfasen technische maatregelen voor de sluiting van een eindbergingsfaciliteit worden opgesteld;

iv) de technologieën die bij het ontwerp en de bouw van een faciliteit voor het beheer van radioactief afval worden toegepast worden ondersteund door ervaring, testen of analyses.

ARTIKEL 15

Beoordeling van veiligheid van faciliteiten

Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat:

i) vóór de bouw van een faciliteit voor het beheer van radioactief afval een systematische veiligheidsbeoordeling en een beoor-

ARTICLE 13

Choix du site des installations en projet

1. Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que des procédures soient mises en place et appliquées pour une installation de gestion de déchets radioactifs en projet, en vue:

i) D'évaluer tous les facteurs pertinents liés au site qui sont susceptibles d'influer sur la sûreté de cette installation pendant la durée de sa vie utile et sur celle d'une installation de stockage définitif après sa fermeture;

ii) D'évaluer l'impact que cette installation est susceptible d'avoir, du point de vue de la sûreté, sur les individus, la société et l'environnement, compte tenu de l'évolution possible de l'état du site des installations de stockage définitif après leur fermeture;

iii) De mettre à la disposition du public des informations sur la sûreté de cette installation;

iv) De consulter les Parties contractantes voisines d'une telle installation, dans la mesure où celle-ci est susceptible d'avoir des conséquences pour elles, et de leur communiquer, à leur demande, des données générales concernant l'installation afin de leur permettre d'évaluer l'impact probable de celle-ci en matière de sûreté sur leur territoire.

2. Ce faisant, chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que de telles installations n'aient pas d'effets inacceptables sur d'autres Parties contractantes en choisissant leur site conformément aux prescriptions générales de sûreté énoncées à l'article 11.

ARTICLE 14

Conception et construction des installations

Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que:

i) Lors de la conception et de la construction d'une installation de gestion de déchets radioactifs, des mesures appropriées soient prévues pour restreindre les éventuelles incidences radiologiques sur les individus, la société et l'environnement, y compris celles qui sont dues aux rejets d'effluents ou aux émissions incontrôlées;

ii) Au stade de la conception, il soit tenu compte des plans théoriques et, selon les besoins, des dispositions techniques pour le déclassement d'une installation de gestion de déchets radioactifs autre qu'une installation de stockage définitif;

iii) Au stade de la conception, des dispositions techniques soient élaborées pour la fermeture d'une installation de stockage définitif,

iv) Les technologies utilisées dans la conception et la construction d'une installation de gestion de déchets radioactifs s'appuient sur l'expérience, des essais ou des analyses.

ARTICLE 15

Évaluation de la sûreté des installations

Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que:

i) Avant la construction d'une installation de gestion de déchets radioactifs, il soit procédé à une évaluation systématique

deling van de milieueffecten plaatsvindt, afgestemd op het gevaar dat de faciliteit oplevert en die de operationele levensduur daarvan bestrijkt;

ii) bovendien, vóór de bouw van een eindbergingsfaciliteit, een systematische veiligheidsbeoordeling en een beoordeling van de milieueffecten voor de periode na de sluiting geschiedt en de resultaten worden geëvalueerd aan de hand van de criteria die door het regulerend lichaam zijn opgesteld;

iii) vóór de inbedrijfstelling van een faciliteit voor het beheer van radioactief afval bijgewerkte en gedetailleerde versies van de veiligheidsbeoordeling en het milieu-effectrapport worden opgesteld, wanneer dit noodzakelijk wordt geacht, ter aanvulling op de in het eerste lid bedoelde beoordelingen.

ARTIKEL 16

Bedrijfsvoering van de faciliteiten

Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat:

i) de vergunning tot inbedrijfstelling van een faciliteit voor het beheer van radioactief afval is gebaseerd op deugdelijke beoordelingen van de veiligheid als bedoeld in artikel 15 en wordt afgegeven op voorwaarde dat een inbedrijfstellingsprogramma is voltooid waaruit blijkt dat de faciliteit, zoals deze is gebouwd, voldoet aan de ontwerp- en veiligheidseisen;

ii) bedrijfslimieten en -voorwaarden, voortvloeiende uit de testen, bij de bedrijfsvoering opgedane ervaring en de beoordelingen bedoeld in artikel 15 worden vastgelegd en zo nodig herzien;

iii) de bedrijfsvoering, het onderhoud, het toezicht, de inspectie en beproeving van een faciliteit voor het beheer van radioactief afval geschiedt in overeenstemming met goedgekeurde procedures. Voor een eindbergingsfaciliteit dienen de aldus verkregen resultaten te worden gebruikt om de geldigheid van de veronderstellingen te verifiëren en te bestuderen en de beoordelingen genoemd in artikel 15 bij te werken voor de periode na de sluiting;

iv) bouwkundige en technische ondersteuning op alle met de veiligheid verband houdende terreinen beschikbaar is gedurende de levensduur van een faciliteit voor het beheer van radioactief afval;

v) procedures voor de karakterisering en het afscheiden van radioactief afval worden toegepast;

vi) voorvallen die van belang zijn voor de veiligheid door de houder van de vergunning tijdig bij het regulerend lichaam worden gemeld;

vii) programma's worden opgesteld voor het verzamelen en analyseren van gegevens over de bij de bedrijfsvoering opgedane ervaring en dat waar nodig wordt gehandeld naar de verkregen resultaten;

viii) buitenbedrijfstellingsplannen voor een faciliteit voor het beheer van radioactief afval anders dan een eindbergingsfaciliteit worden opgesteld en zo nodig bijgewerkt, met behulp van de informatie die is verkregen gedurende de operationele levensduur van die faciliteit, en die door het regulerend lichaam worden bestudeerd;

ix) plannen voor de sluiting van een eindbergingsfaciliteit worden opgesteld en zo nodig bijgewerkt, met behulp van de informatie die is verkregen tijdens de operationele levensduur van die faciliteit, en die door het regulerend lichaam worden bestudeerd.

de la sûreté et à une évaluation environnementale qui soient appropriées au risque présenté par l'installation et qui couvrent sa durée de vie utile;

ii) En outre, avant la construction d'une installation de stockage définitif, il soit procédé à une évaluation systématique de la sûreté et à une évaluation environnementale pour la période qui suit la fermeture, et que les résultats soient évalués d'après les critères établis par l'organisme de réglementation;

iii) Avant l'exploitation d'une installation de gestion de déchets radioactifs, des versions mises à jour et détaillées de l'évaluation de sûreté et de l'évaluation environnementale soient établies, lorsque cela est jugé nécessaire, pour compléter les évaluations visées à l'alinéa i).

ARTICLE 16

Exploitation des installations

Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que:

i) L'autorisation d'exploiter une installation de gestion de déchets radioactifs se fonde sur les évaluations appropriées spécifiées à l'article 15 et soit subordonnée à l'exécution d'un programme de mise en service démontrant que l'installation, telle que construite, est conforme aux exigences de conception et de sûreté;

ii) Des limites et conditions d'exploitation découlant d'essais, de l'expérience d'exploitation et des évaluations spécifiées à l'article 15 soient définies et révisées si besoin est;

iii) L'exploitation, la maintenance, la surveillance, l'inspection et les essais d'une installation de gestion de déchets radioactifs soient assurés conformément aux procédures établies. Dans le cas d'une installation de stockage définitif, les résultats ainsi obtenus sont utilisés pour vérifier et examiner la validité des hypothèses avancées et pour mettre à jour les évaluations spécifiées à l'article 15 pour la période qui suit la fermeture;

iv) Un appui en matière d'ingénierie et de technologie dans tous les domaines liés à la sûreté soit disponible pendant toute la durée de vie utile d'une installation de gestion de déchets radioactifs;

v) Des procédures de caractérisation et de séparation des déchets radioactifs soient appliquées;

vi) Les incidents significatifs pour la sûreté soient déclarés en temps voulu par le titulaire de l'autorisation à l'organisme de réglementation;

vii) Des programmes de collecte et d'analyse des données pertinentes de l'expérience d'exploitation soient mis en place et qu'il soit donné suite aux résultats obtenus, lorsqu'il y a lieu;

viii) Des plans de déclassement d'une installation de gestion de déchets radioactifs, autre qu'une installation de stockage définitif, soient élaborés et mis à jour, selon les besoins, à l'aide des informations obtenues au cours de la durée de vie utile de cette installation, et qu'ils soient examinés par l'organisme de réglementation;

ix) Des plans pour la fermeture d'une installation de stockage définitif soient élaborés et mis à jour, selon les besoins, à l'aide des informations obtenues au cours de la durée de vie utile de cette installation, et qu'ils soient examinés par l'organisme de réglementation.

ARTIKEL 17

Institutionele maatregelen na de sluiting

Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat na de sluiting van een eindbergingsfaciliteit:

i) de door het regulerend lichaam vereiste dossiers over de locatie, het ontwerp en de inventaris van die faciliteit worden bewaard;

ii) actieve of passieve institutionele controle, zoals toezicht of beperking van de toegang, wordt verricht, indien noodzakelijk, en

iii) indien gedurende een periode van actieve institutionele controle, niet-geplande emissie van radioactieve stoffen in het milieu wordt ontdekt, interventie maatregelen worden genomen, indien noodzakelijk.

HOOFDSTUK 4

Algemene veiligheidsbepalingen

ARTIKEL 18

Uitvoeringsbepalingen

Elke Verdragsluitende Partij treft binnen het kader van haar nationale recht de wetgevende, regelgevende en bestuurlijke maatregelen en andere voorzieningen die noodzakelijk zijn ter nakoming van haar verplichtingen ingevolge dit Verdrag.

ARTIKEL 19

Wet- en regelgevend kader

1. Elke Verdragsluitende Partij schept en handhaaft een wet- en regelgevend kader betreffende de veiligheid van het beheer van bestraalde splijstof en radioactief afval.

2. Dit wet- en regelgevend kader voorziet in:

i) de totstandkoming van toepasselijke nationale veiligheidseisen en -voorschriften met betrekking tot de stralingsveiligheid;

ii) een vergunningstelsel voor activiteiten inzake het beheer van bestraalde splijstof en radioactief afval;

iii) een verbodstelsel op de bedrijfsvoering van een installatie voor het beheer van bestraalde splijstof of radioactief afval zonder vergunning;

iv) een stelsel van passende institutionele controle, inspectie door het regulerend lichaam, documentatie en verslaglegging;

v) de handhaving van de toepasselijke voorschriften en van het gestelde in de vergunningen;

vi) een duidelijke toewijzing van de verantwoordelijkheden naar de betrokken organen in de verschillende fasen van het beheer van bestraalde splijstof en radioactief afval.

3. Wanneer nagegaan wordt of radioactieve stoffen aan de toepasselijke regelgeving voor radioactief afval moeten worden onderworpen houden de Verdragsluitende Partijen naar behoren rekening met de doelstellingen van dit Verdrag.

ARTICLE 17

Mesures institutionnelles après la fermeture

Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que, après la fermeture d'une installation de stockage définitif:

i) Les dossiers exigés par l'organisme de réglementation au sujet de l'emplacement, de la conception et du contenu de cette installation soient conservés;

ii) Des contrôles institutionnels, actifs ou passifs, tels que la surveillance ou les restrictions d'accès, soient assurés si cela est nécessaire;

iii) Si, durant toute période de contrôle institutionnel actif, une émission non programmée de matières radioactives dans l'environnement est détectée, des mesures d'intervention soient mises en œuvre en cas de besoin.

CHAPITRE 4

Dispositions générales de sûreté

ARTICLE 18

Mesures d'application

Chaque Partie contractante prend, en droit interne, les mesures législatives, réglementaires et administratives et les autres dispositions qui sont nécessaires pour remplir ses obligations en vertu de la présente Convention.

ARTICLE 19

Cadre législatif et réglementaire

1. Chaque Partie contractante établit et maintient en vigueur un cadre législatif et réglementaire pour régir la sûreté de la gestion du combustible et des déchets radioactifs.

2. Ce cadre législatif et réglementaire prévoit:

i) L'établissement de prescriptions et de règlements nationaux pertinents en matière de sûreté radiologique;

ii) Un système de délivrance d'autorisations pour les activités de gestion du combustible usé et des déchets radioactifs;

iii) Un système interdisant l'exploitation sans autorisation d'une installation de gestion de combustible usé ou de déchets radioactifs;

iv) Un système de contrôle institutionnel approprié, d'inspection réglementaire, de documentation et de rapports;

v) Des mesures destinées à faire respecter les règlements applicables et les conditions des autorisations;

vi) Une répartition claire des responsables des organismes concernés par les différentes étapes de la gestion du combustible usé et des déchets radioactifs.

3. Lorsqu'elles examinent si des matières radioactives doivent être soumises à la réglementation applicable aux déchets radioactifs, les Parties contractantes tiennent dûment compte des objectifs de la présente Convention.

ARTIKEL 20

Regulerend lichaam

1. Door elke Verdragsluitende Partij wordt een regulerend lichaam opgericht of aangewezen ter uitvoering van het in artikel 19 bedoelde wet- en regelgevend kader, dat beschikt over passende bevoegdheden, bekwaamheid en financiële en personele middelen om de zijn toegewezen taken te vervullen.

2. Elke Verdragsluitende Partij neemt in overeenstemming met haar wet- en regelgevend kader passende maatregelen om ervoor te zorgen dat de regelgevende taken daadwerkelijk onafhankelijk zijn van andere taken indien organisaties die zowel bij het beheer van bestraalde splijtstof of radioactief afval als met de regelgeving terzake betrokken zijn.

ARTIKEL 21

Verantwoordelijkheid van de vergunninghouder

1. Elke Verdragsluitende Partij zorgt ervoor dat de hoofdverantwoordelijkheid voor de veiligheid van een installatie voor het beheer van bestraalde splijtstof of radioactief afval berust bij de houder van de desbetreffende vergunning en neemt passende maatregelen om te waarborgen dat iedere vergunninghouder zijn verantwoordelijkheid in acht neemt.

2. Indien er geen vergunninghouder of andere verantwoordelijke partij is, berust de verantwoordelijkheid bij de Verdragsluitende Partij die de jurisdictie heeft over de bestraalde splijtstof of over het radioactieve afval.

ARTIKEL 22

Personele en financiële middelen

Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat:

i) Het gekwalificeerde personeel, voorzover benodigd, beschikbaar is voor de met de veiligheid verband houdende activiteiten gedurende de levensduur van een installatie voor het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval;

ii) Er voldoende financiële middelen beschikbaar zijn ten behoeve van de veiligheid van de installaties voor het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval gedurende de operationele levensduur daarvan en voor de buitenbedrijfstelling;

iii) Er financiële voorzieningen zijn getroffen die het mogelijk maken dat adequate institutionele controles en meetprogramma's worden uitgevoerd en, zolang dit noodzakelijk wordt geacht worden voortgezet na de sluiting van een faciliteit voor eindberging.

ARTIKEL 23

Kwaliteitsborging

Elke Verdragsluitende Partij neemt de noodzakelijke maatregelen om zeker te stellen dat passende programma's voor kwaliteitsborging inzake de veiligheid van het beheer van bestraalde splijtstof en radioactief afval worden opgezet en uitgevoerd.

ARTICLE 20

Organisme de réglementation

1. Chaque Partie contractante crée ou désigne un organisme de réglementation chargé de mettre en œuvre le cadre législatif et réglementaire visé à l'article 19, et doté des pouvoirs, de la compétence et des ressources financières et humaines adéquats pour assumer les responsabilités qui lui sont assignées.

2. Chaque Partie contractante prend, conformément à son cadre législatif et réglementaire, les mesures appropriées pour assurer une indépendance effective des fonctions de réglementation par rapport aux autres fonctions dans les organismes qui s'occupent à la fois de la gestion du combustible utilisé ou des déchets radioactifs et de la réglementation en la matière.

ARTICLE 21

Responsabilité du titulaire d'une autorisation

1. Chaque Partie contractante fait le nécessaire pour que la responsabilité première de la sûreté de la gestion du combustible utilisé ou des déchets radioactifs incombe au titulaire de l'autorisation correspondante et prend les mesures appropriées pour que chaque titulaire d'une telle autorisation assume sa responsabilité.

2. En l'absence de titulaire d'une autorisation ou d'une autre partie responsable, la responsabilité incombe à la Partie contractante qui a juridiction sur le combustible utilisé ou sur les déchets radioactifs.

ARTICLE 22

Ressources humaines et financières

Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que:

i) Le personnel qualifié nécessaire soit disponible pour les activités liées à la sûreté pendant la durée de vie utile d'une installation de gestion de combustible utilisé et de déchets radioactifs;

ii) Des ressources financières suffisantes soient disponibles pour assurer la sûreté des installations de gestion de combustible utilisé et de déchets radioactifs pendant leur durée de vie utile et pour le déclassement;

iii) Des dispositions financières soient prises pour assurer la continuité des contrôles institutionnels et des mesures de surveillance appropriés aussi longtemps qu'ils sont jugés nécessaires après la fermeture d'une installation de stockage définitif.

ARTICLE 23

Assurance de la qualité

Chaque Partie contractante prend les mesures nécessaires pour que soient établis et exécutés des programmes appropriés d'assurance de la qualité concernant la sûreté de la gestion du combustible utilisé et des déchets radioactifs.

ARTIKEL 24

Bescherming tegen straling tijdens de bedrijfsvoering

1. Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat gedurende de operationele levensduur van een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof of radioactief afval:

i. de blootstelling van werknemers en het publiek aan straling veroorzaakt door de faciliteit zo gering te laten zijn als redelijkerwijs mogelijk is, met inachtneming van economische en sociale factoren;

ii. niemand in normale situaties wordt blootgesteld aan stralingsdoses die hoger liggen dan de geldende nationale dosislimieten, waarbij naar behoren rekening wordt gehouden met internationaal goedgekeurde normen op het gebied van bescherming tegen straling; en

iii. maatregelen worden genomen ter voorkoming van niet-geplande en ongecontroleerde emissies van radioactieve stoffen in het milieu.

2. Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat lozingen worden beperkt:

i) om blootstelling aan ioniserende straling zo gering te laten blijven als redelijkerwijs mogelijk is, met inachtneming van economische en sociale factoren;

ii) zodanig dat niemand in normale situaties wordt blootgesteld aan stralingsdoses die hoger liggen dan de geldende nationale dosislimieten, waarin naar behoren rekening wordt gehouden met internationaal goedgekeurde normen op het gebied van bescherming tegen straling.

3. Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat tijdens de operationele levensduur van een gereguleerde kerninstallatie, in het geval dat een niet-geplande of ongecontroleerde emissie van radioactieve stoffen in het milieu geschiedt, passende corrigerende maatregelen worden getroffen om de lozingen te beheersen en de effecten ervan te beperken.

ARTIKEL 25

Vorbereiding op noodsituaties

1. Elke Verdragsluitende Partij stelt zeker dat er voor en tijdens de bedrijfsvoering van een installatie voor het beheer van bestraalde splijtstof of radioactief afval passende interne en, indien nodig, externe rampenbestrijdingsplannen bestaan. Deze rampenbestrijdingsplannen dienen regelmatig te worden getest.

2. Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen voor het opstellen en testen van rampenbestrijdingsplannen voor haar grondgebied, voor zover zij zou kunnen worden getroffen door een ongeval met stralingsgevolgen in een faciliteit voor het beheer van bestraalde splijtstof of radioactief afval in de nabijheid van haar grondgebied.

ARTIKEL 26

Buitenbedrijfstelling

Elke Verdragsluitende Partij neemt passende maatregelen om de veiligheid van de buitenbedrijfstelling van een kerninstallatie zeker te stellen. Deze maatregelen moeten waarborgen dat:

i) gekwalificeerd personeel en voldoende financiële middelen beschikbaar zijn;

ARTICLE 24

Radioprotection durant l'exploitation

1. Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que, pendant la durée de vie utile d'une installation de gestion de combustible usé ou de déchets radioactifs:

i) L'exposition des travailleurs et du public aux rayonnements due à l'installation soit maintenue au niveau le plus bas qu'il soit raisonnablement possible d'atteindre, compte tenu des facteurs économiques et sociaux;

ii) Aucun individu ne soit exposé, dans des situations normales, à des doses de rayonnement dépassant les limites de dose prescrites au niveau national, qui tiennent dûment compte des normes internationalement approuvées en matière de radioprotection;

iii) Des mesures soient prises pour empêcher les émissions non programmées et incontrôlées de matières radioactives dans l'environnement.

2. Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que les rejets d'effluents soient limités:

i) Afin de maintenir l'exposition aux rayonnements ionisants au niveau le plus bas qu'il soit raisonnablement possible d'atteindre, compte tenu des facteurs économiques et sociaux;

ii) De façon qu'aucun individu ne soit exposé, dans des situations normales, à des doses de rayonnement dépassant les limites de dose prescrites au niveau national, qui tiennent dûment compte des normes internationalement approuvées en matière de radioprotection.

3. Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour que pendant la durée de vie utile d'une installation nucléaire réglementée, au cas où une émission non programmée ou incontrôlée de matières radioactives dans l'environnement se produirait, des mesures correctives appropriées soient mises en œuvre afin de maîtriser l'émission et d'en atténuer les effets.

ARTICLE 25

Organisation pour les cas d'urgence

1. Chaque Partie contractante veille à ce que, avant et pendant l'exploitation d'une installation de gestion de combustible usé ou de déchets radioactifs, il existe des plans d'urgence concernant le site et, au besoin, des plans d'urgence hors site appropriés. Ces plans d'urgence devraient être testés à intervalles réguliers appropriés.

2. Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour élaborer et tester les plans d'urgence pour son territoire dans la mesure où elle est susceptible d'être touchée en cas de situation d'urgence radiologique dans une installation de gestion de combustible usé ou de déchets radioactifs voisine de son territoire.

ARTICLE 26

Déclassement

Chaque Partie contractante prend les mesures appropriées pour veiller à la sûreté du déclassement d'une installation nucléaire. Ces mesures doivent garantir que:

i) Du personnel qualifié et des ressources financières adéquates sont disponibles;

ii) de bepalingen van artikel 24 met betrekking tot bescherming tegen straling tijdens de bedrijfsvoering, lozingen en niet-geplande en ongecontroleerde emissies worden toegepast;

iii) de bepalingen van artikel 25 met betrekking tot de voorbereiding op ongevallen worden toegepast; en

iv) dossiers met belangrijke informatie over de buitenbedrijfstelling worden bewaard.

HOOFDSTUK 5

Diverse bepalingen

ARTIKEL 27

Grensoverschrijdende overbrenging

1. Elke Verdragsluitende Partij die betrokken is bij een grensoverschrijdende overbrenging neemt passende maatregelen om zeker te stellen dat deze overbrenging geschiedt in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag en van relevante bindende internationale instrumenten.

Hierbij:

i) neemt een Verdragsluitende Partij die een Staat van herkomst is passende maatregelen om zeker te stellen dat de grensoverschrijdende overbrenging toegestaan is en slechts plaatsvindt na kennisgeving aan en instemming van de Staat van bestemming;

ii) is grensoverschrijdende overbrenging via Staten van doorgang onderworpen aan die internationale verplichtingen die relevant zijn voor de gebruikte specifieke vervoersmodaliteiten;

iii) stemt een Verdragsluitende Partij die een Staat van bestemming is uitsluitend in met een grensoverschrijdende overbrenging indien zij beschikt over de administratieve en technische middelen en over de regulerende structuur die noodzakelijk is om de bestraalde splijtstof of het radioactieve afval op een met dit Verdrag overeenstemmende wijze te kunnen beheren;

iv) staat een Verdragsluitende Partij die een Staat van herkomst is een grensoverschrijdende overbrenging uitsluitend toe indien zij zich ervan kan vergewissen, met instemming van de Staat van bestemming, dat voorafgaande aan de grensoverschrijdende overbrenging is voldaan aan de onder iii. genoemde eisen;

v) neemt een Verdragsluitende Partij die een Staat van herkomst is passende maatregelen om de terugbrenging naar haar grondgebied toe te staan, indien een grensoverschrijdende overbrenging niet in overeenstemming met dit artikel is of kan worden uitgevoerd, tenzij een andere veilige regeling kan worden getroffen.

2. Een Verdragsluitende Partij verleent geen vergunning voor de overbrenging van haar bestraalde splijtstof of radioactief afval ten behoeve van opslag of eindberging naar een bestemming ten zuiden van 60 graden zuiderbreedte.

3. Niets in dit Verdrag maakt inbreuk op of doet afbreuk aan:

i) de uitoefening door schepen of luchtvaartuigen van alle Staten, van de navigatierechten en -vrijheden op het gebied van de zeevaart, binnenvaart en luchtvaart, zoals neergelegd in het internationale recht;

ii) de rechten van een Verdragsluitende Partij waarnaar radioactief afval ter bewerking wordt uitgevoerd, om het radioactief afval en andere producten na deze bewerking naar de Staat van herkomst terug te zenden of hiertoe maatregelen te nemen;

ii) Les dispositions de l'article 24 concernant la radioprotection durant l'exploitation, les rejets d'effluents et les émissions non programmées et incontrôlées sont appliquées;

iii) Les dispositions de l'article 25 concernant l'organisation pour les cas d'urgence sont appliquées;

iv) Les dossiers contenant des informations importantes pour le déclassement sont conservés.

CHAPITRE 5

Dispositions diverses

ARTICLE 27

Mouvements transfrontières

1. Chaque Partie contractante concernée par un mouvement transfrontière prend les mesures appropriées pour que ce mouvement s'effectue d'une manière qui soit conforme aux dispositions de la présente Convention et des instruments internationaux pertinents ayant force obligatoire.

Ce faisant:

i) Une Partie contractante qui est un Etat d'origine prend les mesures appropriées pour que ce mouvement transfrontière ne soit autorisé et n'ait lieu qu'après notification à l'Etat de destination et qu'avec le consentement de celui-ci;

ii) Le mouvement transfrontière à travers les Etats de transit est soumis aux obligations internationales pertinentes pour les modes particuliers de transport utilisés;

iii) Une Partie contractante qui est un Etat de destination ne consent à un mouvement transfrontière que si elle dispose des moyens administratifs et techniques et de la structure réglementaire nécessaires pour gérer le combustible usé ou les déchets radioactifs d'une manière qui soit conforme à la présente Convention;

iv) Une Partie contractante qui est un Etat d'origine n'autorise un mouvement transfrontière que si elle peut s'assurer, conformément au consentement de l'Etat de destination, que les exigences énoncées à l'alinéa iii) sont remplies préalablement au mouvement transfrontière;

v) Une Partie contractante qui est un Etat d'origine prend les mesures appropriées pour autoriser le retour sur son territoire, si un mouvement transfrontière, n'est pas ou ne peut pas être effectué conformément au présent article, à moins qu'un autre arrangement sûr puisse être conclu.

2. Une Partie contractante ne délivre pas d'autorisation pour l'expédition de son combustible usé ou de ses déchets radioactifs, en vue de leur entreposage ou de leur stockage définitif, vers une destination située au sud de 60 degrés de latitude sud.

3. Aucune disposition de la présente Convention ne porte préjudice ou atteinte:

i) À l'exercice, par les navires et les aéronefs de tous les États, des droits et des libertés de navigation maritime, fluviale et aérienne, tels qu'ils sont prévus par le droit international;

ii) Aux droits d'une Partie contractante vers laquelle des déchets radioactifs sont exportés pour être traités de réexpédier les déchets radioactifs et d'autres produits après traitement à l'État d'origine ou de prendre des dispositions à cette fin;

iii) het recht van een Verdragsluitende Partij om haar bestraalde splijtstof uit te voeren ten behoeve van opwerking;

iv) de rechten van een Verdragsluitende Partij waarnaar bestraalde splijtstof ter opwerking wordt uitgevoerd, om het radioactieve afval en de andere producten die voortvloeien uit de opwerking terug te zenden naar de Staat van herkomst of hiertoe maatregelen te nemen.

ARTIKEL 28

Uit bedrijf genomen, ingekapselde bronnen

1. Elke Verdragsluitende Partij neemt binnen het kader van haar nationale wetgeving, passende maatregelen om zeker te stellen dat het bezit, het voor hergebruik geschikt maken of opbergen van uit bedrijf genomen, ingekapselde bronnen op een veilige wijze plaatsvindt.

2. Een Verdragsluitende Partij staat toe dat uit bedrijf genomen, ingekapselde bronnen naar haar grondgebied terugkeren indien zij, binnen het kader van haar nationale wetgeving, heeft aanvaard dat deze worden teruggezonden naar een fabrikant die gekwalificeerd is uit bedrijf genomen, ingekapselde bronnen te ontvangen en in bezit te hebben.

HOOFDSTUK 6

Vergaderingen van de verdragsluitende partijen

ARTIKEL 29

Vorbereidende vergadering

1. Uiterlijk zes maanden na de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag wordt een voorbereidende vergadering van de Verdragsluitende Partijen gehouden.

2. Op deze vergadering zullen de Verdragsluitende Partijen:

i) de datum vaststellen voor de eerste toetsingsvergadering bedoeld in artikel 30. Deze toetsingsvergadering vindt zo spoedig mogelijk plaats, in elk geval binnen dertig maanden na de datum van inwerkingtreding van dit Verdrag;

ii) een reglement van orde en een financieel reglement opstellen en bij consensus aannemen;

iii) in het bijzonder en in overeenstemming met het reglement van orde:

a) richtlijnen betreffen de vorm en structuur van de overeenkomstig artikel 32 in te dienen nationale rapporten vaststellen;

b) een datum voor indiening van die rapporten vaststellen;

c) de procedure voor toetsing van die rapporten vaststellen.

3. Elke Staat of elke regionale organisatie strevend naar integratie dan wel van andere aard, die dit Verdrag bekrachtigt, aanvaardt, goedkeurt, bevestigt of ertoe toetreedt en waarvoor het Verdrag nog niet in werking is getreden kan de voorbereidende vergadering bijwonen alsof hij c.q. zij Partij bij dit Verdrag was.

ARTIKEL 30

Toetsingsvergaderingen

1. De Verdragsluitende Partijen houden vergaderingen ter toetsing van de ingevolge artikel 32 ingediende rapporten.

iii) Au droit d'une Partie contractante d'exporter son combustible usé aux fins de retraitement;

iv) Aux droits d'une Partie contractante vers laquelle du combustible usé est exporté pour être retraité de réexpédier les déchets radioactifs et d'autres produits résultant des opérations de retraitement à l'État d'origine ou de prendre des dispositions à cette fin.

ARTICLE 28

Sources scellées retirées du service

1. Chaque Partie contractante prend, en droit interne, les mesures appropriées pour que la détention, le reconditionnement ou le stockage définitif des sources scellées retirées du service s'effectuent de manière sûre.

2. Une Partie contractante autorise le retour sur son territoire de sources scellées retirées du service si, en droit interne, elle a accepté que de telles sources soient réexpédiées à un fabricant habilité à recevoir et à détenir les sources scellées retirées du service.

CHAPITRE 6

Réunions des Parties contractantes

ARTICLE 29

Réunion préparatoire

1. Une réunion préparatoire des Parties contractantes se tient dans les six mois suivant la date d'entrée en vigueur de la présente Convention.

2. Lors de cette réunion, les Parties contractantes:

i) Fixent la date de la première réunion d'examen visée à l'article 30. Celle-ci a lieu dès que possible dans un délai de trente mois à compter de la date d'entrée en vigueur de la présente Convention;

ii) Élaborent et adoptent par consensus des Règles de procédure et des Règles financières;

iii) Fixent en particulier et conformément aux Règles de procédure:

a) Des principes directeurs concernant la forme et la structure des rapports nationaux à présenter en application de l'article 32;

b) Une date pour la présentation des rapports en question;

c) La procédure d'examen de ces rapports.

3. Tout État ou toute organisation régionale à caractère d'intégration ou d'une autre nature qui ratifie la présente Convention, l'accepte, l'approuve, la confirme ou y adhère et pour lequel ou laquelle la présente Convention n'est pas encore en vigueur peut assister à la réunion préparatoire comme s'il ou si elle était Partie à la présente Convention.

ARTICLE 30

Réunions d'examen

1. Les Parties contractantes tiennent des réunions pour examiner les rapports présentés en application de l'article 32.

2. Op elke toetsingsvergadering :

- i) zullen de Verdragsluitende Partijen de datum vaststellen voor de volgende toetsingsvergadering, waarbij het tijdvak tussen de toetsingsvergaderingen niet langer mag zijn dan drie jaar;
- ii) kunnen de Verdragsluitende Partijen de ingevolge artikel 29, tweede lid, getroffen regelingen opnieuw bezien en herzieningen aannemen bij consensus, tenzij in het reglement van orde anders is bepaald. Zij kunnen ook het reglement van orde en het financieel reglement wijzigen, bij consensus.

3. Op elke toetsingsvergadering wordt elke Verdragsluitende Partij een redelijke mogelijkheid geboden de door andere Verdragsluitende Partijen ingediende rapporten te bespreken en te vragen om een toelichting terzake.

ARTIKEL 31.

Buitengewone vergaderingen

Er wordt een buitengewone vergadering van de Verdragsluitende Partijen gehouden :

- i) indien hiertoe wordt besloten door een meerderheid van de Verdragsluitende Partijen die op een vergadering aanwezig zijn en hun stem uitbrengen; of
- ii) op schriftelijk verzoek van een Verdragsluitende Partij, binnen zes maanden nadat dit verzoek aan de Verdragsluitende Partijen is meegedeeld en een meerderheid van de Verdragsluitende Partijen aan het in artikel 37 bedoelde secretariaat te kennen heeft gegeven het verzoek te steunen

ARTIKEL 32.

Rapportage

1. In overeenstemming met het bepaalde in artikel 30 dient elke Verdragsluitende Partij een nationaal rapport in op elke toetsingsvergadering van de Verdragsluitende Partijen. Dit rapport heeft betrekking op de maatregelen die zijn genomen ter nakoming van elk van de verplichtingen van het Verdrag. Voor elke Verdragsluitende Partij heeft het rapport tevens betrekking op :

- i) haar beleid inzake het beheer van bestraalde splijtstof;
- ii) haar praktijk inzake het beheer van bestraalde splijtstof;
- iii) haar beleid inzake het beheer van radioactief afval;
- iv) haar praktijk inzake het beheer van radioactief afval;
- v) de criteria die zij hanteert voor het definiëren en classificeren van radioactief afval.

2. Dit rapport bevat tevens :

- i) een lijst met de faciliteiten voor het beheer van bestraalde splijtstof waarop dit Verdrag van toepassing is, de locatie, het hoofddoel en de belangrijkste kenmerken ervan;
- ii) een inventaris van de bestraalde splijtstof waarop dit Verdrag van toepassing is en die opgeslagen of opgeborgen is. In deze inventaris is een beschrijving opgenomen van de stoffen en informatie, indien beschikbaar, van de massa en de totale activiteit van deze stoffen;
- iii) een lijst van de faciliteiten voor het beheer van radioactief afval waarop dit Verdrag van toepassing is, de locatie, het hoofddoel en de belangrijkste kenmerken ervan;

2. À chaque réunion d'examen, les Parties contractantes :

- i) Fixent la date de la réunion d'examen suivante, l'intervalle entre les réunions d'examen ne devant pas dépasser trois ans;
- ii) Peuvent réexaminer les arrangements pris en vertu du paragraphe 2 de l'article 29 et adopter des révisions par consensus, sauf disposition contraire des Règles de procédure. Elles peuvent aussi amender par consensus les Règles de procédure et les Règles financières.

3. À chaque réunion d'examen, chaque Partie contractante a une possibilité raisonnable de discuter les rapports présentés par les autres Parties contractantes et de demander des précisions à leur sujet.

ARTICLE 31.

Réunions extraordinaires

Une réunion extraordinaire des Parties contractantes se tient :

- i) S'il en est ainsi décidé par la majorité des Parties contractantes présentes et votantes lors d'une réunion;
- ii) Sur demande écrite d'une Partie contractante, dans un délai de six mois à compter du moment où cette demande a été communiquée aux Parties contractantes et où le secrétariat visé à l'article 37 a reçu notification du fait que la demande a été appuyée par la majorité d'entre elles.

ARTICLE 32.

Rapports

1. Conformément aux dispositions de l'article 30, chaque Partie contractante présente un rapport national à chaque réunion d'examen des Parties contractantes. Ce rapport porte sur les mesures prises pour remplir chacune des obligations énoncées dans la Convention. Pour chaque Partie contractante, le rapport porte aussi sur :

- i) Sa politique en matière de gestion du combustible usé;
- ii) Ses pratiques en matière de gestion du combustible usé;
- iii) Sa politique en matière de gestion des déchets radioactifs;
- iv) Ses pratiques en matière de gestion des déchets radioactifs;
- v) Les critères qu'elle applique pour définir et classer les déchets radioactifs.

2. Ce rapport comporte aussi :

- i) Une liste des installations de gestion du combustible usé auxquelles s'applique la présente Convention, avec indication de leur emplacement, de leur objet principal et de leurs caractéristiques essentielles;
- ii) Un inventaire du combustible usé auquel s'applique la présente Convention et qui est entreposé ou qui a été stocké définitivement. Cet inventaire comporte une description des matières et, si elles sont disponibles, des informations sur la masse et l'activité totale de ces matières;
- iii) Une liste des installations de gestion de déchets radioactifs auxquelles s'applique la présente Convention, avec indication de leur emplacement, de leur objet principal et de leurs caractéristiques essentielles;

iv) een inventaris van het radioactieve afval waarop dit Verdrag van toepassing is en dat:

a. wordt opgeslagen in faciliteiten voor het beheer van radioactief afval en faciliteiten voor de splijtstofcyclus;

b. zich in een eindberging bevindt; of

c. uit eerdere praktijken is ontstaan.

In deze inventaris is een beschrijving van de stoffen opgenomen en andere beschikbare relevante informatie, zoals het volume of de massa, de activiteit en specifieke radionucliden;

v. een lijst met kerninstallaties ten aanzien waarvan een procedure van buitenbedrijfstelling loopt, waarbij de voortgang van de werkzaamheden inzake buitenbedrijfstelling van die faciliteiten is aangegeven.

ARTIKEL 33.

Deelname

1. Elke Verdragsluitende Partij neemt deel aan de vergaderingen van de Verdragsluitende Partijen en wordt daar vertegenwoordigd door één afgevaardigde en door plaatsvervangers, deskundigen en adviseurs, in zoverre zij dit noodzakelijk acht.

2. De Verdragsluitende Partijen kunnen, bij consensus, iedere intergouvernementele organisatie die deskundig is met betrekking tot de in dit Verdrag geregelde aangelegenheden uitnodigen als waarnemer aan een vergadering of bepaalde zittingen daarvan deel te nemen. Waarnemers dienen schriftelijk en van te voren in te stemmen met het bepaalde in artikel 36.

ARTIKEL 34.

Samenvattend verslag

De Verdragsluitende Partijen hechten, bij consensus, hun goedkeuring aan een document betreffende tijdens vergaderingen van de Verdragsluitende Partijen besproken onderwerpen en getrokken conclusies en stellen dit ter beschikking van het publiek.

ARTIKEL 35.

Talen

1. De voertalen tijdens vergaderingen van de Verdragsluitende Partijen zijn het Arabisch, het Chinees, het Engels, het Frans, het Russisch en het Spaans, tenzij in het reglement van orde anders is bepaald.

2. De ingevolge artikel 32 in te dienen rapporten worden opgesteld in de landstaal van de indienende Verdragsluitende Partij of in één hiertoe aangewezen taal, vastgelegd in het reglement van orde. Indien het rapport wordt ingediend in een landstaal die niet de in het reglement van orde aangewezen taal is, verstrekt de Verdragsluitende Partij een vertaling van het rapport in de aangewezen taal.

3. Onverminderd het bepaalde in het tweede lid, verzorgt het secretariaat, tegen vergoeding, de vertaling in de aangewezen taal van rapporten die in een andere ter vergadering gebezigde voertaal zijn ingediend.

iv) Un inventaire des déchets radioactifs auxquels s'applique la présente Convention qui:

a) sont entreposés dans des installations de gestion de déchets radioactifs et dans des installations du cycle du combustible nucléaire;

b. ont été stockés définitivement; ou

c. résultent de pratiques antérieures.

Cet inventaire comporte une description des matières et d'autres informations pertinentes disponibles, telles que des informations sur le volume ou la masse, l'activité et certains radionucléides;

v. Une liste des installations nucléaires en cours de déclasserement, avec indication de l'état d'avancement des activités de déclasserement dans ces installations.

ARTICLE 33.

Participation

1. Chaque Partie contractante participe aux réunions des Parties contractantes; elle y est représentée par un délégué et, dans la mesure où elle le juge nécessaire, par des suppléants, des experts et des conseillers.

2. Les Parties contractantes peuvent inviter, par consensus, toute organisation intergouvernementale qui est compétente pour des questions régies par la présente Convention à assister, en qualité d'observateur, à toute réunion ou à certaines séances d'une réunion. Les observateurs sont tenus d'accepter par écrit et à l'avance les dispositions de l'article 36.

ARTICLE 34.

Rapports de synthèse

Les Parties contractantes adoptent, par consensus, et mettent à la disposition du public un document consacré aux questions qui ont été examinées et aux conclusions qui ont été tirées au cours des réunions des Parties contractantes.

ARTICLE 35.

Langues

1. Les langues des réunions des Parties contractantes sont l'anglais, l'arabe, le chinois, l'espagnol, le français et le russe, sauf disposition contraire des Règles de procédure.

2. Tout rapport présenté en application de l'article 32 est établi dans la langue nationale de la Partie contractante qui le présente ou dans une langue unique qui sera désignée d'un commun accord dans les Règles de procédure. Au cas où le rapport est présenté dans une langue nationale autre que la langue désignée, une traduction du rapport dans cette dernière est fournie par la Partie contractante.

3. Nonobstant les dispositions du paragraphe 2, s'il est dédommagé, le secrétariat se charge de la traduction dans la langue désignée des rapports soumis dans toute autre langue de la réunion.

ARTIKEL 36

Vertrouwelijkheid

1. De bepalingen van dit Verdrag laten de rechten en verplichtingen onverlet die de Verdragsluitende Partijen krachtens hun wetgeving hebben met betrekking tot de bescherming van informatie tegen openbaarmaking. Voor de toepassing van dit artikel wordt onder «informatie» mede verstaan: informatie met betrekking tot de nationale veiligheid of de fysieke bescherming van kernmateriaal, informatie die wordt beschermd uit hoofde van de intellectuele eigendom of uit hoofde van het fabrieks- en handelsgeheim, en persoonsgegevens.

2. Wanneer, in het kader van dit Verdrag, een Verdragsluitende Partij informatie verstrekt die door haar is aangemerkt als beschermd in de zin van het eerste lid, wordt deze informatie uitsluitend gebruikt voor de doeleinden waarvoor zij werd verstrekt en wordt het vertrouwelijk karakter daarvan geëerbiedigd.

3. Wat betreft de informatie inzake de bestraalde splijtstof of het radioactief afval die krachtens artikel 3, derde lid, onder de werkingssfeer van dit Verdrag valt, doen de bepalingen van dit Verdrag geen afbreuk aan de uitsluitende bevoegdheid van de betrokken Verdragsluitende Partij om te beslissen:

i) of deze informatie wordt geclassificeerd of aan een andere vorm van controle wordt onderworpen om verspreiding te voorkomen;

ii) of de onder i. bedoelde informatie in het kader van dit Verdrag moet worden verstrekt; en

iii) welke voorwaarden inzake vertrouwelijkheid aan deze informatie verbonden worden, indien zij in het kader van dit Verdrag wordt verstrekt.

4. De inhoud van de besprekingen gedurende het toetsen van de nationale rapporten op iedere krachtens artikel 30 gehouden toetsingsvergadering is vertrouwelijk.

ARTIKEL 37

Secretariaat

1. De Internationale Organisatie voor Atoomenergie (hierna te noemen de «Organisatie») treedt op als secretariaat voor de vergadering van de Verdragsluitende Partijen.

2. Het secretariaat:

i) belegt de in de artikelen 29, 30 en 31 bedoelde vergaderingen van de Verdragsluitende Partijen, bereidt deze voor en verleent de daarmee samenhangende diensten;

ii) doet in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag ontvangen of vervaardigde informatie toekomen aan de Verdragsluitende Partijen.

De door de Organisatie gemaakte kosten ter verrichting van de onder i. en ii. bedoelde taken, worden gedragen door de Organisatie ten laste van haar gewone begroting.

3. De Verdragsluitende Partijen kunnen, bij consensus, de Organisatie verzoeken andere diensten te verlenen ter ondersteuning van de vergaderingen van de Verdragsluitende Partijen. De Organisatie kan deze diensten verlenen indien daarvoor ruimte is in haar programma en haar gewone begroting. Mocht daarvoor

ARTICLE 36

Confidentialité

1. Les dispositions de la présente Convention n'affectent pas les droits et obligations qu'ont les Parties contractantes, conformément à leur législation, d'empêcher la divulgation d'informations. Aux fins du présent article, le terme «informations» englobe notamment les informations relatives à la sécurité nationale ou à la protection physique des matières nucléaires, les informations protégées par des droits de propriété intellectuelle ou par le secret industriel ou commercial, et les données à caractère personnel.

2. Lorsque, dans le cadre de la présente Convention, une Partie contractante fournit des informations en précisant qu'elles sont protégées comme indiqué au paragraphe 1, ces informations ne sont utilisées qu'aux fins pour lesquelles elles ont été fournies et leur caractère confidentiel est respecté.

3. En ce qui concerne les informations ayant trait au combustible usé ou aux déchets radioactifs qui entrent dans le champ d'application de la présente Convention en vertu du paragraphe 3 de l'article 3, les dispositions de la présente Convention ne portent pas atteinte au pouvoir souverain de la Partie contractante concernée de décider:

i) De classer ou non ces informations, ou de les soumettre à une autre forme de contrôle, pour en empêcher la diffusion;

ii) S'il y a lieu de fournir les informations visées à l'alinéa i) ci-dessus dans le cadre de la Convention;

iii) Des conditions de confidentialité dont ces informations sont assorties si elles sont communiquées dans le cadre de la présente Convention.

4. La teneur des débats qui ont lieu au cours de l'examen des rapports nationaux lors de chaque réunion d'examen tenue conformément à l'article 30 est confidentielle.

ARTICLE 37

Secrétariat

1. L'Agence internationale de l'énergie atomique (ci-après dénommée l'«Agence») assure le secrétariat des réunions des Parties contractantes.

2. Le secrétariat:

i) Convoque les réunions des Parties contractantes visées aux articles 29, 30 et 31, les prépare et en assure le bon fonctionnement;

ii) Transmet aux Parties contractantes les informations reçues ou préparées conformément aux dispositions de la présente Convention.

Les dépenses encourues par l'Agence pour s'acquitter des tâches prévues aux alinéas i) et ii) ci-dessus sont couvertes au titre de son budget ordinaire.

3. Les Parties contractantes peuvent, par consensus, demander à l'Agence de fournir d'autres services pour les réunions des Parties contractantes. L'Agence peut fournir ces services s'il est possible de les assurer dans le cadre de son programme et de son budget ordinaire. Au cas où cela ne serait pas possible, l'Agence

geen ruimte zijn, dan kan de Organisatie bedoelde diensten verlenen indien wordt gezorgd voor vrijwillige financiering uit een andere bron.

HOOFDSTUK 7

Slotbepalingen en andere bepalingen

ARTIKEL 38

Oplossen van verschillen van mening

In geval van een verschil van mening tussen twee of meer Verdragsluitende Partijen betreffende de interpretatie of toepassing van dit Verdrag, plegen de Verdragsluitende Partijen overleg in het kader van een vergadering van de Verdragsluitende Partijen teneinde een oplossing te vinden voor het verschil van mening. Wanneer het overleg niet tot een oplossing leidt, kan een beroep worden gedaan op de mechanismen van bemiddeling, conciliatie en arbitrage die zijn neergelegd in het internationale recht, met inbegrip van de binnen de IAEA geldende regels en praktijken.

ARTIKEL 39

Ondertekening, bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, toetreding

1. Dit Verdrag staat voor alle Staten open voor ondertekening op de zetel van de Organisatie te Wenen van 29 september 1997 tot aan zijn inwerkingtreding.

2. Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd, aanvaard of goedgekeurd door de ondertekenende Staten.

3. Na inwerkingtreding staat dit Verdrag voor alle Staten open voor toetreding.

4. i) Dit Verdrag staat open voor ondertekening, onder voorbehoud van bevestiging, of voor toetreding door regionale organisaties strevend naar integratie dan wel van andere aard, mits een dergelijke organisatie is opgericht door soevereine Staten en bevoegd is tot het onderhandelen over, het sluiten en het uitvoeren van internationale overeenkomsten op onder dit Verdrag vallende terreinen.

ii) Op de tot hun bevoegdheid behorende terreinen oefenen die organisaties namens zichzelf de rechten uit en nemen zij de verantwoordelijkheden op zich die dit Verdrag toekent aan Staten die Partij zijn.

iii) Wanneer een dergelijke organisatie partij bij dit Verdrag wordt, doet zij de in artikel 43 bedoelde depositaris een verklaring toekomen waarin is vermeld welke Staten haar Lidstaten zijn, welke artikelen van dit Verdrag op haar van toepassing zijn en in hoeverre zij bevoegd is op het onder die artikelen vallende terrein.

iv) Een dergelijke organisatie heeft geen stemrecht naast dat van haar Lidstaten.

5. De akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, toetreding of bevestiging dienen te worden nedergelegd bij de depositaris.

ARTIKEL 40

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag treedt in werking op de negentigste dag na de datum van nederlegging bij de depositaris van de vijftiendertigste

peut fournir ces services s'ils sont financés volontairement par une autre source.

CHAPITRE 7

Clauses finales et autres dispositions

ARTICLE 38

Règlement des désaccords

En cas de désaccord entre deux ou plusieurs Parties contractantes concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention, les Parties contractantes tiennent des consultations dans le cadre d'une réunion des Parties contractantes en vue de régler ce désaccord. Au cas où lesdites consultations s'avèreraient improductives, il pourra être recouru aux mécanismes de médiation, de conciliation et d'arbitrage prévus par le droit international, y compris les règles et pratiques en vigueur au sein de l'Agence.

ARTICLE 39

Signature, ratification, acceptation, approbation, adhésion

1. La présente Convention est ouverte à la signature de tous les Etats au Siège de l'Agence, à Vienne, à partir du 29 septembre 1997 et jusqu'à son entrée en vigueur.

2. La présente Convention est soumise à ratification, acceptation ou approbation par les Etats signataires.

3. Après son entrée en vigueur, la présente Convention est ouverte à l'adhésion de tous les Etats.

4. i) La présente Convention est ouverte à la signature, sous réserve de confirmation, ou à l'adhésion d'organisations régionales à caractère d'intégration ou d'une autre nature, à condition que chacune de ces organisations soit constituée par des Etats souverains et ait compétence pour négocier, conclure et appliquer des accords internationaux portant sur des domaines couverts par la présente Convention.

ii) Dans leurs domaines de compétence, ces organisations, en leur nom propre, exercent les droits et assument les responsabilités que la présente Convention attribue aux Etats parties.

iii) En devenant Partie à la présente Convention, une telle organisation communique au depositaire visé à l'article 43 une déclaration indiquant quels sont ses Etats membres, quels articles de la présente Convention lui sont applicables et quelle est l'étendue de sa compétence dans le domaine couvert par ces articles.

iv) Une telle organisation ne dispose pas de voix propre en plus de celles de ses Etats membres.

5. Les instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation, d'adhésion ou de confirmation sont déposés auprès du depositaire.

ARTICLE 40

Entrée en vigueur

1. La présente Convention entre en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suit la date de dépôt, auprès du depositaire, du

akte van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, waaronder de akten van vijftien Staten die elk een in bedrijf zijnde kerncentrale hebben.

2. Voor elke Staat of regionale organisatie strevend naar integratie dan wel van andere aard die dit Verdrag bekrachtigt, aanvaardt, goedkeurt, bevestigt of ertoe toetreedt na de datum van nederlegging van de laatste akte die is vereist om te voldoen aan de in het eerste lid 1 genoemde voorwaarden, treedt dit Verdrag in werking op de negentigste dag na de datum van nederlegging bij de depositaris van de desbetreffende akte door die Staat of organisatie.

ARTIKEL 41

Wijzigingen van het Verdrag

1. Elke Verdragsluitende Partij kan een wijziging van dit Verdrag voorstellen. Voorgestelde wijzigingen worden bestudeerd op een toetsingsvergadering of een buitengewone vergadering.

2. De tekst van een voorgestelde wijziging en de redenen daarvoor worden verstrekt aan de depositaris, die het voorstel ten minste negentig dagen voor de vergadering waarop het voorstel bestudering wordt voorgelegd doet toekomen aan de Verdragsluitende Partijen. Alle naar aanleiding van het voorstel binnengekomen commentaar wordt door de depositaris toegezonden aan de Verdragsluitende Partijen.

3. Na bestudering van de voorgestelde wijziging besluiten de Verdragsluitende Partijen of zij het voorstel aannemen bij consensus dan wel, indien geen consensus wordt bereikt, of zij het voorleggen aan een diplomatieke conferentie. Voor een besluit tot het voorleggen van een voorgestelde wijziging aan een diplomatieke conferentie is een meerderheid vereist van tweederde van de ter vergadering aanwezige Verdragsluitende Partijen die hun stem uitbrengen, mits op het tijdstip van stemming ten minste de helft van de Verdragsluitende Partijen aanwezig is.

4. De diplomatieke conferentie waarop wijzigingen van dit Verdrag kunnen worden bestudeerd en aangenomen, wordt door de depositaris belegd en vindt plaats uiterlijk een jaar nadat het desbetreffende besluit is genomen in overeenstemming met het derde lid van dit artikel. De diplomatieke conferentie stelt alles in het werk om ervoor te zorgen dat wijzigingen bij consensus worden aangenomen. Mocht dit niet mogelijk blijken, dan worden wijzigingen aangenomen met een meerderheid van tweederde van alle Verdragsluitende Partijen.

5. Wijzigingen van dit Verdrag die zijn aangenomen overeenkomstig het derde en vierde lid, dienen door de Verdragsluitende Partijen te worden bekrachtigd, aanvaard, goedgekeurd of bevestigd en worden voor de Verdragsluitende Partijen die ze hebben bekrachtigd, aanvaard, goedgekeurd of bevestigd van kracht op de negentigste dag na de ontvangst door de depositaris van de desbetreffende akten van ten minste twee derden van de Verdragsluitende Partijen. Ten aanzien van een Verdragsluitende Partij die bedoelde wijzigingen daarna bekrachtigt, aanvaardt, goedkeurt of bevestigt, worden zij van kracht op de negentigste dag na de nederlegging van de desbetreffende akte door die Verdragsluitende Partij.

ARTIKEL 42

Opzegging

1. Elke Verdragsluitende Partij kan dit Verdrag opzeggen door middel van een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris.

vingt-cinquième instrument de ratification, d'acceptation ou d'approbation, sous réserve qu'un tel instrument ait été déposé par quinze Etats possédant chacun une centrale électronucléaire en service.

2. Pour chaque Etat ou organisation régionale à caractère d'intégration ou d'une autre nature qui ratifie la présente Convention, l'accepte, l'approuve, la confirme ou y adhère après la date de dépôt du dernier instrument requis pour que les conditions énoncées au paragraphe 1er soient remplies, la présente Convention entre en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suit la date de dépôt, auprès du dépositaire, de l'instrument approprié par cet Etat ou cette organisation.

ARTICLE 41

Amendements à la Convention

1. Toute Partie contractante peut proposer un amendement à la présente Convention. Les amendements proposés sont examinés lors d'une réunion d'examen ou d'une réunion extraordinaire.

2. Le texte de tout amendement proposé et les motifs de cet amendement sont communiqués au dépositaire qui transmet la proposition aux Parties contractantes au moins quatre-vingt-dix jours avant la réunion à laquelle l'amendement est soumis pour être examiné. Toutes les observations reçues au sujet de ladite proposition sont communiquées aux Parties contractantes par le dépositaire.

3. Les Parties contractantes décident, après avoir examiné l'amendement proposé, s'il y a lieu de l'adopter par consensus ou, en l'absence de consensus, de le soumettre à une conférence diplomatique. Toute décision de soumettre un amendement proposé à une conférence diplomatique doit être prise à la majorité des deux tiers des Parties contractantes présentes et votantes à la réunion, sous réserve qu'au moins la moitié des Parties contractantes soient présentes au moment du vote.

4. La conférence diplomatique chargée d'examiner et d'adopter des amendements à la présente Convention est convoquée par le dépositaire et se tient dans un délai d'un an après que la décision appropriée a été prise conformément au paragraphe 3 du présent article. La Conférence diplomatique déploie tous les efforts possibles pour que les amendements soient adoptés par consensus. Si cela n'est pas possible, les amendements sont adoptés à la majorité des deux tiers de l'ensemble des Parties contractantes.

5. Les amendements à la présente Convention qui ont été adoptés conformément aux paragraphes 3 et 4 ci-dessus sont soumis à ratification, acceptation, approbation ou confirmation par les Parties contractantes et entrent en vigueur à l'égard des Parties contractantes qui les ont ratifiés, acceptés, approuvés ou confirmés le quatre-vingt-dixième jour qui suit la réception, par le dépositaire, des instruments correspondants d'au moins les deux tiers desdites Parties contractantes. Pour une Partie contractante qui ratifie, accepte, approuve ou confirme ultérieurement lesdits amendements, ceux-ci entrent en vigueur le quatre-vingt-dixième jour qui suit le dépôt par cette Partie contractante de l'instrument correspondant.

ARTICLE 42

Dénonciation

1. Toute Partie contractante peut dénoncer la présente Convention par une notification écrite adressée au dépositaire.

2. De opzegging wordt van kracht een jaar na de datum van ontvangst van de kennisgeving door de depositaris of op een in de kennisgeving vermelde latere datum.

ARTIKEL 43

Depositaris

1. De Directeur-Generaal van de Organisatie is depositaris van dit Verdrag.

2. De depositaris stelt de Verdragsluitende Partijen in kennis van:

i) de ondertekening van dit Verdrag en van de nederlegging van akten van bekrachtiging, aanvaarding, goedkeuring, toetreding of bevestiging in overeenstemming met artikel 39;

ii) de datum waarop het Verdrag in werking treedt, in overeenstemming met artikel 40;

iii) de kennisgevingen van opzegging van het Verdrag en de datum daarvan, in overeenstemming met artikel 42;

iv) de door de Verdragsluitende Partijen voorgestelde wijzigingen van dit Verdrag, de door de desbetreffende diplomatieke conferentie of de vergadering van de Verdragsluitende Partijen aangenomen wijzigingen, en de datum van vankrachtwording van bedoelde wijzigingen, in overeenstemming met artikel 41.

ARTIKEL 44

Authentieke teksten

Het origineel van dit Verdrag, waarvan de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de depositaris, die gewaarmerkte afschriften daarvan doet toekomen aan de Verdragsluitende Partijen.

TEN BLIJKE WAARVAN de Ondergetekenden, daartoe naar behoren gemachtigd dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Wenen op vijf september negentienhonderd zevennegentig.

2. La dénonciation prend effet un an après la date à laquelle le dépositaire reçoit cette notification, ou à toute autre date ultérieure spécifiée dans la notification.

ARTICLE 43

Dépositaire

1. Le Directeur général de l'Agence est le dépositaire de la présente Convention.

2. Le dépositaire informe les Parties contractantes :

i) De la signature de la présente Convention et du dépôt d'instruments de ratification, d'acceptation, d'approbation, d'adhésion ou de confirmation, conformément à l'article 39;

ii) De la date à laquelle la Convention entre en vigueur, conformément à l'article 40;

iii) Des notifications de dénonciation de la Convention faites conformément à l'article 42 et de la date de ces notifications;

iv) Des projets d'amendements à la présente Convention soumis par des Parties contractantes, des amendements adoptés par la conférence diplomatique correspondante ou la réunion des Parties contractantes et de la date d'entrée en vigueur desdits amendements, conformément à l'article 41.

ARTICLE 44

Textes authentiques

L'original de la présente Convention, dont les versions anglaise, arabe, chinoise, espagnole, française et russe font également foi, est déposé auprès du dépositaire, qui en adresse des copies certifiées conformes aux Parties contractantes.

EN FOI DE QUOI LES SOUSSIGNES, A CE DUMENT HABILITES, ONT SIGNE LA PRESENTE CONVENTION.

Fait à Vienne, le cinq septembre mil neuf cent quatre-vingt-dix-sept.

**VOORONTWERP VAN WET VOOR ADVIES
VOORGELEGD AAN DE RAAD VAN STATE**

De tekst van het voorontwerp is identiek met het ingediende ontwerp van wet.

*
* *

ADVIES VAN DE RAAD VAN STATE
31.303/3

De RAAD VAN STATE, afdeling wetgeving, derde kamer, op 15 februari 2001 door de vice-eerste minister en minister van Buitenlandse Zaken verzocht hem van advies te dienen over een voorontwerp van wet «houdende instemming met het Gezamenlijk Verdrag inzake de veiligheid van het beheer van bestraalde splijstof en inzake de veiligheid van het beheer van radioactief afval, gedaan te Wenen op 5 september 1997», heeft op 20 november 2001 het volgende advies gegeven:

Bij het ontwerp zijn geen opmerkingen te maken.

De kamer was samengesteld uit:

De heer D. ALBRECHT, staatsraad-voorzitter;

De heren P. LEMMENS en J. SMETS, staatsraden;

De heren H. COUSY en A. SPRUYT, assessoren van de afdeling wetgeving;

Mevrouw F. LIEVENS, griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de heer B. SEUTIN, eerste auditeur. De nota van het Coördinatiebureau werd opgesteld door mevrouw K. BAMS, adjunct-referendaris.

De griffier,

F. LIEVENS.

De voorzitter,

D. ALBRECHT.

**AVANT-PROJET DE LOI SOUMIS À L'AVIS
DU CONSEIL D'ÉTAT**

Le texte de l'avant-projet est identique à celui du projet de loi déposé.

*
* *

AVIS DU CONSEIL D'ÉTAT
31.303/3

Le CONSEIL D'ÉTAT, section de législation, troisième chambre, saisi par le vice-premier ministre et ministre des Affaires étrangères, le 15 février 2001, d'une demande d'avis sur un avant-projet de loi «portant assentiment à la Convention commune sur la sûreté de la gestion du combustible usé sur la sûreté de la gestion des déchets radioactifs, faite à Vienne le 5 septembre 1997», a donné le 20 novembre 2001 l'avis suivant:

Le projet n'appelle aucune observation.

La chambre était composée de:

M. J.-J. STRYCKMANS, conseil d'État-président;

MM. P. LEMMENS et J. SMETS, conseillers d'État;

MM. H. COUSY et A. SPRUYT, assesseurs de la section de législation;

Mme F. LIEVENS, greffier.

Le rapport a été présenté par M. B. SEUTIN, premier auditeur. La note du Bureau de coordination a été rédigée par Mme K. BAMS, référendaire adjoint.

Le greffier,

F. LIEVENS.

Le président,

D. ALBRECHT.